

וַיֹּאשִׁיט בְּרָא אֱלֹהִים אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ
וְהָאָרֶץ הִיְתָה תֵהוֹ וּבְהוּ וְחֹשֶׁךְ עַל פְּנֵי תְהוֹם
וְרוּחַ אֱלֹהִים מְרַחֶפֶת עַל פְּנֵי הַמַּיִם וַיֹּאמֶר
אֱלֹהִים יְהי אוֹר וַיְהי אוֹר וַיֹּרֶא אֱלֹהִים אֶת
הָאוֹר כִּי טוֹב וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים בֵּין הָאוֹר וּבֵין הַחֹשֶׁךְ
וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לְאוֹר יוֹם וּלַחֹשֶׁךְ קָרָא לַיְלָה
וַיְהי עֶרֶב וַיְהי בֹקֶר יוֹם אֶחָד

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהי רִקִּיעַ בְּתוֹךְ הַמַּיִם וַיְהי מְבדִּיל
בֵּין מַיִם לַמַּיִם וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים אֶת הַרְקִיעַ וַיְבָרֶךְ
בֵּין הַמַּיִם אֲשֶׁר מִתּוֹתָ לַרְקִיעַ וּבֵין הַמַּיִם אֲשֶׁר
מִעַל לַרְקִיעַ וַיְהי כֵן וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לַרְקִיעַ שָׁמַיִם
וַיְהי עֶרֶב וַיְהי בֹקֶר יוֹם שֵׁנִי

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יִקּוּ הַמַּיִם מִתּוֹתָ הַשָּׁמַיִם אֶל
מָקוֹם אֶחָד וְתִרְאֶה הַיְבֵשָׁה וַיְהי כֵן וַיִּקְרָא
אֱלֹהִים לַיְבֵשָׁה אֶרֶץ וּלַמָּקוֹת הַמַּיִם קְרָא יָמִים
וַיֹּרֶא אֱלֹהִים כִּי טוֹב וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים תֵּדַע
הָאָרֶץ דָּשָׁא עֹשֶׂה מִזְרִיעַ זֶרַע עֹץ פְּרִי עֹשֶׂה פְּרִי
לַמַּיִנֹו אֲשֶׁר זֶרְעוּ בּוֹ עַל הָאָרֶץ וַיְהי כֵן וַתּוּצֵא
הָאָרֶץ דָּשָׁא עֹשֶׂה מִזְרִיעַ זֶרַע לַמַּיִנֹו וְעֹץ עֹשֶׂה
פְּרִי אֲשֶׁר זֶרְעוּ בּוֹ לַמַּיִנֹו וַיֹּרֶא אֱלֹהִים כִּי טוֹב
וַיְהי עֶרֶב וַיְהי בֹקֶר יוֹם שְׁלִישִׁי

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהי כִּמְאֹרֶת בְּרִקִּיעַ הַשָּׁמַיִם לַהֲבִדִּיל
בֵּין הַיּוֹם וּבֵין הַלַּיְלָה וַהֲיוּ לְאַתֶּת וּלְמוֹעֲדִים וּלְיָמִים
וּשְׁנִים וַהֲיוּ לְמֵאוֹרֹת בְּרִקִּיעַ הַשָּׁמַיִם לְהָאִיר
עַל הָאָרֶץ וַיְהי כֵן וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים אֶת שְׁנֵי
הַכִּמְאֹרֹת הַגְּדֹלִים אֶת הַכִּמְאֹר הַגָּדֹל לְמוֹמְשֵׁלֶת
הַיּוֹם וְאֶת הַכִּמְאֹר הַקָּטָן לְמוֹמְשֵׁלֶת הַלַּיְלָה וְאֶת
הַכּוֹכָבִים וַיִּתֵּן אֹתָם אֱלֹהִים בְּרִקִּיעַ הַשָּׁמַיִם
לְהָאִיר עַל הָאָרֶץ וּלְמוֹשֵׁל בַּיּוֹם וּבַלַּיְלָה וּלְהַבְדִּיל
בֵּין הָאוֹר וּבֵין הַחֹשֶׁךְ וַיֹּרֶא אֱלֹהִים כִּי טוֹב וַיְהי
עֶרֶב וַיְהי בֹקֶר יוֹם רְבִיעִי

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יִשְׂרְצוּ הַמַּיִם שִׂרְץ נֶפֶשׁ חַיָּה
וְעוֹף יַעֲוֹפֵף עַל הָאָרֶץ עַל פְּנֵי רִקִּיעַ הַשָּׁמַיִם
וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת הַתַּנִּינִם הַגְּדֹלִים וְאֶת כָּל
נֶפֶשׁ הַחַיָּה הַרְמוּשֶׁת אֲשֶׁר שִׂרְצוּ הַמַּיִם לַמַּיִנֹו
וְאֶת כָּל עוֹף כְּנָף לַמַּיִנֹו וַיֹּרֶא אֱלֹהִים כִּי טוֹב
וַיְבָרֶךְ אֹתָם אֱלֹהִים בֹּקֶר וַיֹּרֶא אֱלֹהִים כִּי טוֹב
אֶת הַמַּיִם בַּיּוֹם וְהָעוֹף יִרְבֶּה בָּאָרֶץ וַיְהי עֶרֶב
וַיְהי בֹקֶר יוֹם חֲמִישִׁי

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים תּוּצֵא הָאָרֶץ נֶפֶשׁ חַיָּה לַמַּיִנֹו
בַּהֶמָּה וּרְמֵשׁ וְחַיָּה אֶרֶץ לַמַּיִנֹו וַיְהי כֵן וַיַּעַשׂ
אֱלֹהִים אֶת חַיַּת הָאָרֶץ לַמַּיִנֹו וְאֶת הַבְּהֵמָה לַמַּיִנֹו

ואת כל רכוש האדמה לכוונתו וירא אלהים כי
טוב ויאמר אלהים נעשה אדם בצלמנו כדמותנו
וירדו בדגת הים ובעוף השמים ובבהמה ובכל
הארץ ובכל הרכוש הרכוש על הארץ ויברא
אלהים את האדם בצלמו בצלם אלהים ברא אתו
זכר ונקבה ברא אתם ויברך אתם אלהים ויאמר
להם אלהים פרו ורבו ומלאו את הארץ וכבשה
וירדו בדגת הים ובעוף השמים ובכל חיות
הארץ ויאמר אלהים הנה נתתי
לכם את כל עשב זרע אשר על פני כל
הארץ ואת כל העץ אשר בו פרי עץ זרע זרע
לכם יהיה לאכלה ולכל חיות הארץ ולכל עוף
השמים ולכל רכוש על הארץ אשר בו נפש
חיה את כל ירק עשב לאכלה ויהי כן וירא
אלהים את כל אשר עשה והנה טוב מאוד ויהי
ערב ויהי בקר יום הששי

ויטלו השמים והארץ וכל צבאם ואלהים
ביום השביעי מלאכתו אשר עשה וישבת ביום
השביעי מכל מלאכתו אשר עשה ויברך
אלהים את יום השביעי ויקדש אותו כי
בו שבת מכל מלאכתו אשר ברא אלהים
לעשות

אלה הולדות השמים והארץ בהבראם ביום
עשית יהוה אלהים ארץ ושמים וכל שית השדה
טרם יהיה בארץ וכל עשב השדה טרם יצמוח כי
לא המטיר יהוה אלהים על הארץ ואדם אין
לעבד את האדמה ואד יעלה מן הארץ והשקה
את כל פני האדמה וייצר יהוה אלהים את האדם
עפר מן האדמה ויפח באפיו נשמת חיים ויהי
האדם לנפש חיה ויטע יהוה אלהים גן בעדן
מוקדם וישם שם את האדם אשר יצר ויצמוח
יהוה אלהים מן האדמה כל עץ נחמד למראה ועוב
למאכל ועץ החיים בתוך הגן ועץ הדעת טוב ורע
ונהר יצא מעדן להשקות את הגן ומשם יפרד והיה
לארבעה ראשים שם האחד פישון הוא הסבב
את כל ארץ החוילה אשר שם הזהב וזה הארץ
ההוא טוב שם הבדלחז ואבן השתם ושם הזהר
השני הירזון הוא הסובב את כל ארץ כוש ושם
הזהר השלישי חזקם הוא ההלך קדמת אשור
והזהר הרביעי הוא פרת ויקוז יהוה אלהים את
האדם וינחהו בגן עדן לעבדה ולשמרה ויצו יהוה
אלהים על האדם לאמר מכל עץ הגן אכל תאכל

וּמַעַץ הַדָּעַת טוֹב וְרַע לֹא תֹאכַל מִכֻּלּוֹ כִּי בְיוֹם
אֲכַלְךָ מִכֻּלּוֹ מוֹת תָּמוּת וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהִים לֹא
טוֹב הִיטָה הָאָדָם כַּכֵּדוֹ אֶעֱשֶׂה לוֹ עֵזֶר כְּנֶגְדּוֹ וַיַּעַר
יְהוָה אֱלֹהִים מִן הָאֲדָמָה כָּל חַיֵּית הָעֵדֶה וְאֵת כָּל
עוֹף הַשָּׁמַיִם וַיָּבֵא אֶל הָאָדָם לִרְאוֹת מַה יִּקְרָא
לוֹ וּבִלְ אֲשֶׁר יִקְרָא לוֹ הָאָדָם נִפְשׁ חַיָּה הוּא שְׁמוֹ
וַיִּקְרָא הָאָדָם שְׁמוֹת לְכָל הַבְּהֵמָה וּלְעוֹף הַשָּׁמַיִם
וּלְכָל חַיֵּית הָעֵדֶה וְלָאָדָם לֹא מִצָּא עֵזֶר כְּנֶגְדּוֹ
וַיִּפֹּל יְהוָה אֱלֹהִים תְּרִדְמוֹת עַל הָאָדָם וַיִּשָּׁן וַיִּקַּח
אַחַת מִצַּלְעֵתָיו וַיִּסָּגֵר בָּשָׂר תּוֹחֶתָנָה וַיִּבֶן יְהוָה
אֱלֹהִים אֶת הַצַּלְעַת אֲשֶׁר לָקַח מִן הָאָדָם לְאִשָּׁה
וַיָּבֵאָהּ אֶל הָאָדָם וַיֹּאמֶר הָאָדָם זֹאת הִפְעַם עִצָּם
מִעֲצָמוֹ וּבָשָׂר מִבָּשָׂרִי לֹאֵת יִקְרָא אִשָּׁה כִּי מֵאִישׁ
לָקַחָהּ זֹאת עַל כֵּן יַעֲזֹב אִישׁ אֶת אָבִיו וְאֶת אִמּוֹ
וְדָבַק בְּאִשְׁתּוֹ וְהָיוּ לְבָשָׂר אֶחָד וַיְהִי שְׂדֵיהֶם
עֲרוּמוֹת הָאָדָם וְאִשְׁתּוֹ וְלֹא יִתְבָּשְׁשׁוּ וְהַנְּחֹשׁ
הָיָה עָרוֹם כֹּכַל חַיֵּית הָעֵדֶה אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָה
אֱלֹהִים וַיֹּאמֶר אֵל הָאִשָּׁה אַף כִּי אָמַר אֱלֹהִים
לֹא תֹאכְלוּ מִכָּל עֵץ הָגֶן וְתֹאמַר הָאִשָּׁה אֵל
הַנְּחֹשׁ מִפְּרִי עֵץ הָגֶן תֹּאכַל וּמִפְּרִי הָעֵץ אֲשֶׁר
בְּתוֹךְ הָגֶן אָמַר אֱלֹהִים לֹא תֹאכְלוּ מִכֻּלּוֹ וְלֹא
תֹאכְלוּ בְּפֶן תָּמוּתוּן וַיֹּאמֶר הַנְּחֹשׁ אֵל הָאִשָּׁה לֹא
מוֹת תָּמוּתוּן כִּי יָדַע אֱלֹהִים כִּי בְיוֹם אֲכַלְתֶּם מִכֻּלּוֹ
וּתִפְקְחוּ עֵינֵיכֶם וְהִיִּיתֶם כְּאֱלֹהִים יֹדְעֵי טוֹב וְרָע
וְתֹרָא הָאִשָּׁה כִּי טוֹב הָעֵץ כְּמֹאכַל וְכִי תֹאמַר
הוּא לְעֵינַיִם וַחֲזֹמֶר הָעֵץ לְהִשְׁכִּיל וּתִקַּח מִפְּרִי
וְתֹאכַל וְתִתֵּן גַּם לְאִישָׁהּ עִמָּה וַיֹּאכַל וּתִפְקְחוּ
עֵינֵי שְׁנֵיהֶם וַיֵּדְעוּ כִּי עֲרוּמוֹת הֵם וַיִּתְּפְרוּ עֲלֵיהֶם
תָּאֵת וַיַּעֲשׂוּ לָהֶם חֲגֹרֹת וַיִּשְׁמְעוּ אֶת קוֹל יְהוָה
אֱלֹהִים מִתְהַלֵּךְ בְּגֶן עֵדֶן הַיּוֹם וַיִּתְּנָה הָאָדָם
וְאִשְׁתּוֹ מִפְּנֵי יְהוָה אֱלֹהִים בְּתוֹךְ עֵץ הָגֶן וַיִּקְרָא
יְהוָה אֱלֹהִים אֶל הָאָדָם וַיֹּאמֶר לוֹ אֵימָה וַיֹּאמֶר
אֶתְקַן שְׁמוֹעֵתִי בָּגֶן וְאִירָא כִּי עֲרוּם אָנֹכִי וְאֶחְזָא
וַיֹּאמֶר מִי־הִגִּיד לְךָ כִּי עֲרוּם אַתָּה הִטָּן הָעֵץ אֲשֶׁר
עָוִיתִךָ לִבְשָׁתִּי אַכְּלָה מִכֻּלּוֹ וַיֹּאמֶר הָאָדָם
הָאִשָּׁה אֲשֶׁר נָתַתָּה עִמָּדִי הוּא נָתַתָּה לִּי מִן הָעֵץ
וְאָכַל וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהִים לְאִשָּׁה מַה זֹּאת עָשִׂית
וְתֹאמַר הָאִשָּׁה הַנְּחֹשׁ הִשְׁיִאֲנִי וַיֹּאכַל וַיֹּאמֶר
יְהוָה אֱלֹהִים אֵל הַנְּחֹשׁ כִּי עָשִׂית זֹאת אֲרוּרָה אַתָּה
כֹּכַל הַבְּהֵמָה וְכֹכַל חַיֵּית הָעֵדֶה עַל גִּחְזֶךָ תֵּלֵךְ
וְעָפָר תֹּאכַל כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ וְאֵימָה אֲשִׁית בְּעֵינֶיךָ וְכֵן
הָאִשָּׁה וְכֵן זָרַע וְכֵן זָרַע הוּא יִשְׁוֹפֵךְ רֵאשׁ

וְאֵתָה תְּשׁוּפְנוּ עִקֵּב

אֵל

הַאִשָּׁה אָמַר הָרְבָּה אֲרֵבָה עֲצָבוֹךְ וְהִרְנֹךְ בְּעֵצֶב
תִּלְדִּי בָנִים וְאֵל אִישׁךָ תִּשׁוּקֶתְךָ וְהוּא יְמוּשֶׁכָּ

וְלָאָדָם אָמַר כִּי שְׂמוּעָה לִקְוֹל

אִשְׁתְּךָ וְתֹאכַל מִן הָעֵץ אֲשֶׁר צִוִּיתִיךָ לֵאמֹר לֹא

תֹּאכַל מִכּוֹנֵנוּ אֲרוּרָה הָאָדָמָה בְּעֵבוּרָךְ בְּעֵצָבוֹךְ

וְתֹאכַל מִכּוֹנֵנָה כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ וְקוֹץ וְדַרְדָּר תִּצְמֹחַ לְךָ

וְאִכְלָתָ אֶת עֵשֶׂב הַשָּׂדֶה בֹּזֵאת אֶפְיֵךְ תֹּאכַל לֶחֶם

עַד שׁוֹבֶךְ אַתְּ הָאָדָמָה כִּי מִמֶּנָּה לִקְחָתָ כִּי עֵפֶר

אֵתָה וְאֵל עֵפֶר תִּשׁוּב וְיִקְרָא הָאָדָם שֵׁם אִשְׁתּוֹ

הוּא כִּי הוּא הִיְתָה אִם כָּל חַי וְיַעֲשֶׂי יְהוָה אֱלֹהִים

לָאָדָם וּלְאִשְׁתּוֹ כְּתָנוֹת עוֹר וְיִלְבָּשֻׁם

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהִים הֵן הָאָדָם הִיָּה כְּאֶחָד מִכּוֹנֵנוּ

לִדְעֹת טוֹב וָרָע וְעַתָּה פֶּן יִשְׁלַח יָדוֹ וּלְקַח גַּם מִעֵץ

הַחַיִּים וְאָכַל וַחַי לְעַלְמָם וַיִּשְׁלַחְהוּ יְהוָה אֱלֹהִים מִגֶּן

עֵדֶן לְעַבְדָּה אֶת הָאָדָמָה אֲשֶׁר לִקְחָה מִשָּׁם וַיַּגְרֵשׁ

אֶת הָאָדָם וַיִּשְׁכֵּן מִקְדָּם לְגֶן עֵדֶן אֶת הַבְּרָבִים

וְאֵת לֶהֱטֵה הַחֶרֶב הַמֹּתֶה פֶּכֶת לְשִׁמּוֹר אֶת דֶּרֶךְ עֵץ

הַחַיִּים וְהָאָדָם יָדַע אֶת חוֹת אִשְׁתּוֹ

וְתָהִר וְתִלְדָּה אֶת קִין וְתֹאמַר קָנִיתִי אִישׁ אֶת

יְהוָה וְתִסָּף לִלְדֹת אֶת אָחִיו אֶת הָבֶל וַיְהִי הָבֶל

רֹעֵה צֹאן וְקִין הָיָה עֹבֵד אֲדָמָה וַיְהִי כְּהֵיטֵף יָמָיו

וַיָּבֵא קִין מִפְּרִי הָאָדָמָה מִנְחָה לַיהוָה וְהָבֶל הֵבִיא

גַּם הוּא מִבְּכֹרוֹת צֹאנוֹ וּבְיֹצֵאֵיהֶן וַיַּעַשׂ יְהוָה אֵל

הָבֶל וְאֵל מִנְחָתוֹ וְאֵל קִין וְאֵל מִנְחָתוֹ לֹא שָׁעָרָה

וַיִּזְרַח לְקִין מְאֹד וַיִּפְּלוּ פָנָיו וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵל קִין לָמָּה

זָרָה לְךָ וְכָמָה נִפְּלוּ פָנֶיךָ הֲלוֹא אִם תֵּיטִיב שְׂאֵת

וְאִם לֹא תֵיטִיב לִפְתּוֹחַ חַטָּאת רֹבֵץ וְאֶפְיֵךְ תִּשׁוּקֶתוֹ

וְאֵתָה תִּמְשָׁכֶנּוּ כִּי וַיֹּאמֶר קִין אֵל הָבֶל אָחִיו וַיִּדְּלֵהוּ

בְּהִיּוֹתָם בַּשָּׂדֶה וַיָּקָם קִין אֵל הָבֶל אָחִיו וַיַּהַרְגֵהוּ

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵל קִין אֵי הָבֶל אָחִיךָ וַיֹּאמֶר כִּי

יָדַעְתִּי הִשְׁמַר אָחִי אֲנִי וַיֹּאמֶר מַה עָשִׂיתָ קוֹל דְּמוֹ

אָחִיךָ צֹעֲקִים אֵלַי מִן הָאָדָמָה וְעַתָּה אֲרוּרָה אֵתָה מִן

הָאָדָמָה אֲשֶׁר פָּצְתָה אֶת פִּיהָ לִקְחֹת אֶת דְּמוֹ אָחִיךָ

מִיָּדְךָ כִּי תַעֲבֹד אֶת הָאָדָמָה לֹא תִסָּף תֵּת כֹּחָהּ לְךָ

זֶעַ וְגַד תִּהְיֶה בָאָרֶץ וַיֹּאמֶר קִין אֵל יְהוָה גִּדּוֹן

עֵינֵי מִנְשׁוּאָה הֵן גָּרַשְׁתָּ אֹתִי הַיּוֹם מִעַל פְּנֵי הָאָדָמָה

וּבֹפְפִיךָ אֶסְתֵּר וְהִיְתָתִי זֶעַ וְגַד בָּאָרֶץ וְהִיָּה כָכָה

מִנְצָאֵי יְהִרְגֵנִי וַיֹּאמֶר כִּי יְהוָה לִכְנֹן כָּל הָרֹגִים שִׁבְעָתַיִם

יָקָם וַיִּשָּׂם יְהוָה לְקִין אֹת לִבְלֹתִי הַכּוֹת אֹתוֹ כָּכָה

מִנְצָאוֹ וַיָּבֵא קִין מִכְּפֵנֵי יְהוָה וַיִּשָּׁב בָּאָרֶץ נוֹד קַדְמֹת

עֵדֶן וַיִּדַּע קִין אֶת אִשְׁתּוֹ וְתָהִר וְתִלְדָּה אֶת וָשׁוּךְ

ויהי בנה עיר ויקרא שם העיר כשם בנו וזנוך
ויולד לזנוך את עירד ועירד ילד את מזוילאל
וזוילאל ילד את מתושאל וזוילאל ילד את
לכור ויקח לו לכור שתי נשים שם האחת עדה
ושם השנית צלה ותלד עדה את יכל הוא היה
אבי ישב אהל ומוקנה ושם אחיו יובל הוא היה אבי
כל תפש כנור ועוגב וצלה גם הוא ילדה את תובלקין
למש כל זרש נחשת וברזל ואחות תובלקין
נעמה ויאמר לכור לנשיו עדה וצלה שמען קולי
נשי לכור האזנה אמרתו כי איש הראתי לפצעי
ויולד לזכרתי כי שבעתים יקם קין ולכור שבעים
ושבעה וידע אדם עוד את אשתו ותלד בן
ותקרא את שמו שית כי שית לוי אלהים זרע
אחזר תוצת הבכל כי הרגו קין ולשת גם הוא ילד
בן ויקרא את שמו אנוש אז הורז כלקרא בשם
יהות זה ספר תולדת אדם ביום
ברא אלהים אדם בדמות אלהים עשה אתו זכר
ונקבה בראם ויברך אתם ויקרא את שמם אדם
ביום הבראם ויחי אדם שלשים וזאת שנה ויולד
בדמותו בצלמו ויקרא את שמו שית ויהיו ימי אדם
אחרי הולידו את שית שמונה מאות שנה ויולד בנים
ובנות ויהיו כל ימי אדם אשר חית שע במאות
שנה ושששים שנה וימות ויחי שית וזמש
שנים וזאת שנה ויולד את אנוש ויחי שית אחרי
הולידו את אנוש שבע שנים ושמונה מאות שנה
ויולד בנים ובנות ויהיו כל ימי שית שנים עשרה
שנה ותשע מאות שנה וימות ויחי אנוש
תשעים שנה ויולד את קינן ויחי אנוש אחרי
הולידו את קינן וזמש עשרה שנה ושמונה מאות
שנה ויולד בנים ובנות ויהיו כל ימי אנוש וזמש
שנים ותשע מאות שנה וימות ויחי קינן
שבעים שנה ויולד את מהללאל ויחי קינן אחרי
הולידו את מהללאל ארבעים שנה ושמונה
מאות שנה ויולד בנים ובנות ויהיו כל ימי קינן
עשר שנים ותשע מאות שנה וימות ויחי
מהללאל וזמש שנים וששים שנה ויולד את ירד
ויחי מהללאל אחרי הולידו את ירד שלשים שנה
ושמונה מאות שנה ויולד בנים ובנות ויהיו כל
ימי מהללאל וזמש ותשעים שנה ושמונה מאות
שנה וימות ויחי ירד שנים
וששים שנה וזאת שנה ויולד את וזנוך ויחי
ירד אחרי הולידו את וזנוך שמונה מאות שנה

וילד בנים ובנות ויהיו כל ימי ירד שדים ועשים
שנה ותשע מאות שנה וימות

ויחזי

וזנך חמש ועשים שנה ויולד את מתושלח
ויתהלך זנך את האלהים אחרי הולידו את
מתושלח שלש מאות שנה ויולד בנים ובנות
ויהי כל ימי זנך חמש ועשים שנה ושלש מאות
שנה ויתהלך זנך את האלהים ואיננו כי לקח
אתו אלהים

ושמונים שנה ובאת שנה ויולד את לבן ויחזי
מתושלח אחרי הולידו את לבן שנים ושמנים
שנה ושבע מאות שנה ויולד בנים ובנות ויהיו כל
ימי מתושלח תשע ועשים שנה ותשע מאות שנה
וימות

שנה ובאת שנה ויולד בן ויקרא את שמו נח לאמר
זה נחמנו ממעשנו ומעצבון דינו מן האדמה
אשר אררה יהוה ויחזי לבן אחרי הולידו את נח
וחמש ותשעים שנה וחמש מאות שנה ויולד בנים
ובנות ויהיו כל ימי לבן שבע ושבעים שנה ושבע
מאות שנה וימות

ויהי נח בן חמש

מאות שנה ויולד נח את שם את חם ואת יפת
ויהי כי החל האדם לרב על פני האדמה ובנות
ילדו להם ויראו בני האלהים את בנות האדם כי
טבת הנה ויקחו להם נשים מכל אשר בחרו ויאמר
יהוה לא ידון רווחי באדם לעלם בעלם הוא בשר
והיו ימיו מאה ועשרים שנה הנפלים היו בארץ
בימים ההם וגם אחרי כן אשר יבאו בני האלהים
אל בנות האדם וילדו להם הנה הגברים אשר
מעולם אנשי השם

וירא יהוה כי רבה רעת האדם בארץ וכל יצר
מחשבת לבו רק רע כל היום וינחם יהוה כי
עשה את האדם בארץ ויתעצב אל לבו ויאמר
יהוה אמוזה את האדם אשר בראתי מעל פני
האדמה מאדם עד בהמה עד רמש ועד עוף
השמים כי נחמתי כי עשיתם ונח מצא חן בעיני
יהוה

אלה תולדת נח נח איש צדיק תמים היה בדרתו
את האלהים היתה נח ויולד נח שלשה בנים את
שם את חם ואת יפת ותשחת הארץ לפני האלהים
ותמלא הארץ חמס וירא אלהים את הארץ
והנה נשחיתה כי השחית כל בשר את דרכו על
הארץ ויאמר אלהים לנח הק
כל בשר בא לפני כי מלאה הארץ חמס מפניהם

והנני מעוזיתם את הארץ עשה כך תבט עצי גפר
קנים תעשה את התבה וספרת אתה מבית ומוחוץ
בכפר וזה אשר תעשה אתה שלש מאות אמה
ארך התבה וזמשים אמה רחבה ושלשים אמה
קובתה צהר תעשה לתבה ואל אמה תכלנה
מלמעלה ופתח התבה בצדה תשים דלתים שנים
ושלשים תעשה ואני הנני בונה את המבול
במים על הארץ לשחת כל בשר אשר בו רוח
חיים מותחת השמים כל אשר בארץ יצוץ והקמתי
את בריתי אתך ובאת אל התבה אתה ובניך
ואשתך ונשי בניך אתך ומכל החי מכל בשר
שנים מכל תביא אל התבה להחית אתך זכר
ונקבה יהיו מהעוף למוינהו ומן הבהמה למוינה
מכל רמש האדמה למוינהו שנים מכל יבאו אליך
להחיות ואתה קח לך מכל מאכל אשר יאכל
ואספת אליך והיה לך ולחם לאכלה ויעש נח
ככל אשר צוה אתו אלהים כן עשה ויאמור
יהוה לנח בא אתה וכל ביתך אל התבה כי אתך
ראיתי צדיק לפני בדור הזה מכל הבהמה הטהורה
תקח לך שבעה שבעה איש ואשתו ומן הבהמה
אשר לא טהרה הוא שנים איש ואשתו גם מעוף
השמים שבעה שבעה זכר ונקבה כוזיות זרע על
פני כל הארץ כי לימים עוד שבעה אנכי ממטיר
על הארץ ארבעים יום וארבעים לילה ומוחיתי את
כל היקום אשר עשיתי מעל פני האדמה ויעש נח
ככל אשר צוהו יהוה ונח בן שש מאות שנה
והמבול היה מים על הארץ ויבא נח ובניו ואשתו
ונשי בניו אתו אל התבה מפני מוי המבול מן
הבהמה הטהורה ומן הבהמה אשר איננה טהרה
ומן העוף וכל אשר רמש על האדמה שנים
שנים באו אל נח אל התבה זכר ונקבה כאשר צוה
אלהים את נח ויהי לשבעת הימים ומי המבול היו
על הארץ בשנת שש מאות שנה לחיי נח בחדש
השני בשבעה עשר יום לחדש ביום הזה צבקו
כל מעינות תהום רבה וארבת השמים נפרצו
ויהי הגשם על הארץ ארבעים יום וארבעים לילה
בעצם היום הזה בא נח ושים וזם ויפת בני נח
ואשת נח ושלשת נשי בניו אתם אל התבה המה
וכל הוזיה למוינה וכל הבהמה למוינה וכל הרמש
הרמש על הארץ למוינהו וכל העוף למוינהו כל
צפור כל כנף ויבאו אל נח אל התבה שנים
שנים מכל הבשר אשר בו רוח חיים והבאים זכר

והקבה מכל בשר באו כאשר צוה אתו אלהים
ויסגר יהוה בעדו ויהי המבול ארבעים יום על
הארץ וירבו המים וישאו את התבה ותרם מעל
הארץ ויגברו המים וירבו מאד על הארץ ותלך
התבה על פני המים והמים גברו מאד מאד על
הארץ ויכסו כל ההרים הגבהים אשר תחת כל
השמים ומוש עשרה אמה מלמעלה גברו המים
ויכסו ההרים ויגוע כל בשר הרמוש על הארץ
בעוף ובבהמה ובחיה ובכל הערץ הערץ על
הארץ וכל האדם כל אשר נשמת רוח חיים באפיו
מיכל אשר בחרבה מתו וימח את כל היקום אשר
על פני האדמה מאדם עד בהמה עד רמש ועד
עוף השמים וימחו מן הארץ וישאר אך נח ואשר
אתו בתבה ויגברו המים על הארץ וזמשים ומאת
יום ויזכר אלהים את נח ואת כל החיה ואת כל
הבהמה אשר אתו בתבה ויעבר אלהים רוח על
הארץ וישכו המים ויסכרו מעינת תהום וארבת
השמים ויכלא הגשם מן השמים וישכו המים מעל
הארץ הלוך ושוב ויזכרו המים מקצה זמשים
ומאת יום ותנח התבה בארץ השביעי בשבעה
עשר יום לאחדש על הרי אררט והמים היו הלוך
וזסור עד החדש העשירי בעשירי באחד לאחדש
נראו ראשי ההרים ויהי מקץ ארבעים יום ויפתח
נח את חלון התבה אשר עשה וישלח את הערב
ויצא יצוא ושוב עד יבשת המים מעל הארץ
וישלח את היונה מאתו לראות הקלו המים מעל
פני האדמה ולא מצאה היונה מנוח לכף רגלה
ותשב אליו אל התבה כי מים על פני כל הארץ
וישלח ידו ויקחה ויבא אתה אליו אל התבה ויחזק
עוד שבעת ימים אחרים ויסף שלח את היונה מן
התבה ותבא אליו היונה לעת ערב והנה עלה זית
טרוף בפיה וידע נח כי קלו המים מעל הארץ ויחזק
עוד שבעת ימים אחרים וישלח את היונה ולא
יספה שוב אליו עוד ויהי באות ושש מאות שנה
בראשון באחד לאחדש חרבו המים מעל הארץ
ויסר נח את מכסה התבה וירא והנה חרבו פני
האדמה ובחדש השני בשבעה ועשרים יום
לאחדש יבשה הארץ וידבר אלהים אל
נח לאמר צא מן התבה אתה ואשתך ובניך ונשי
בניך אתך כל החיה אשר אתך מכל בשר בעוף
ובבהמה ובכח הרמש הרמש על הארץ הוצא אתך
ושרצו בארץ ופרו ורבו על הארץ ויצא נח ובניו

ואשתו ונשי בניו אתו כל הזויה כל הרמוש וכל
העוף כל רמוש על הארץ למושפוזתיהם יצאו מן
התבה ויבן נח מזבוח ליהוה ויקח מכל בהמה
הטהרה ומכל העוף הטהור ויעל עלת במזבוח וירח
יהוה את ריח הניחוח ויאמר יהוה אל לבו לא אסף
לקלל עוד את האדמה בעבור האדם כי יצר לב
האדם רע מנעריו ולא אסף עוד להכות את כל
חיי כאשר עשיתי עד כל ימי הארץ זרע וקציר
וקר וזרע וקנין וחורף ויום וליילה לא ישבתו ויברך
אלהים את נח ואת בניו ויאמר להם פרו ורבו
ומלאו את הארץ ומוראכם וחתכם יהיה על כל
חית הארץ ועל כל עוף השמים בכל אשר תרמש
האדמה ובכל דגי הים בידכם נתנו כל רמש אשר
הוא חיי לכם יהיה לאכלה כירק עשב נתתי לכם
את כל אך בשר בנפשו דמו לא תאכלו ואך את
דמכם לנפשתיכם אדרש מיד כל חיה אדרשני
ומיד האדם מיד איש אחיו אדרש את נפש
האדם שפך דם האדם באדם דמו ישפך כי
בצלם אלהים עשה את האדם ואתם פרו ורבו
שרצו בארץ ורבו בה ויאמר

אלהים אל נח ואל בניו אתו לאמר ואני הווי מקים
את בריתי אתכם ואת זרעכם אחריכם ואת כל
נפש הזויה אשר אתכם בעוף בבהמה ובכל חית
הארץ אתכם מכל יצאי התבה לכל חית הארץ
והקמתי את בריתי אתכם ולא יכרת כל בשר עוד
ממי המזבול ולא יהיה עוד מזבול לשחת הארץ
ויאמר אלהים זאת אות הברית אשר אני נתן
ביני וביניכם וביין כל נפש חיה אשר אתכם לדורת
עולם את קשתי נתתי בענן והיתה לאות ברית
ביני וביין הארץ והיה בענני ענן על הארץ ונראתה
הקשת בענן וזכרתי את בריתי אשר ביני וביניכם
ובין כל נפש חיה בכל בשר ולא יהיה עוד המים
למזבול לשחת כל בשר והיתה הקשת בענן
וראיתיה לזכר ברית עולם ביין אלהים וביין כל
נפש חיה בכל בשר אשר על הארץ ויאמר
אלהים אל נח זאת אות הברית אשר הקמתי ביני
ובין כל בשר אשר על הארץ

ויהיו בני נח היצאים מן התבה שם וזרע ויפדו
וזרע הוא אבי כנען שלשה אלה בני נח ומאכלה
נפצה כל הארץ ויחל נח איש האדמה ויטע כרם
וישת בנח היין וישכר ויתגל בתור אהלה וירא זרע
אבי כנען את ערות אביו ויגד לשני אחיו בחוץ

ויקח שם ויפת את השמלה וישיבו על שכם
עניהם וילכו אחרנית ויכסו את ערות אביהם
ופניהם אחרנית וערות אביהם לא ראו ויקח נח
בנינו וידע את אשר עשה לו בנו הקטן ויאמר
אדור כנען עבד עבדים יהיה לאחיו ויאמר
ברוך יהוה אלהי שם ויהי כנען עבד לבנו יפת
אלהים ליפת וישכן באהלי שם ויהי כנען עבד
לבנו ויהי נת אחר המבול שלש מאות שנה
וחמושים שנה ויהי כל ימי נח תשע מאות שנה
וחמושים שנה וימות

ואלה תולדות בני נח שם חם ויפת ויולדו להם
בנים אחר המבול בני יפת גמר ומזג ומדי ויון ותבל
וכנען ותירס ובני גמר אשכנז וריפת ותגר מזר
ובני יון אלישה ותרשיש בתים ודדנים מאכדה
נפרדו איז הגוים בארצות איש ללשנו למשפוחתם
בגויהם ובני חם כוש ומצרים ופוט וכנען ובני
כוש סבא וחוילה וסבתה ורעמה וסבתכא ובני
רעמה שבא ודדן וכוש ילד את גמרד הוא
החל להיות גבר בארץ הוא היה גבר ציד לפני
יהוה על כן יאמר כנמרד גבור ציד לפני יהוה
ותהי ראשית כנמכותו בכל וארץ ואכד וכלנה
בארץ עלער מן הארץ ההוא יצא אשור ויבן את
נינזה ואת רחבת עיר ואת כלח ואת רסן בין נינזה
ובין כלח הוא העיר הגדלה ומצרים ילד את
לודים ואת עלמים ואת להבים ואת נפתלים ואת
פתרסים ואת כסלמים אשר יצאו משם פלשתיים
ואת כפתרים וכנען ילד את

צידן בכרו ואת חת ואת היבוסים ואת האמרי ואת
הגרגשי ואת החזי ואת הערקי ואת הסיני ואת
הארודי ואת הצמרי ואת החמותי ואחר נפצו
משפוחות הכנעני ויהי גבול הכנעני מצידן באכה
גרה עד עזה באכה סדמה ועמרה ואדמה וצבים
עד לשע אלה בני חם כמשפוחתם כלשונותם
בארצות בגויהם

ילד גם הוא אבי כל בני עבר אחי יפת הגדול
בני שם עילם ואשור וארפכשד וכוך וארם
ובני ארם עוז וזוזל וגתר ומוש וארפכשד ילד
את שלח ושלח ילד את עבר ולעבר ילד שני
בנים שם האחד פלג כי בימיו נפלגה הארץ
ושם אחיו יקטן ויקטן ילד את אלמוזיד ואת
שלח ואת חצרכות ואת ירח ואת הדורם ואת
אחל ואת דקלה ואת עובל ואת אבימאל ואת שבא

ואת אופר ואת זוילה ואת יובב כל אלה בני יקטן
ויהי מושבם ממשל באכה ספרה הר הקדם אלה
בני שם כמושפותם כלשנותם בארצתם לאויהם
אלה משפות בני נח לתולדתם בגויהם ומאלה
נפרדו הגוים בארץ אחר המבול

ויהי כל הארץ שפה אחת ודברים אחדים ויהי
בנסעם מקדם ויבצאו בקעה בארץ שניער וישבו
שם ויאמרו איש אל רעהו הבה נלכנה לבנים
ונשרפה לשרפה ויהי להם הלכנה לאבן והזמר
היה להם לזמר ויאמרו הבה נבנה לנו עיר
ומגדל וראשו בשמים ונעשה לנו שם פן נפוש
על פני כל הארץ וירד יהוה לראות את העיר
ואת המגדל אשר בנו בני האדם ויאמר יהוה
הן עם אחד ושפה אחת לכלם וזה החלם לעשות
ועתה לא יבצר מהם כל אשר יזמו לעשות הבה
נרדה ונבלה שם שפתם אשר לא ישמעו איש
שפת רעהו ויפץ יהוה אתם משם על פני כל
הארץ ויחזד לן לבנת העיר על כן קרא שמה
בבל כי שם בכל יהוה שפת כל הארץ ובשם
הפיצם יהוה על פני כל הארץ

אלה תולדת שם שם בן מאת שנה ויוכל את
ארפכשד שנים אחר המבול ויחי שם אחרי
הולידו את ארפכשד וזמש מאות שנה ויוכל בנים
ובנות וארפכשד חי חמש

ושלשים שנה ויוכל את שלח ויחי ארפכשד
אחרי הולידו את שלח שלש שנים וארבע מאות
שנה ויוכל בנים ובנות ושלח

חי שלשים שנה ויוכל את עבר ויחי שלח אחרי
הולידו את עבר שלש שנים וארבע מאות שנה
ויולד בנים ובנות ויחי עבר

ארבע ושלשים שנה ויוכל את פלג ויחי עבר
אחרי הולידו את פלג שלשים שנה וארבע
מאות שנה ויוכל בנים ובנות ויחי פלג

שלשים שנה ויוכל את רעו ויחי פלג אחרי הולידו
את רעו תשע שנים ומאתים שנה ויוכל בנים
ובנות ויחי רעו שנים ושלשים

שנה ויוכל את שרוג ויחי רעו אחרי הולידו
את שרוג שבע שנים ומאתים שנה ויוכל בנים
ובנות ויחי שרוג שלשים שנה

ויולד את נחור ויחי שרוג אחרי הולידו את נחור
מאתים שנה ויוכל בנים ובנות ויחי

נחור תשע ועשרים שנה ויוכל את תרח

ויהי צחור אחרי הולידו את תרו תשע עשרה שנה
ובואת שנה ויולד בנים ובנות

תרו שבעים שנה ויולד את אברם את צחור
ואת הרן ואלה תולדת תרו תרו הוליד את
אברם את צחור ואת הרן והרן הוליד את לוט
וימות הרן על פני תרו אביו בארץ מולדתו באור
כשדים ויקח אברם וצחור להם נשים שם אשת
אברם שרי ושם אשת צחור מלכה בת הרן אבי
מלכה ואבי יסכה ותהי שרי עקרה אין לה ולד
ויקח תרו את אברם בנו ואת לוט בן הרן בן
בנו ואת שרי כלתן אשת אברם בנו ויצאו אתם
באור כשדים כלכת ארצה כנען ויבאו עד זרן
וישבו שם ויהיו יבמי תרו חמוש שנים ומאתים
שנה וימות תרו בזרן

ויאמר יהוה אל אברם לך מארצך וממולדתך
ומבית אבך אל הארץ אשר אראך ואעשך לגוי
גדול ואברכך ואגדלה שמך והיה ברכה ואברכה
מברכך ומקלך אחר ונברכו בך כל משפחת
האדמה וילך אברם כאשר דבר אליו יהוה וילך
אתו לוט ואברם בן חמש שנים ושבעים שנה
בצאתו מזרן ויקח אברם את שרי אשתו ואת
לוט בן אחיו ואת כל רכושם אשר רכשו ואת
הנפש אשר עשו בחרן ויצאו כלכת ארצה כנען
ויבאו ארצה כנען ויעבר אברם בארץ עד מקום
שכם עד אכון מורה והכנעני אז בארץ וירא יהוה
אל אברם ויאמר כזרעך אתן את הארץ הזאת ויבן
שם מזבח ליהוה הנראה אליו ויעתה משם ההרה
מקדם לבית אל ויט אלהל בית אל במים והעי
מקדם ויבן שם מזבח ליהוה ויקרא בשם יהוה
ויסע אברם הלך ונסוע הגבה

ויהי רעב בארץ וירד אברם מצרימה לגור שם
כי כבד הרעב בארץ ויהי כאשר הקריב לבוא
מצרימה ויאמר אל שרי אשתו הנה נא ידעתי
כי אשה יפת מראה את והיה כי יראו אתך
המצרים ואמרו אשתו זאת והרגו אתי ואתך יחיו
אמרי נא אחתי את למען ייטב לי בעבורך וחיתת
נפשי בגללך ויהי כבוא אברם מצרימה ויראו
המצרים את האשה כי יפה הוא מאד ויראו
אתה שרי פרעה ויהלכו אתה אל פרעה ותקח
האשה בית פרעה ולאברם היטיב בעבורה ויהי
לו צאן ובקר וחמרים ועבדים ושפחת ואתנת
ואמולים וינגע יהוה את פרעה נגעים גדלים

ואת ביתו על דבר שרי אשת אברם ויקרא פרעה
לאברם ויאמר מזה זאת עשית לי למה לא הגדת
לי כי אשתך הוא למה אמרת אחותי הוא ואקח
אתה לי לאשה ועתה הנה אשתך קח וכל ויצו
עליו פרעה אנשים וישלחו אתו ואת אשתו ואת
כל אשר לו ויעל אברם ממצרים הוא ואשתו וכל
אשר לו ולוט עבדו הנגבה ואברם כבד מאד במקנה
בכסף ובזהב וילך למסעיו מנגב ועד בית אל עד
המקום אשר היה שם אהלה בתחלה בין בית אל
ובין העי אל מקום המזבח אשר עשה שם
בראשנה ויקרא שם אברם בשם יהוה וגם ללוט
ההלך את אברם היה צאן ובקר ואהלים ולאנשא
אתם הארץ לשבת יזדו כי היה רכושם רב ולא
יכלו לשבת יזדו ויהי ריב בין רעי במקנה אברם
ובין רעי במקנה לוט והכנעני והפרזי אז ישב בארץ
ויאמר אברם אל לוט אל נא תהי מריבה ביני ובין
ובין רעי ובין רעיק כי אנשים אחים אנחנו הלא
כל הארץ לפניך הפרד נא מעלי אם השמאל
ואימנה ואם הימין ואשמאילה וישא לוט את
עיניו וירא את כל כנר הירדן כי כלה משהה לפני
שזחת יהוה את סדם ואת עמרה כגן יהוה כארץ
מצרים באכה צער ויבזר לו לוט את כל כנר
הירדן ויסע לוט מקדם ויפרדו איש מועל אחיו
אברם ישב בארץ כנען ולוט ישב בערי הכנר
ויאהל עד סדם ואנשי סדם רעים וזטאים ליהוה
מאד ויהוה אמר אל אברם אחי הפרד לוט
מעבדו שא נא עיניך וראה מן המקום אשר אתה
שם צפנה ונגבה וקדמה וימה כי את כל הארץ
אשר אתה ראה לך אתננה ולזרעך עד עולם
ושמתי את זרעך בעפר הארץ אשר אם יוכל
איש למנות את עפר הארץ גם זרעך ימנה קום
התהלך בארץ לארכה ולרחבה כי לך אתננה
ויאהל אברם ויבא וישב באלני ממרא אשר
בחברון ובין שם מזבח ליהוה

ויהי בימי אמרפל מלך שניער אריוך מלך אלסר
כדרלעמר מלך עולם ותדעל מלך גוים עשו
מלוזמה את ברע מלך סדם ואת ברשע מלך
עמורה שצאב מלך אדמה ושמאבר מלך צביים
ומלך בלע היא צער כל אלה חזרו אל עמה
העדים הוא ים המלח שתיים עשרה שנה עבדו
את כדרלעמר ושלוש עשרה שנה מרדו ובארבע
עשרה שנה בא כדרלעמר והמלכים אשר אתו

ויכו את רפאים בעשתרת קרנים ואת הזוים בהם
ואת האימים בשוה קריתים ואת הזרי בהרם
שעיר עד איל פארן אשר על המדבר וישבו
ויבאו אל עין משפט הוא קדש ויכו את כל
שדה העמלקי וגם את האמרי הישב בצוצצן תמר
ויצא מלך סדם ומלך עמרה ומלך אדמה ומלך
צביים ומלך בלע הוא צער ויערכו אתם מלחמה
בעמק השדים את כדרכעמר מלך עילם ותדעל
מלך גוים ואמרפל מלך שנער ואריון מלך אלסר
ארבעה מלכים את הזמשה ועמק השדים בארת
בארת זמר וינסו מלך סדם ועמרה ויפלו שמה
והנשאים הרה נסו ויקחו את כל רכש סדם
ועמרה ואת כל אכלם וילכו ויקחו את לוט ואת
רכשו בן אחי אברם וילכו והוא ישב בסדם ויבא
הפליט ויגד לאברם העברי והוא שכן באכלני
בזמרא האמרי אחי אשכל ואחי ענר והם בעלי
ברית אברם וישמע אברם כי נשבה אחיו וירק
את זניכיו ילדיו ביתו שמונה עשר ושלוש מאות
וירדף עד דן ויחלוק עליהם לילה הוא ועבדיו
ויכם וירדפם עד חובה אשר כושמאל לדמושה
וישב את כל הרכש וגם את לוט אחיו ורכשו
השיב וגם את הנשים ואת העם ויצא מלך סדם
לקראתו אחרי שובו בזהבות את כדרכעמר ואת
המלכים אשר אתו אל עמק שוה הוא עמק המלך
ומלכי צדק מלך שלם הוציא לחם ויין והוא כהן
לאל עליון ויברכהו ויאמר ברוך אברם לאל עליון
קנה שמים וארץ וברוך אל עליון אשר מגן צריך
בידך ויתן לו מעשר מכל ויאמר מלך סדם אל
אברם תן לי הנפש והרכש קח כל ויאמר אברם
אל מלך סדם הרמתי ידי אל יהוה אל עליון קנה
שמים וארץ אם מוזנז ועד שרוך געל ואם אקח
מכל אשר כך ולא תאמר אני העשרתי את אברם
בלעדי רק אשר אכלו הנערים וחלק האנשים
אשר הלכו אתי ענר אשכל וממרא הם יקחו
חלקם

אחרי הדברים האלה היה

דבר יהוה אל אברם במוחה לאמר אל תירא
אברם אנכי מגן לך שכרך הרבה מאד ויאמר
אברם אדני יהוה כוה תתן לי ואנכי הולך ערירי
ובן משק ביתי הוא דמושה אליעזר ויאמר אברם
הן לי לא נתתה זרע והנה בן ביתי יורש אדני
והנה דבר יהוה אליו לאמר לא יירשך זה כי אם
אשר יצא ממעריך הוא יירשך ויצא אתו החוצה

וַיֹּאמֶר הִבֵּט נָא הָעֵינִיכֶם וּסְפֹר הַכּוֹכָבִים אִם תּוּכֶם
לְסַפֵּר אֹתָם וַיֹּאמֶר לוֹ כֹּה יִהְיֶה זֶרַעְךָ וְהָאֲמֹן בְּיָדָהּ
וַיִּזְשַׁבֵּד לוֹ צָדִיקָה וַיֹּאמֶר אֲלֵיוֹ אֲנִי יְהוָה אֲשֶׁר
הוֹצֵאתִיךָ מִמִּצְרָיִם כְּשֶׁדִּים לָתֵת לָךְ אֶת הָאָרֶץ הַזֹּאת
לְרִשְׁתָּהּ וַיֹּאמֶר אֲדֹנָי יְהוָה בְּמֹה אֲדַע כִּי אִירָשְׁנָהּ
וַיֹּאמֶר אֲלֵיוֹ קִמָּה לִּי עֲגֹלָה מְשֻׁלָּשֶׁת וְעֵץ מְשֻׁלָּשֶׁת
וְאֵיל מְשֻׁלָּשׁ וְתֵר וְגֹזֶל וִיקַח לוֹ אֶת כָּל אֲכֹלָהּ
וַיִּבְתֵּר אֹתָם בַּתֹּר וַיִּתֵּן אִישׁ בָּתֵּרוֹ לְקִרְאָתָהּ רַעְדָּהּ
וְאֵת הַצֶּפֶר לֹא בָתֵּר וַיִּרֶד הָעֵיט עַל הַפָּגְרִים וַיִּשֶׁב
אֹתָם אֲבָרִם וַיְהִי הַשֶּׁמֶשׁ לָבוֹא וְתִרְדְּמָה נָפְלָה עַל
אֲבָרִם וְהִנֵּה אֵיכֹמָה חֹשֶׁכָה גְדֹלָה נָפְלָה עֲלֵיוֹ וַיֹּאמֶר
לְאֲבָרִם יִדַּע תִּדַּע כִּי גֵר יִהְיֶה זֶרַעְךָ בָּאָרֶץ לֹא
לָהֶם וּלְעַבְדָּוָם וְעַלֹּא אֹתָם אֲרֻבַּע כּוֹאוֹת שָׁנָה וְגַם אֶת
הָאִשָּׁה אֲשֶׁר יַעֲבֹדוּ דָּן אֲנִי וְאֲחֵרֵי כֵן יֵצְאוּ בִּרְכֻשׁ
גָּדוֹל וְאֹתָהּ תָּבוֹא אֶל אֲבֹתֶיךָ בְּשָׁלוֹם תִּקְבֹּר
בְּעֵינָהּ טוֹבָה וְדֹר רַבִּיעִי יָשׁוּבוּ הִנֵּה כִּי לֹא שָׁלֹם
עֵינֶךָ הָאֲמֹרִי עַד הִנֵּה וַיְהִי הַשֶּׁמֶשׁ בָּאָה וְעֹלְטָה הָיָה
וְהִנֵּה תִנּוֹר עֹשֶׂן וּלְפִיד אֵשׁ אֲשֶׁר עָבַר בֵּין הַגְּזָרִים
הָאֵלֶּה בַּיּוֹם הַהוּא כִּרְתָּ יְהוָה אֶת אֲבָרִם בְּרִית
לֵאמֹר לִזְרַעְךָ נָתַתִּי אֶת הָאָרֶץ הַזֹּאת מִנְּהַר מִצְרַיִם
עַד הַנָּהָר הַגָּדֹל נָהָר פָּרָת אֶת הַקֵּינִי וְאֶת הַקֵּינִי
וְאֶת הַקֵּדְמוֹנִי וְאֶת הַחֲזָתִי וְאֶת הַפְּרֹזִי וְאֶת הַרְפָּאִים
וְאֶת הָאֲמֹרִי וְאֶת הַכְּנַעֲנִי וְאֶת הַגְּרָשִׁי וְאֶת
הַיִּבּוּסִי
וְשָׂרִי אֵשֶׁת אֲבָרִם לֹא
יִלְדָה לוֹ וְלֹא שְׁפָחָה מִצְרִית וּשְׂמָהּ הָגָר וְהָאֲמֹר
שָׂרִי אֶל אֲבָרִם הִנֵּה נָא עֲצָרְנִי יְהוָה מִלְּדַת בָּאָה
אֶל שְׁפָחָתִי אוֹלִי אֲבֹנָה מִמֶּנָּה וַיִּשְׁמַע אֲבָרִם לְקוֹל
שָׂרִי וַתִּקַּח שָׂרִי אֵשֶׁת אֲבָרִם אֶת הָגָר הַמִּצְרִית
שְׁפָחָתָהּ מִקֶּץ עֶשְׂרֵי שָׁנִים לְשִׁבְתָּ אֲבָרִם בָּאָרֶץ
כְּנָעַן וַתֵּתֶן אֹתָהּ לְאֲבָרִם אִשָּׁה לוֹ לְאֵשָׁה וַיָּבֹא אֶל
הָגָר וְהָיָה וְתִרְאֶה כִּי הִרְתָּהּ וַתִּקַּל גְּבִרְתָּהּ בְּעֵינֶיהָ
וְהָאֲמֹר שָׂרִי אֶל אֲבָרִם חֲמוּסִי עָלֶיךָ אֲנִי נָתַתִּי
שְׁפָחָתִי בְּזִינְךָ וְתִרְאֶה כִּי הִרְתָּהּ וַאֲקַל בְּעֵינֶיהָ
יִשְׁפֹּט יְהוָה בֵּינִי וּבֵינֶיךָ וַיֹּאמֶר אֲבָרִם אֶל שָׂרִי הִנֵּה
שְׁפָחָתְךָ בְּיָדְךָ עָשִׂי לָהּ הַטּוֹב בְּעֵינֶיךָ וַתַּעֲנֶה שָׂרִי
וַתִּבְרָח מִפָּנֶיהָ וַיִּמְצָאָהּ מִלֶּאךָ יְהוָה עַל עֵינֶיךָ
הַמַּיִם בַּמִּדְבָּר עַל הָעֵינֶן בְּדֶרֶךְ שׁוֹר וַיֹּאמֶר הָגָר
שְׁפָחָת שָׂרִי אִי מִזֶּה בָּאָה וְאֵנָּה תִּלְכִּי וְהָאֲמֹר מִפָּנֶי
שָׂרִי גְּבִרְתִּי אֲנִי בְּרֻחַת וַיֹּאמֶר לָהּ מִלֶּאךָ יְהוָה
שׁוּבִי אֶל גְּבִרְתְּךָ וְהִתְעַלִּי תְּנוּת יָדֶיךָ וַיֹּאמֶר לָהּ
מִלֶּאךָ יְהוָה הִרְבָּה אֲרֻבָּה אֶת זֶרַעְךָ וְלֹא יִסְפֹּר
מִרְבּוֹ וַיֹּאמֶר לָהּ מִלֶּאךָ יְהוָה הִנֵּךְ הִרְבָּה וַיִּלְדַּת כֵּן

וּקְרָאתָ שְׁמוֹ יִשְׁמַעֵאל כִּי שָׁמַע יְהוָה אֶל עֲנִיָּךְ וְהָיָה
יְהוָה פֶּרֶא אָדָם יָדוֹ בְּכָל יוֹד כָּל בּוֹעֵל פָּנֵי כָל
אֲזִיזוֹ יֵשֶׁבֶן וְתִקְרָא שֵׁם יְהוָה הַדָּבָר אֵלֶיָּה אַתָּה
אֶל רֹאִי כִי אָמְרָה הִלֵּם הַלֵּם רֹאִיתִי אַחֲרֵי רֹאִי
עַל כֵּן קָרָא לְבָאֵר בָּאֵר לֹחֲזִי רֹאִי הִנֵּה בֵּין קָדֵשׁ
וּבֵין בָּרָד וְתִלְדֵּה הָגֵר לְאָבְרָם בֶּן וִיקְרָא אָבְרָם
שֵׁם בְּנוֹ אֲשֶׁר יִלְדָּה הָגֵר יִשְׁמַעֵאל וְאָבְרָם בֶּן
שְׁמֹנִים שָׁנָה וְשֵׁשׁ עָשָׂר שָׁנִים בָּלְדָת הָגֵר אֶת יִשְׁמַעֵאל
לְאָבְרָם וַיְהִי אָבְרָם בֶּן תְּשַׁעִים

שָׁנָה וְתִשַׁע שָׁנִים וַיֵּרָא יְהוָה אֶל אָבְרָם וַיֹּאמֶר
אֵלָיו אֲנִי אֵל שְׂדֵי הַתְּהֵלֶךְ לִפְנֵי וְהִיא תְּמִיִם וְאַתָּה
בְּרִיתִי בֵּינִי וּבֵינֶךָ וְאַרְבֵּה אוֹתָךְ בְּמֵאד מְאֹד וַיִּפֹּל
אָבְרָם עַל פָּנָיו וַיְדַבֵּר אֵתוֹ אֱלֹהִים לֵאמֹר אֲנִי הִנֵּה
בְּרִיתִי אִתָּךְ וְהָיִיתָ לְאֵב הַמּוֹן לְגוֹיִם וְלֹא יִקְרָא עוֹד
אֶת שְׁמוֹךְ אָבְרָם וְהָיָה שְׁמוֹךְ אָבְרָהָם כִּי אֵב הַמּוֹן
לְגוֹיִם נָתַתִּיךָ וְהִפְרֵתִי אִתָּךְ בְּמֵאד מְאֹד וְנָתַתִּיךָ לְגוֹיִם
וּבְזֻלָּתִים מִמֶּךָ יֵצְאוּ וְהִקְמַתִי אֶת בְּרִיתִי בֵּינִי וּבֵינֶךָ
וּבֵין זָרַעךָ אַחֲרֶיךָ לְדֶרֶתֶם לְבְרִית עוֹלָם לִהְיוֹת לָךְ
לְאֱלֹהִים וּלְזָרַעךָ אַחֲרֶיךָ וְנָתַתִּי לָךְ וּלְזָרַעךָ אַחֲרֶיךָ
אֶת אֶרֶץ מִצְרָיִם אֶת כָּל אֶרֶץ כְּנָעַן לְאַחֲזָת עוֹלָם
וְהָיִיתִי לָהֶם לְאֱלֹהִים וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֶל אָבְרָהָם
וְאַתָּה אֶת בְּרִיתִי תִשְׁמֹר אַתָּה וְזָרַעךָ אַחֲרֶיךָ
לְדֶרֶתֶם זֹאת בְּרִיתִי אֲשֶׁר תִּשְׁמְרוּ בֵּינִי וּבֵינֵיכֶם וּבֵין
זָרַעךָ אַחֲרֶיךָ הַמּוֹלֵד לָכֶם כָּל זָכָר וְנִמְלַתֶם אִתָּהּ
בְּשֶׁר עֶרְכַּתְכֶם וְהָיָה לְאוֹת בְּרִית בֵּינִי וּבֵינֵיכֶם וּבֵין
שִׁמְנַת יָמִים יְמוֹלֵד לָכֶם כָּל זָכָר לְדֶרֶתֵיכֶם יִלְדֵּה בֵּית
וּמִקְנֵה כֶּסֶף מִכָּל בֶּן זָכָר אֲשֶׁר לֹא מִזְרַעְךָ הוּא
הַמּוֹלֵד יְמוֹלֵד יִלְדֵּה בֵּיתְךָ וּמִקְנֵה כֶּסֶף וְהָיְתָה בְּרִיתִי
בְּבִשְׂרֹכֶם לְבְרִית עוֹלָם וְעַרְכְּ זָכָר אֲשֶׁר לֹא יְמוֹלֵד
אֶת בְּשֶׁר עֶרְכָּתוֹ וְלִכְרַתָּה הַנֶּפֶשׁ הַהוּא מַעֲלִמָּה
אֶת בְּרִיתִי הַפֶּר וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֶל

אָבְרָהָם שְׂרִי אֲשֶׁתְּךָ לֹא תִקְרָא אֶת שְׁמָהּ שְׂרִי כִי
שְׂרָה שְׁמָהּ וּבִרְכַּתִּי אֶתָּה וְגַם נָתַתִּי מִמֶּנָּה לָךְ בֶּן
וּבִרְכַּתִּיהָ וְהָיְתָה לְגוֹיִם מִלְכֵּי עַמִּים מִמֶּנָּה יִהְיוּ
וַיִּפֹּל אָבְרָהָם עַל פָּנָיו וַיִּצְחַק וַיֹּאמֶר בָּלְבוּ הַלָּבָן
מֵאֵל שָׁנָה יוֹכַד וְאֵם שְׂרָה הִבֵּת תִּשְׁעִים שָׁנָה
תִּלְדֵּה וַיֹּאמֶר אָבְרָהָם אֵל הָאֱלֹהִים לֹא יִשְׁמַעֵאל
יִחְיֶה לִפְנֵיךָ וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֲבֵל שְׂרָה אֲשֶׁתְּךָ
יִלְדֵּת לָךְ בֶּן וְקָרָאתָ אֶת שְׁמוֹ יִצְחָק וְהִקְמַתִי אֶת
בְּרִיתִי אִתָּהּ לְבְרִית עוֹלָם לְזָרַעְךָ אַחֲרָיו וְלִישְׁמַעֵאל
שִׁמְעַתִּיךָ הִנֵּה בִרְכַּתִּי אִתָּהּ וְהִפְרֵתִי אִתָּהּ וְהִרְבֵּיתִי
אִתָּהּ בְּמֵאד מְאֹד שָׁנִים עֶשְׂרִים זָשִׁיאוּם יוֹלִידֵי

וַתִּתֵּנוּ לָגוֹי גָדוֹל וְאֵת בְּרִיתִי אִתָּם אֵת יִצְחָק אֲשֶׁר
תָּלַד לָךְ שָׂרָה לְמוֹעֵד הַזֶּה בְּשָׁנָה הָאֲחֻזָּת וְיִכְבֹּד
לְדַבֵּר אִתּוֹ וְיַעֲלֶה אֱלֹהִים מִעַל אֲבֹרָתָם וְיִקְחֵם אֲבֹרָתָם
אֵת יִשְׁמָעֵאל בְּנוֹ וְאֵת כָּל יִלְדֵי בֵיתוֹ וְאֵת כָּל מִקְנֵת
כֶּסֶף כָּל זָכָר בְּאֲנָשֵׁי בֵּית אֲבֹרָתָם וְיִמַּל אֵת בְּשָׂרֵם
עֶרְלָתָם בַּעֲצָם הַיּוֹם הַזֶּה כְּאֲשֶׁר דִּבֶּר אֱלֹהִים
וְאֲבֹרָתָם בֶּן תִּשְׁעִים וְתִשְׁעֵי שָׁנָה בַּהֲמֹכֶל בְּשָׂרֵם
עֶרְלָתוֹ וְיִשְׁמָעֵאל בְּנוֹ בֶּן שִׁלְשֵׁי עָשָׂר שָׁנָה
בַּהֲמֹכֶל אֵת בְּשָׂרֵם עֶרְלָתוֹ בַּעֲצָם הַיּוֹם הַזֶּה נְמוּל
אֲבֹרָתָם וְיִשְׁמָעֵאל בְּנוֹ וְכָל אֲנָשֵׁי בֵיתוֹ יִלְדֵי בֵּית
וּמִקְנֵת כֶּסֶף מֵאֵת בֶּן נָכָר נְמוּלוֹ אִתּוֹ

וַיֵּרָא אֵלָיו יְהוָה בְּאֲלֵנִי מִמֶּרָא וְהוּא יֹשֵׁב פְּדֻתָּה
הָאֵהָל כְּחֹם הַיּוֹם וַיֵּשֶׁא עֵינָיו וַיֵּרָא וְהִנֵּה שְׁלֹשָׁה
אֲנָשִׁים נֹצְבִים עָלָיו וַיֵּרָא וַיֵּרֶץ לִקְרָאתָם מִפְּדֻתָּה
הָאֵהָל וַיִּשְׁתַּחֲוֶה אֶרְצָה וַיֹּאמֶר אֲדֹנָי אִמָּנָה מִצֵּאתִי
זֶה בְּעֵינַיִךְ אֵל נָא תַעֲבֹר מִעַל עַבְדְּךָ יִקְחֵנָּה מִעַתָּה
מִיָּם וְרִחֲצוּ רַגְלֵיכֶם וְהִשְׁעֵנוּ תַּחַת הָעֵץ וְאִקְחָה
פֶּת כְּזָב וְסַעֲדוּ לַבָּבִים אֲחֻזָּר תַּעֲבֹרוּ כִּי עַל כֵּן
עָבַרְתֶּם עַל עַבְדְּכֶם וַיֹּאמְרוּ כֵּן תַעֲשֶׂה כְּאֲשֶׁר
דִּבַּרְתָּ וַיִּמָּהֲרֵם אֲבֹרָתָם הָאֵהָל אֵל שָׂרָה וַיֹּאמֶר
מִהְרֵי שְׁלֹשׁ סָאִים קִמּוּחַ סִלַּת לוֹשִׁי וְעֵשִׂי עֲלֹוֹת
וְאֵל הַבָּקָר רֵץ אֲבֹרָתָם וַיִּקְחֻ בֶּן בָּקָר דֶּךָ וְטוֹב
וַיִּתֵּן אֵל הַנֶּעֱר וַיִּמָּהֲרֵם לַעֲשׂוֹת אִתּוֹ וַיִּקְחֻ וַיִּמָּהֲרֵם
וַיִּזְלַב וּבֶן הַבָּקָר אֲשֶׁר עָשָׂה וַיִּתֵּן לַפְּנִיָּה וְהוּא
עֹמֵד עֲלֵיהֶם תַּחַת הָעֵץ וַיֹּאכְלוּ וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו
אֵיךְ שָׂרָה אֲשֶׁתְּךָ וַיֹּאמֶר הִנֵּה בָאֵהָל וַיֹּאמֶר שׁוּב
אֲשׁוּב אֵלֶיךָ כַּעַת וַיֵּזֶה וְהִנֵּה בֶּן לְשָׂרָה אֲשֶׁתְּךָ
וְשָׂרָה שֹׁמֵעַת פִּתְחוֹ הָאֵהָל וְהוּא אֲחֻזְרֵי וְאֲבֹרָתָם
וְשָׂרָה זִקְנִים בָּאִים בַּיָּמִים הַזֵּה לֵהוֹיֹת לְשָׂרָה אֲרֻחַ
כְּנָשִׁים וְתִצְחָק שָׂרָה בִּקְרִבָּה לֵאמֹר אֲחֻזְרֵי בְלֹדִי
הִיִּתָּה לִי עֲדָנָה וְאֲדֹנָי זָקֵן וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵל אֲבֹרָתָם
לֵבֹא זֶה צִחָקָה שָׂרָה לֵאמֹר הֲאֵם אִמָּנָה אֵלָּה וְאֲנִי
זִקְנָתִי הִיפְלֵא מִיִּהוּזָה דִּבֶּר לְמוֹעֵד אֲשׁוּב אֵלֶיךָ
כַּעַת וַיֵּזֶה וּלְשָׂרָה בֶּן וְתִכְזֹזֶשׁ שָׂרָה לֵאמֹר לֹא
צִחָקָתִי כִּי יֵרָאֵה וַיֹּאמֶר לֹא כִּי צִחָקָת וַיִּקְמוּ מִשֶּׁם
הָאֲנָשִׁים וַיִּשְׁקְפוּ עַל פְּנֵי סָדֶם וְאֲבֹרָתָם הִלְךְ
עִמָּם לְשִׁכּוּזָם וַיִּהְיֶה אֲבוֹרָה הַמִּכְסֶּה אֲנִי מֵאֲבֹרָתָם
אֲשֶׁר אֲנִי עֹשֶׂה וְאֲבֹרָתָם הָיוּ יְהִיָּה לָגוֹי גָדוֹל וְעִצּוֹם
וְתִבְרָכּוּ בּוֹ כָּל גּוֹיֵי הָאָרֶץ כִּי יִדְעוּתִּיו לְמוֹעֵן אֲשֶׁר
יִצְוֶה אֵת בְּנָיו וְאֵת בֵּיתוֹ אֲחֻזְרֵי וְשֹׁמְרֵי דֶרֶךְ יְהוָה
לַעֲשׂוֹת צְדָקָה וּמִשְׁפָּט לְמוֹעֵן הַבֹּיָא יְהוָה עַל אֲבֹרָתָם
אֵת אֲשֶׁר דִּבֶּר עָלָיו וַיֹּאמֶר יְהוָה זִעְקָת סָדֶם

ועברה כי רבה וחטאתם כי כבדה מאד ארדה
לא ואראה הכעקתה הבאה אלי עשו כלה ואם
לא ארעה ויפנו מושם האנשים וילכו סדמה
ואברהם עודנו עומד לפני יהוה ויגש אברהם ויאמר
האף תספה צדיק עם רשע אולי יש חמושים
צדיקים בתוך העיר האף תספה ובלא תשא למקום
למען חמושים הצדיקים אשר בקרבה וזללה כך
מעשת בדבר הזה להמית צדיק עם רשע והיה
כצדיק כרשע וזללה כך השפט כל הארץ לא
יעשה משפט ויאמר יהוה אם אמוצא בסדם
חמושים צדיקים בתוך העיר ונשאתי לכל המקום
בעבורם ויען אברהם ויאמר הנה נא הואלתי
לדבר אל אדני ואנכי עפר ואפר אולי יחסרון
חמושים הצדיקים חמשה התשחית בחמשה את
כל העיר ויאמר לא אשחית אם אמוצא שם
ארבעים וחמשה ויסף עוד לדבר אליו ויאמר
אולי ימוצאון שם ארבעים ויאמר לא אעשה
בעבור הארבעים ויאמר אל נא יחר לאדני
ואדברה אולי ימוצאון שם שלשים ויאמר לא
אעשה אם אמוצא שם שלשים ויאמר הנה נא
הואלתי לדבר אל אדני אולי ימוצאון שם עשרים
ויאמר לא אשחית בעבור העשרים ויאמר אל נא
יחר לאדני ואדברה אך הפעם אולי ימוצאון שם
עשרה ויאמר לא אשחית בעבור העשרה ויכל
יהוה כאשר כלה לדבר אל אברהם ואברהם שב
למקומו ויבאו שני המלאכים סדמה בערב וכוש
ישב בשער סדם וירא לוש ויקם לקראתם
וישתחו אפים ארצה ויאמר הנה נא אדני סודו נא
אל בית עבדכם ולינו ורחצו רגליכם ואשכמדם
והלכתם לדרככם ויאמרו לא כי ברחוב גליץ
ויפצר בם מאד ויסרו אליו ויבאו אל ביתו ויעש
להם משה ומצות אפה ויאכלו טרם ישכבו
ואנשי העיר אנשי סדם נסבו על הבית מנער ועד
זקן כל העם מקצה ויקראו אל לוש ויאמרו לו איזה
האנשים אשר באו אליך הלילה הוציאם אלינו
ונדעה אתם ויצא אליהם לוש הפתחה והדלת סגור
אחוריו ויאמר אל נא אחי תרעו הנה נא לי שדתי
בנות אשר לא ידעו איש הוציאתה נא אתה אליהם
ועשו להן כטוב בעיניכם רק לאנשים האל אל
העשו דבר כי על כן באו בעל קרתי ויאמרו גש
הלאה ויאמרו האוזד נא בגור וישפט שפוט
עיתה נרע לך מהם ויפצרו באיש בלוש מאד

וַיָּגִשׁוּ לְעֹבֵד הַדִּלְתָּ וַיִּשְׁלָחוּ הָאֲנָשִׁים אֶת יָדָם
וַיָּבִיאוּ אֶת לוֹט אֲלֵיהֶם הַבֵּיתָה וְאֶת הַדִּלְתָּ סָגְרוּ
וְאֶת הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר פָּתְחוּ הַבַּיִת הָיוּ בַּסּוּרִים מִקֶּעֶץ
וְעַד גָּדוֹל וַיָּלֵאוּ לְמִצָּא הַפֶּתַח וַיֹּאמְרוּ הָאֲנָשִׁים
אֵל לוֹט עַד מִי לָךְ פֶּה חֹתֵן וּבִנְיָן וּבִנְתִּיךָ וְכָל אֲשֶׁר
לָךְ בְּעִיר הַזֹּאת מִן הַמּוֹקוֹם כִּי מִשְׁחָתִים אֲנַחְנוּ אֶת
הַמּוֹקוֹם הַזֶּה כִּי גְדֹלָה צַעֲקָתָם אֶת פְּנֵי יְהוָה
וַיִּשְׁלָחוּ יְהוָה לְשַׁחֲתָהּ וַיֵּצֵא לוֹט וַיְדַבֵּר אֶל חֲתָנָיו
לֵקְחֵי בָנָתֵי וַיֹּאמְרוּ קוֹמּוּ צֵאוּ מִן הַמּוֹקוֹם הַזֶּה כִּי
מִשְׁחָתִית יְהוָה אֶת הָעִיר וַיְהִי כַּמִּצּוֹחַ בְּעֵינֵי חֲתָנָיו
וַיָּבֹאוּ הַשָּׂמָר עִלָּה וַיֹּאמְרוּ הַמִּלְאכִּים בְּלוֹט לֵאמֹר
קוֹם קַח אֶת אִשְׁתְּךָ וְאֶת שְׁתֵּי בָנֶיךָ הַנּוֹמְצִים פֶּן
תִּסָּפֶה בְּעֵינֵי הָעִיר וַיִּתְּמָהֶם וַיַּחֲזִיקוּ הָאֲנָשִׁים בְּיָדוֹ
וּבִיד אִשְׁתּוֹ וּבִיד שְׁתֵּי בָנָתָיו בַּחֲמֹלֶת יְהוָה עֲלֵיהֶן
וַיֵּצְאוּ וַיִּנְחֻהוּ מִחוּץ לָעִיר וַיְהִי כַּהֹצִיאֵם אֲדָמָם
הַחוּצָה וַיֹּאמְרוּ הַמִּלְכֹּט עַל זָפֶשֶׁךְ אֵל תְּבִיט אַחֲרֶיךָ
וְאֵל תַּעֲבֹד בְּכָל הַכּוֹר הַהִיא הַמִּלְכֹּט פֶּן תִּסָּפֶה
וַיֹּאמְרוּ לוֹט אֲלֵהֶם אֵל זֶה אֲדֹנִי הִנֵּה זֶה מִצָּא
עֲבָדְךָ חֵן בְּעֵינֶיךָ וְתִגְדֹּל חֲסֹדְךָ אֲשֶׁר עָשִׂיתָ עִמָּדִי
לְהַחְיֹת אֶת נַפְשִׁי וְאֲנִכִּי לֹא אוֹכֵל לְהַמְלֹט הַהִיא
פֶּן תִּדְבַקְנִי הָרָעָה וּמָתִי הִנֵּה זֶה הָעִיר הַזֹּאת קִרְבָּה
לְנוֹס שָׂמָּה וְהוּא מַצְעֵר אֲמַלְטָה זֶה שָׂמָּה הַכֹּלֵא
מַצְעֵר הוּא וְתִחֲזִי נַפְשִׁי וַיֹּאמְרוּ אֲלֵיהֶם הַנָּזִרִים נִשְׁמָתִי
פָּנִיךָ גַּם לְדַבֵּר הַזֶּה לְבִלְתִּי הַפְּכִי אֶת הָעִיר אֲשֶׁר
דִּבַּרְתָּ מִהֵר הַמִּלְכֹּט שָׂמָּה כִּי לֹא אוֹכֵל לַעֲשׂוֹת
דְּבַר עַד בֹּאךָ שָׂמָּה עַל כֵּן קֵרָא שֵׁם הָעִיר צוּעֵר
הַשְּׂמוֹשׁ יֵצֵא עַל הָאָרֶץ וְלוֹט בָּא צַעֲרָה וַיְהוֹה
הַמִּזְטִיר עַל סָדֶם וְעַל עִמְרָה זְפִרִית וְאֵשׁ בּוֹמֶת
יְהוָה מִן הַשָּׁמַיִם וַיַּהַפֵּךְ אֶת הָעָרִים הָאֵל וְאֶת כָּל
הַכּוֹר וְאֶת כָּל יֹשְׁבֵי הָעָרִים וְצִמְחַת הָאֲדָמָה וְהַבִּטִּי
אֶשְׁתּוֹ מִאֲחֵרֶיהָ וְהָיָה צִיִּב מִלֵּחַ וַיִּשְׁכֶּם אֲבִרְהָם
בְּבֶקֶר אֵל הַמּוֹקוֹם אֲשֶׁר עָמַד שָׁם אֶת פְּנֵי יְהוָה
וַיִּשְׁקֶף עַל פְּנֵי סָדֶם וְעִמְרָה וְעַל כָּל פְּנֵי אֶרֶץ
הַכּוֹר וַיֵּרָא וְהִנֵּה עִלָּה קִיטֵר הָאָרֶץ כִּקִּיטֵר
הַכְּבִשָּׁן וַיְהִי בַשָּׁחַת אֱלֹהִים אֶת עָרֵי הַכּוֹר וַיִּזְכֹּר
אֱלֹהִים אֶת אֲבִרְהָם וַיִּשְׁלַח אֶת לוֹט מִתּוֹךְ הַתְּפָחָה
בַּהֶפֶךְ אֶת הָעָרִים אֲשֶׁר יָשָׁב בָּהֶן לוֹט וַיַּעַל לוֹט
מִצּוּעֵר וַיֵּשֶׁב בְּהָר וּשְׁתֵּי בָנָתָיו עִמּוֹ כִּי יֵרָא לְשֹׁבֵת
בְּצוּעֵר וַיֵּשֶׁב בְּמַעֲרָה הוּא וּשְׁתֵּי בָנָתָיו וְהָאֲמֹר
הַבְּכִירָה אֵל הַצְעִירָה אֲבִינוּ זֶקֶן וְאִישׁ אִיֵּן בָּאָרֶץ
לָבוֹא עֲלֵינוּ כְּדֹרֶךְ כָּל הָאָרֶץ לָכֵה נִשְׁקָה אֶת
אֲבִינוּ יֵיךְ וְנִשְׁכְּבָה עִמּוֹ וְנַחֲיָה מֵאֲבִינוּ זֶרַע

ותשקין את אביהן יין בלילה הוא ותבא הבכירה
ותשכב את אביה ולא ידע בשכבה ובקומה
ויהי במוחרת ותאמר הבכירה אל הצעירה הן
שכבתי אמש את אבי נשקנו יין גם הלילה ובאי
שכבי עמו ונחיה מאבינו זרע ותשקין גם בלילה
ההוא את אביהן יין ותקם הצעירה ותשכב עמו
ולא ידע בשכבה ובקומה ותהרין שתי בנות לוט
מאביהן ותלד הבכירה בן ותקרא שמו מואב
הוא אבי מואב עד היום והצעירה גם היא ילדה
בן ותקרא שמו בן עמי הוא אבי בני עמון עד
היום ויסע משם אברהם ארצה
הנגב וישב בין קדש ובין שור ויגר בגרר ויאמר
אברהם אל שרה אשתו אחתי הוא וישכחו
אבימלך מלך גרר ויקח את שרה ויבא אלהים
אל אבימלך בחלום הלילה ויאמר לו הן בודת
על האשה אשר לקחת והוא בעלת בעל ואבימלך
לא קרב אליה ויאמר אדני הגוי גם צדיק תהרג
הלא הוא אמר לי אחתי הוא והיא גם הוא אמרה
אחי הוא בתם לבבי ובנקין כפי עשיתי זאת ויאמר
אליו האלהים בחלום גם אנכי ידעתי כי בתם לבבך
עשית זאת ואחשך גם אנכי אותך מחטו לי על
כן לא נתתיך לנגע אליה ועתה השב אשת האיש
כי נביא הוא ויתפלל בעדך וחיה ואם אינך
משיב דע כי מות תמות אתה וכל אשר לך וישכם
אבימלך בבקר ויקרא לכל עבדיו וידבר את כל
הדברים האלה באזניהם וייראו האנשים מאד
ויקרא אבימלך לאברהם ויאמר לו מה עשית לנו
ומה זממתי לך כי הבאת עלי ועל ממלכתי
וזממתי גדלה מעשים אשר לא יעשו עשית עמדי
ויאמר אבימלך אל אברהם מה ראית כי עשית
את הדבר הזה ויאמר אברהם כי אמרתי רק אין
יראת אלהים במקום הזה והרגוני על דבר אשתי
וגם אמונה אחתי בת אבי הוא אך לא בת אמי ותהי
לי לאשה ויהי כאשר התעו אתי אלהים מבית
אבי ואמר לה זה חסדך אשר תעשי עמדי אל
כל המקום אשר נבוא שמה אמר לי אחי הוא
ויקח אבימלך צאן ובקר ועבדים ושפוחות וידתן
לאברהם וישב לו את שרה אשתו ויאמר אבימלך
הנה ארצי לפניך בטוב בעיניך שב ולשרה אמר
הנה נתתי אלה כסף לאוזיך הנה הוא לך כסות
עינים לכל אשר אתך ואת כל נכוחת ויתפלל
אברהם אל האלהים וירפא אלהים את אבימלך

ואת אשתו ואמהותיו וילדיו כי עֲצַר עֲצַר יהוה בעד
כל רחם לבית אבימלך על דבר שרה אשה
אברהם ויהוה פקד את שרה

כאשר אמר ויעש יהוה לשרה כאשר דבר
ותהר ותלד שרה לאברהם בן לזקניו למועד
אשר דבר אתו אלהים ויקרא אברהם את שם
בנו הנולד לו אשר ילדה לו שרה יצחק וימול
אברהם את יצחק בנו בן שמונת ימים כאשר צוה
אתו אלהים ואברהם בן מאת שנה בהולד לו את
יצחק בנו ותאמר שרה צחק עשה לי אלהים כל
השמוע יצחק לי ותאמר מי מלל לאברהם היניקה
בנים שרה כי ילדתי בן לזקניו ויגדל הילד ויגמול
ויעש אברהם משתה גדול ביום הגמול את יצחק
ותרא שרה את בן הגר המוצרית אשר ילדה

לאברהם מוצחק ותאמר לאברהם גרש האמה
הזאת ואת בנה כי לא יירש בן האמה הזאת עם
בני עם יצחק וירע הדבר מאד בעיני אברהם על
אודת בנו ויאמר אלהים אל אברהם אל ירע
בעיניך על הנער ועל אמותך כל אשר תאמר
אליך שרה שמוע בקלה כי ביצחק יקרא לו
זרע וגם את בן האמה לגוי אשימונו כי זרעך
הוא וישכם אברהם בבקר ויקוץ לוחם ויחזות ביום
ויתן אל הגר שם על שכמה ואת הילד וישלחה
ותלך ותתע במדבר באר שבע ויכלו המים
מן החזמות ותשלך את הילד תחת אחד השוחם
ותלך ותשב לה מנגד הרחק כמוצחי קשת כי
אמרה אל אראה במות הילד ותשב מנגד ותשא
את קלה ותבך וישמוע אלהים את קול הנער
ויקרא מלאך אלהים אל הגר מן השמים ויאמר
לה מה לך הגר אל תיראי כי שמוע אלהים אל
קול הנער באשר הוא שם קומי שאי את הנער
והחזיקי את ירך בו כי לגוי גדול אשימונו ויפקח
אלהים את עיניה ותרא באר מים ותלך ותמלא
את החזמות מים ותשק את הנער ויהי אלהים
את הנער ויגדל וישב במדבר ויהי רבה קשת
וישב במדבר פארן ותקוץ לו אמו אשה מארץ
מצרים

ויהי בעת ההוא ויאמר אבימלך ופיקל שר
צבאו אל אברהם לאמר אלהים עמך בכל
אשר אתה עשה ועתה השבעה לי באלהים הנה
אם תשקר לי ולבני ולנכדי כחסד אשר עשיתי
עמך תעשה עמדי ועם הארץ אשר ארתה בה

וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם אֲנֹכִי אֲשַׁבֵּעַ וְהוֹכַח אַבְרָהָם אֶת
אֲבִימֶלֶךְ עַל אֲדֹתָיו בְּאֶרֶץ הַמִּיִּם אֲשֶׁר גָּזְלוּ עֲבָדֵי
אֲבִימֶלֶךְ וַיֹּאמֶר אֲבִימֶלֶךְ לֹא יָדַעְתִּי מִי עָשָׂה אֶת
הַדָּבָר הַזֶּה וְגַם אַתָּה לֹא הִגַּדְתָּ לִּי וְגַם אֲנֹכִי לֹא
שָׁמַעְתִּי בִלְתִּי הַיּוֹם וַיִּקַּח אַבְרָהָם צֹאן וּבָקָר
וַיָּתֵן לְאֲבִימֶלֶךְ וַיִּכְרְתוּ שְׁנֵיהֶם בְּרִית וַיָּצַב אַבְרָהָם
אֶת שִׁבְעַת כִּבְשֹׁת הַצֹּאן לְבִדְהָן וַיֹּאמֶר אֲבִימֶלֶךְ
אֵל אַבְרָהָם מַה הֵנָּה שִׁבְעַת כִּבְשֹׁת הָאֵלֹהִים אֲשֶׁר
הִצַּבְתָּ לְבִדְנָה וַיֹּאמֶר כִּי אֵת שִׁבְעַת כִּבְשֹׁת תִּקְחַת
מִיָּדִי בַּעֲבוּר תִּהְיֶה לִּי לְעֵדָה כִּי חִזַּקְתִּי אֶת הַבְּאֵר
הַזֹּאת עַל כֵּן קָרָא לְמָקוֹם הַזֶּה בְּאֵר שִׁבְעָה כִּי
שֵׁם נִשְׁבַּעְו שְׁנֵיהֶם וַיִּכְרְתוּ בְרִית בֵּין שִׁבְעָה
וַיִּקֶּם אֲבִימֶלֶךְ וּפִיכַל שֶׁר צִבְאוֹ וַיֵּשְׁבוּ אֶל אֶרֶץ
פְּלִשְׁתִּים וַיֵּטֶע אֶשֶׁל בֵּין שִׁבְעָה וַיִּקְרָא שֵׁם
בֵּשֶׁם יְהוָה אֵל עֹלָם וַיֵּגֶר אַבְרָהָם בְּאֶרֶץ

פְּלִשְׁתִּים יָמִים רַבִּים
וַיְהִי אַחֲרֵי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וְהָאֵלֹהִים נָסָה אֶת
אַבְרָהָם וַיֹּאמֶר אֵלָיו אַבְרָהָם וַיֹּאמֶר הֲנִנִּי וַיֹּאמֶר
קִיּוּ נָא אֶת בִּנְךָ אֶת יִצְחָק אֲשֶׁר אֵהְבֶת אֶת יִצְחָק
וְלֶךְ לְךָ אֶל אֶרֶץ הַמִּזְרִית וְהַעֲלֵהוּ שָׁם לְעֹלָה עַל
אֶחָד הָהָרִים אֲשֶׁר אָמַר אֵלֶיךָ וַיֵּשְׁבוּ אַבְרָהָם בַּבֹּקֶר
וַיִּזְבֹּחַ אֶת חֲמוֹר וַיִּקְחַת אֶת עִזֵּי זָעִירָיו וְאֶת
יִצְחָק בְּנוֹ וַיִּבְקַע עִצֵּי עֹלָה וַיִּקֶּם וַיִּלֶךְ אֶל הַמָּקוֹם
אֲשֶׁר אָמַר לוֹ הָאֵלֹהִים בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי וַיֵּשֶׁא
אַבְרָהָם אֶת עֵינָיו וַיִּרְא אֶת הַמָּקוֹם מִרְחֹק וַיֹּאמֶר
אַבְרָהָם אֵל זָעִירָיו שִׁבּוּ לָכֶם פֹּה עִם הַחֲמוֹר וְאֲנִי
וְהַזָּעִיר גִּלְכָּה עֹד כָּה וְנִשְׁתַּחֲוֶה וְנָשׁוּבָה אֵלַיכֶם
וַיִּקְחַת אַבְרָהָם אֶת עִצֵּי הָעֹלָה וַיֵּשֶׁם עַל יִצְחָק בְּנוֹ
וַיִּקְחַת בִּידּוֹ אֶת הָאֵשׁ וְאֶת הַמֶּאֱכָלָה וַיִּלְכּוּ שְׁנֵיהֶם
וַיִּזְדּוּ וַיֹּאמֶר יִצְחָק אֵל אַבְרָהָם אֲבִי וַיֹּאמֶר אֲבִי
וַיֹּאמֶר הֲנִנִּי בְנִי וַיֹּאמֶר הֵנָּה הָאֵשׁ וְהָעֵצִים וְאֵת
הַשֵּׁה לְעֹלָה וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם אֵלֹהִים יִרְאֵה לָנוּ
הַשֵּׁה לְעֹלָה בְנִי וַיִּלְכּוּ שְׁנֵיהֶם וַיִּזְדּוּ וַיֵּבְאוּ אֶל
הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אָמַר לוֹ הָאֵלֹהִים וַיִּבֶן שָׁם אַבְרָהָם
אֶת הַמִּזְבֵּחַ וַיַּעֲרֹךְ אֶת הָעֵצִים וַיַּעֲקֹד אֶת
יִצְחָק בְּנוֹ וַיֵּשֶׁם אֶתוֹ עַל הַמִּזְבֵּחַ מִמָּוֶל לְעֵצִים
וַיֵּשְׁלַח אַבְרָהָם אֶת יָדּוֹ וַיִּקְחַת אֶת הַמֶּאֱכָלָה
לְשׂוֹחֵט אֶת בְּנוֹ וַיִּקְרָא אֵלָיו בְּמִלֶּכֶת יְהוָה מִן
הַשָּׁמַיִם וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם אַבְרָהָם וַיֹּאמֶר הֲנִנִּי וַיֹּאמֶר
אֵל תִּשְׁלַח יָדְךָ אֵל הַזָּעִיר וְאֵל תַּעֲשֶׂה לָנוּ מֵאֻמָּה
כִּי עָתָה יָדַעְתִּי כִּי יִרְאֵה אֵלֹהִים אֶתְּךָ וְלֹא חֲשַׁכְתָּ
אֶת בִּנְךָ אֶת יִצְחָק מִמִּנְיָ וַיֵּשֶׁא אַבְרָהָם אֶת עֵינָיו

וירא והנה איל אחר נאחז בסבך בקרניו ויבך
אברהם ויקח את האיל ויעלהו לעלה תחת בנו
ויקרא אברהם שם המוקום יהוה יהוה יראה
אשר יאמר היום בהר יהוה יראה ויקרא מלאך
יהוה אל אברהם שנית כון השמים ויאמר בי
נשבעתי נאם יהוה כי יען אשר עשית את
הדבר הזה ולא חשכת את בןך את יחידך כי
ברך אברך והרבה ארבה את זרעך ככוכבי
השמים וכחול אשר על שפת הים וירש זרעך
את שער איביו והתברכו בזרעך כל גויי הארץ
עקב אשר שמעת בקלי וישב אברהם אל נעריו
ויקמו וילכו יחדו אל באר שבע וישב אברהם
בבאר שבע

ויהי אחרי הדברים האלה ויגד לאברהם לאמר
הנה ילדה מלכה גם הוא בנים לנחזור אחיך את
עוץ בחרו ואת בוז אחיו ואת קמואל אבי ארם
ואת כשד ואת חזו ואת פלדש ואת ידלף ואת
בתואל ובתואל ילד את רבקה שמונה אלה ילדה
מלכה לנחזור אחי אברהם ופילגשו ושמו
ראומה ותלד גם הוא את טבח ואת גוזם
ואת תוזש ואת מעכה

ויהיו חיי שרה מאה שנה ועשרים שנה ושבע
שנים שני חיי שרה ותמות שרה בקרית ארבע
הוא חזרון בארץ כנען ויבא אברהם לספר לשרה
ולביתה ויקם אברהם מעל פני מתו וידבר אל בני
זת לאמר גר ותושב אנכי עמכם תנו לי אחוזת
קבר עמכם ואקברה מתי מלפני ויענו בני זת את
אברהם לאמר לו שמענו אדני נשיא אלהים אתה
בתוכנו במבואר קברנו קבר את מתך איש מבנו
את קברו לא יכלה ממך מקבר מתך ויקם אברהם
וישתחו לעם הארץ לבני זת וידבר אתם לאמר
אם יש את נפשכם לקבר את מתי מלפני שמעוני
ופגעו לי בעפרון בן צוזר ויתן לי את מערת
המכפלה אשר לו אשר בקצה שדהו בכסף מלא
יתנה לי בתוכם לאחוזת קבר ועפרון ישב בתוך
בני זת ויען עפרון הוזתי את אברהם באדני בני
זת לכל באי שער עירו לאמר לא אדני שמעני
השדה נתתי לך והמערה אשר בו לך נתתיה
לעיני בני עמי נתתיה לך קבר מתך וישתחו
אברהם לפני עם הארץ וידבר אל עפרון באדני
עם הארץ לאמר אך אם אתה לו שמעני נתתי
כסף השדה קוז ממני ואקברה את מתי שמה

ויען עפרון את אברהם לאמר לו אדני שבועני
ארץ ארבע מאות שקל כסף ביני ובינך מה הוא
ואת מותך קבר וישמע אברהם אל עפרון וישקל
אברהם לעפרון את הכסף אשר דבר באוני בני
זאת ארבע מאות שקל כסף עבר לסוזר ויקם
שדה עפרון אשר במכפלה אשר לפני ממרא
השדה והמערה אשר בו וכל העץ אשר בשדה
אשר בכל גבולו סביב לאברהם למקנה לעינו בני
זאת בכל באי שער עירו ואחרי כן קבר אברהם
את שרה אשתו אל מערת שדה המכפלה על
פני ממרא הוא וזכרון בארץ כנען ויקם השדה
והמערה אשר בו לאברהם לאחוזת קבר מאת בני
זאת ואברהם זקן בא בימים

ויהוה ברך את אברהם בכל ויאמר אברהם אל
עבדו זקן ביתו המושל בכל אשר לו שים נא ירך
תחת ירכי ואשביעך ביהוה אלהי השמים ואלהי
הארץ אשר לא תקח אשה לבני מבנות הכנעני
אשר אנכי יושב בקרבן כי אל ארצי ואל מולדתי
תלך ולקחת אשה לבני ליצחק ויאמר אליו העבד
אולי לא תאבה האשה ללכת אחרי אל הארץ
הזאת ההשב אשים את בן אל הארץ אשר יצאת
משם ויאמר אליו אברהם השכור כך פן תשים
את בני שמה יהוה אלהי השמים אשר לקחני
בבית אבי ומארץ מולדתי ואשר דבר לי ואשר
נשבע לי לאמר לזרעך אתן את הארץ הזאת הוא
ישלח מלאכו לפניך ולקחת אשה לבני משם ואם
לא תאבה האשה ללכת אחריך ונקית משבעתי
זאת רק את בני לא תשב שמה וישם העבד את
ידו תחת ירך אברהם אדניו וישבע לו על הדבר
הזה ויקח העבד עשרה גמלים מגמלי אדניו וילך
וכל טוב אדניו בידו ויקם וילך אל ארם נהרים אל
עיר נחור ויברך הגמלים מוזהץ לעיר אל באר
המים לעת ערב לעת צאת השאבת ויאמר יהוה
אלהי אדני אברהם הקרה נא לפני היום ועשה
חסד עם אדני אברהם הנה אנכי נצב על עין המים
ובנות אנשי העיר יצאת לשאב מים והיה הנער
אשר אמר אליה הני נא כדך ואשתה ואמרה
שתה וגם גמליך אשקה אתה הכוזת לעבדך
ליצחק ובה אדע כי עשית חסד עם אדני ויהי
הוא טרם כלה לדבר והנה רבקה יצאת אשר
ילדה לבתואל בן מלכה אשת נחור אחי אברהם
זכרה על שכמה והנער טבת מראה מאד בתולה

ואיש לא ידעה ותרד העינה ותכולא כדה ותעל
וירץ העבד לקראתה ויאמור הגמליאני נא מעט מים
מכרך ותאמור שתה אדני ותמהר ותרד כדה על
ידה ותשקהו ותכל להשקתו ותאמור גם
לגמליך אשאב עד אם כלו לשנת ותמהר ותעל
כדה אל השקת ותרץ עוד אל הבאר לשאב
ותשאב לכל גמליו והאיש משתאה לה מוזריש
לדעת ההצליח יהוה דרכו אם לא ויהי כאשר
כלו הגמלים לשנתות ויקח האיש נזם זהב בקע
משקלו ושני צמידים על ידיה עשרה זהב
משקלם ויאמור בת מי את הגידני נא לי איש בית
אביר מקום לנו ללין ותאמור אליו בתבואל אנכי
בן מלכה אשר ילדה לנחור ותאמור אליו גם תבן
גם מספוא רב עמנו גם כהקום כלון ויקד האיש
וישתחו ליהוה ויאמור ברוך יהוה אלהי אדני
אברהם אשר לא עזב חסדו ואמתו מעם אדני
אנכי בדרך נחני יהוה בית אחי אדני ותרץ הנער
ותגד לבית אמה כדברים האלה ולרבקה אח
ושמו לבן וירץ לבן אל האיש החוצה אל העיץ
ויהי כראת את הנזם ואת הצמידים על ידי אחתו
וכשמועו את דברי רבקה אחתו לאמור כה דבר
אלי האיש ויבא אל האיש והנה עמד על הגמלים
על העיץ ויאמור בוא ברוך יהוה למה תעמד בחוץ
ואנכי פניתי הבית וכהקום לגמלים ויבא האיש
הביתה ויפתח הגמלים ויתן תבן ומספוא לגמלים
ובמים לרוץ רגליו ורגלי האנשים אשר אתו וישם
לפניו לאכל ויאמור לא אכל עד אם דברתי דברי
ויאמור דבר ויאמור עבד אברהם אנכי ויהוה ברך
את אדני מאד ויגדל ויתן לו צאן ובקר וכסף
וזהב ועבדים ושפחות וגמלים וחמרים ותלד שרה
אשת אדני בן לאדני אחרי זקנתה ויתן לו את כל
אשר לו וישבעני אדני לאמר לא תקח אשה לבני
מבנות הכנעני אשר אנכי ישב בארצו אם לא אל
בית אבי תלך ואל משפחתי ולקחת אשה לבני
ואמור אל אדני אלי לא תלך האשה אחרי ויאמור
אלי יהוה אשר התהלכתי לפניו ישלח מלאכו
אתך והצליח דרכך ולקחת אשה לבני ממשפחתי
ומבית אבי אז תנקה מאלתי כי תבוא אל משפחתי
ונאם לא יתנו לך והיית נקי מאלתי ואנא היום אל
העיץ ואמור יהוה אלהי אדני אברהם אם ישך
נא מצליח דרכי אשר אנכי הלך עליה הנה אנכי
נצב על עיץ המים והיה העלמה היצאת לשאב

ואמרת אליה השקיני נא מעט מים בכד
ואמרה אלי גם אתה שתה וגם לגמליך אשא
הוא האשה אשר הכיז יהוה לבן אדני אני טרם
אכלה לדבר אל לבי והנה רבקה יצאת וכדה על
שכמה ותרד העינה ותשאב ואמר אליה השקיני
נא ותמזהר ותורד כדה מעליה ותאמר שתה
וגם גמליך אשקה ואשת וגם הגמלים השקתה
ואשאל אתה ואמר בת מי את ותאמר בת תואל
בן צחור אשר ילדה לו מלכה ואשם הנזם על
אפה והצמידים על ידיה ואקד ואשתחוה ליהוה
ואברך את יהוה אלהי אדני אברהם אשר הנחני
בדרך אמת לקחת את אחי אדני לבנו ועתה
אם ישכם עשים וחסד ואמת את אדני הגידו לי
ואם לא הגידו לי ואפנה על ימין או על שמאל
ויען לבן ובתואל ויאמרו מיהוה יצא הדבר לא
נוכל דבר אליך רע או טוב הנה רבקה לפניך קוז
וכל ותהי אשה לבן אדניך כאשר דבר יהוה ויהי
כאשר שמוע עבד אברהם את דבריהם וישתחו
ארצה ליהוה ויוצא העבד כלי כסף וכלי זהב
ובגדים ויתן לרבקה ובגדנת נתן לאחיה ולאמה
ויאכלו וישתו הוא והאנשים אשר עמו וילינו
ויקומו בבקר ויאמר שלוחני לאדני ויאמר אחיה
ואמה תשב הנער אתנו ימים או עשור אחר תלך
ויאמר אלהם אל תאחרו אתי ויהוה הצליח דרכי
שלוחני ואכלה לאדני ויאמרו נקרא לנער
ונשאלה את פיה ויקראו לרבקה ויאמרו אליה
התלכי עם האיש הזה ותאמר אלך וישלחו את
רבקה אחותם ואת מנקה ואת עבד אברהם ואת
אנשיו ויברכו את רבקה ויאמרו לה אחותנו את
היי לאלפי רבבה וירש זרעך את שער שנאיו
ותקם רבקה ונערתיה ותרבבה על הגמלים
ותלכנה אחרי האיש ויקח העבד את רבקה וילך
ויצחק בא מבוא באר לזוי ראי והוא יושב
בארץ הנגב ויצא יצחק לשוח בשדה לפנות
ערב וישא עיניו וירא והנה גמלים באים ותשא
רבקה את עיניה ותרא את יצחק ותפל מעל
הגמל ותאמר אל העבד מי האיש הלזה ההלך
בשדה לקראתנו ויאמר העבד הוא אדני ותקח
הצעיה ותתכס ויספר העבד ליצחק את כל
הדברים אשר עשה ויבאה יצחק האלה
שדה אמו ויקח את רבקה ותהי לו לאשה
וילאבה וינזם יצחק אחרי אמו

וַיִּסַּף אַבְרָהָם וַיִּקַּח אִשָּׁה וּשְׁמוֹהָ קַטּוּרָה וְתַלְדָּה
לוֹ אֶת זְמוּרָן וְאֶת יִקְשָׁן וְאֶת מִדָּן וְאֶת מִדְיָן וְאֶת
יִשְׁבָּק וְאֶת שׁוּזַן וַיִּקְשָׁן יָלַד אֶת שְׁבָא וְאֶת דָּדָן
וּבְנֵי דָדָן הָיוּ אַשּׁוּרִים וּלְטוּשִׁים וּלְאַמִּים וּבְנֵי מִדְיָן
עֵיפָה וְעֶפְרַיִם וְזִזְנָךְ וְאַכִּידָע וְאַלְדָּעָה כָּל אֱלֹהֵי בְנֵי
קַטּוּרָה וַיִּתֵּן אַבְרָהָם אֶת כָּל אֲשֶׁר לוֹ לַיְצֻזָּק
וּלְבְנֵי הַפִּילֹגְשִׁים אֲשֶׁר לְאַבְרָהָם נָתַן אַבְרָהָם
מִתְּנַת וַיִּשְׁלַחם מֵעַל יְצֻזָּק בָּנוּ בַּעֲדוֹתָיו חֵי קַדְמוֹה
אֶל אֶרֶץ קָדִם וְאֱלֹהֵי יָמָיו שְׁנֵי חֲזִי אַבְרָהָם אֲשֶׁר חֵי
מֵאֵת שָׁנָה וּשְׁבַעִים שָׁנָה וְזִמְשֵׁי שָׁנִים וַיָּגוּעַ וַיָּמָת
אַבְרָהָם בְּשֵׁיבָה טוֹבָה זָקֵן וּשְׁבַע וַיֵּאֱסֹף אֶל עַמּוּיָו
וַיִּקְבְּרוּ אֹתוֹ יְצֻזָּק וַיִּשְׁמַעְאֵל בְּנֵי אֶל מַעֲרֵדָה
הַמִּכְפֹּלָה אֶל שָׂדֶה עֶפְרָן בֶּן צֹחַר הַחֲזִי אֲשֶׁר
עַל פְּנֵי מִזְרָא הַשָּׂדֶה אֲשֶׁר קָנָה אַבְרָהָם מֵאֵת
בְּנֵי חֵי שָׁמָה קִבֵּר אַבְרָהָם וּשְׂרָה אִשְׁתּוֹ וַיִּהְיֶה
אֲחֵרֵי מוֹת אַבְרָהָם וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת יְצֻזָּק בָּנוּ
וַיֵּשֶׁב יְצֻזָּק עִם בָּאָר לְחֵי רֵאִי

וְאֱלֹהֵי תַלְדָּת יִשְׁמַעְאֵל בֶּן אַבְרָהָם אֲשֶׁר יָלְדָה
הָגָר הַמִּצְרִיָּת שֶׁפָּחַת שָׂרָה לְאַבְרָהָם וְאֱלֹהֵי
שְׁמוֹת בְּנֵי יִשְׁמַעְאֵל בְּשִׁמּוֹתָם לְתוֹלְדָתָם כִּכֹּר
יִשְׁמַעְאֵל נָבִית וְקָדָר וְאַדְבָּאֵל וּמִבְשֵׁם וּמִשְׁמַע
וְדוֹמָה וּמִשָּׁא חֲדָד וְתִימָא יִטּוֹר נְפִישׁ וְקַדְמוֹה
אֱלֹהֵי הֵם בְּנֵי יִשְׁמַעְאֵל וְאֱלֹהֵי שְׁמוֹתָם בְּחֻצְרֵיהֶם
וּבְטִירָתָם שְׁנֵים עָשָׂר צְשִׁיָּאִם לְאַמְתָּם וְאֱלֹהֵי שְׁנֵי
חֲזִי יִשְׁמַעְאֵל מֵאֵת שָׁנָה וּשְׁלָשִׁים שָׁנָה וּשְׁבַע
שָׁנִים וַיָּגוּעַ וַיָּמָת וַיֵּאֱסֹף אֶל עַמּוּיָו וַיִּשְׁכְּנוּ מוֹזוּיָלָה
עַד שׁוֹר אֲשֶׁר עַל פְּנֵי מִצְרִים בְּאֶכָה אַשּׁוּרָה
עַל פְּנֵי כָּל אַחֲזִי נָפַל

וְאֱלֹהֵי תוֹלְדָת יְצֻזָּק בֶּן אַבְרָהָם אַבְרָהָם הוֹלִיד אֶת
יְצֻזָּק וַיְהִי יְצֻזָּק בֶּן אַרְבַּעִים שָׁנָה בְּקֻחְזָתוֹ אֶת
רִבְקָה בַּת בְּתוּאֵל הָאֲרָמִי מִפְּדָן אֲרָם אֲחֻזָּת לִבָּן
הָאֲרָמִי לוֹ לְאִשָּׁה וַיַּעֲתֵר יְצֻזָּק לִיהוָה לְנִסָּח
אִשְׁתּוֹ כִּי עָקְרָה הוּא וַיַּעֲתֵר לוֹ יְהוָה וְתֵהֵר רִבְקָה
אִשְׁתּוֹ וַיִּתְרַצְצוּ הַבָּנִים בְּקִרְבָּהּ וְתֵאמַר אִם כֵּן
לְבָמָה זֶה אֲנִכִּי וְתַלְךְ לְדַרְשָׁא אֶת יְהוָה וַיֹּאמֶר יְהוָה
לָהּ שְׁנֵי גֵיִים בְּבִטְנָךְ וּשְׁנֵי לְאַמִּים מִמֶּעִיר יִפְרָדוּ
וְלֹאִם מִלֹּאִם יֵאֱמָר וְרַב יַעֲבֹד צַעִיר וַיִּמְלְאוּ יָמֶיהָ
לְלֵדָת וְהָיָה תוֹמָם בְּבִטְנָהּ וַיֵּצֵא הָרֹאשׁוֹן אֲדָמוֹנִי
כָּל כָּאֲדָרֶת שַׁעַר וַיִּקְרָאוּ שְׁמוֹ עֵשָׂו וְאַחֲרָיָה כֵּן
יֵצֵא אַחֲזִי וַיִּדּוּ אֲחֻזָּת בַּעֲקָב עֵשָׂו וַיִּקְרָא שְׁמוֹ
יַעֲקֹב וַיְצֻזָּק בֶּן שְׁשִׁים שָׁנָה בְּלֵדָת אֹתָם וַיָּגֵד לוֹ
הַנְּעָרִים וַיְהִי עֵשָׂו אִישׁ יָדָע צִיד אִישׁ שָׂדֶה

ויעקב איש תם ישב אהלים ויאהב יצחק את עשו
כי ציד בפיו ורבקה אהבת את יעקב וילד יעקב
נזיר ויבא עשו מן השדה והוא עיף ויאמר
עשו אל יעקב הלעיטני נא מן האדם האדם
הזה כי עיף אנכי על כן קרא שמו אדום ויאמר
יעקב מכרה כיום את בכרתך לי ויאמר עשו
הנה אנכי הולך למוות ולכמה זה לי בכרה
ויאמר יעקב השבעה לי כיום וישבע לו וימכר
את בכרתו ליעקב ויעקב נתן לעשו לחם ונזיר
עדשים ויאכל וישת ויקם ויילך ויבז עשו
את הבכרה

ויהי רעב בארץ מלבד הרעב הראשון אשר
היה בימי אברהם וילך יצחק אל אבימלך מלך
פלשתים גרה וירא אליו יהוה ויאמר אל תרד
מצרימה שכן בארץ אשר אמר אליך גור בארץ
הזאת ואהיה עמך ואברכך כי לך ולזרעך אהנן
את כל הארצות האל והקמתי את השבעה אשר
נשבעתי לאברהם אביך והרביתי את זרעך
ככוכבי השמים ונתתי לזרעך את כל הארצות
האל והתברכו בזרעך כל גויי הארץ עקב אשר
שמע אברהם בקלי וישמר משמרתו מצודתי
וזקותי ותורתי וישב יצחק בגרר וישאלו אנשי
המקום לאשתו ויאמר אותי הוא כי ירא לאמר
אשתי פן יהרגני אנשי המקום על רבקה כי טובת
מראה הוא והי כי ארכו לו שם הימים וישקף
אבימלך מלך פלשתים בעד הזלזון וירא והנה
יצחק מצחק את רבקה אשתו ויקרא אבימלך
ליצחק ויאמר אך הנה אשתך הוא ואיך אמרת
אותי הוא ויאמר אליו יצחק כי אמרתי פן אמות
עליה ויאמר אבימלך מה זאת עשית לנו כמעט
שכב אחד העם את אשתך והבאת עלינו אשם
ויצו אבימלך את כל העם לאמר הנגע באיש
הזה ובאשתו מות יומת ויזרע יצחק בארץ ההוא
ויבצא בשנה ההוא מאה שערים ויברכהו יהוה
וגדל האיש וילך הלך וגדל עד כי גדל מאד
ויהי לו מקנה צאן ומקנה בקר ועבדה רבה
ויקנאו אתו פלשתים וכל הבארת אשר חפרו
עבדי אביו בימי אברהם אביו סתמום פלשתים
וימלאום עפר ויאמר אבימלך אל יצחק לך
מעבדנו כי עצמת ממנו מאד וילך משם יצחק
ויחן בגדל גרר וישב שם וישב יצחק ויחפר את
בארת הבמים אשר חפרו בימי אברהם אביו

וּסְתַמּוּם פְּלִשְׁתִּים אֲחֵרֵי מוֹת אֲבֵרָהֶם וַיִּקְרָא לָהֶן
שְׁמוֹת כְּשֵׁמוֹת אֲשֶׁר קָרָא לָהֶן אֲבִיו וַיִּזְכְּרוּ
עַבְדֵי יִצְחָק בְּנֹחַל וַיִּמְצְאוּ שֵׁם בָּאֵר מִיָּם זָרִים
וַיְרִיבוּ רַעֲיָ גֵרָר עִם רַעֲיָ יִצְחָק לֵאמֹר לָנוּ הַמַּיִם
וַיִּקְרָא שֵׁם הַבָּאֵר עֶשֶׂק כִּי הִתְעַשְׂקוּ עִבּוֹ
וַיִּזְכְּרוּ בָּאֵר אַחֲרָת וַיְרִיבוּ גַם עָלֶיהָ וַיִּקְרָא שְׁמָהּ
שְׁטֵנָה וַיַּעֲתֵק מוֹשֶׁם וַיִּזְכְּרָ בָּאֵר אַחֲרָת וּלֹא רָבוּ
עָלֶיהָ וַיִּקְרָא שְׁמָהּ רַחֲבוֹת וַיֹּאמֶר כִּי עֲתָה הָרְחוֹב
יְהוֹה לָנוּ וּפְרִינוּ בָאָרֶץ וַיַּעַל מוֹשֶׁם בָּאֵר שְׁבַע
וַיִּרְא אֱלֹהֵי יְהוֹה בְּלִילָה הַהוּא וַיֹּאמֶר אֲנֹכִי אֱלֹהֵי
אֲבֵרָהֶם אֲבִיךָ אֵל תִּירָא כִּי אֲתָךְ אֲנֹכִי וּבִרְבֹּתֶיךָ
וְהִרְבִּיתִי אֶת זֶרְעֶךָ בְּעֵבֹר אֲבֵרָהֶם עַבְדֵי וַיִּבֶן
שֵׁם מִזְבֵּחַ וַיִּקְרָא בְשֵׁם יְהוֹה וַיֵּט שֵׁם אֱהֱלֹ וַיִּכְרוּ
שֵׁם עַבְדֵי יִצְחָק בָּאֵר וַאֲבִימֶלֶךְ הַלֵּךְ אֱלֹהֵי מִגְרָר
וְאַחֲזָת מִרְעָהוּ וּפִיכַל שֶׁר צָבָאוּ וַיֹּאמֶר אֱלֹהֵם יִצְחָק
מִדּוֹעַ בָּאתֶם אֵלָי וְאַתֶּם שִׁנְאתֶם אֹתִי וְתִשְׁלַחֲנִי
מֵאֲתֶכֶם וַיֹּאמְרוּ רְאוּ רֵאיוֹנוֹ כִּי הִיָּה יְהוֹה עִמּוֹ
וְנֹאמַר תְּהִי זֶה אֱלֹהֵי בִינוֹתֵינוּ בִּינוֹנוֹ וּבִינוֹךְ וְנִכְרַתָּה
בְּרִית עִמּוֹךְ אִם תַּעֲשֶׂה עִמּוֹ רָעָה כֹּאֲשֶׁר לֹא
נִגְעִינוֹךְ וּכְאֲשֶׁר עָשִׂינוּ עִמּוֹךְ רַק טוֹב וְנִשְׁכַּחֲךָ
בְּשָׁלוֹם אֲתָה עֲתָה בָרוּךְ יְהוֹה וַיַּעַשׂ לָהֶם מִשְׁתָּה
וַיֹּאכְלוּ וַיִּשְׁתּוּ וַיִּשְׁכְּמוּ בַבֶּקֶר וַיִּשְׁבְּעוּ אִישׁ
לְאֹחֲזֵיו וַיִּשְׁלַחֲתָם יִצְחָק וַיִּלְכוּ מֵאֲתָהוּ בְּשָׁלוֹם וַיְהִי
בַּיּוֹם הַהוּא וַיָּבֹאוּ עַבְדֵי יִצְחָק וַיַּגִּדוּ לוֹ עַל אֲדֹת
הַבָּאֵר אֲשֶׁר זָכְרוּ וַיֹּאמְרוּ לוֹ מִצְאוּ מַיִם וַיִּקְרָא
אֲתָה שְׁבַעָה עַל כֵּן שֵׁם הָעֵיָר בָּאֵר שְׁבַע עַד הַיּוֹם
הַזֶּה וַיְהִי עָשׂוֹ בֶּן אֲרֻבָּעִים

שָׁנָה וַיִּקְחַז אִשָּׁה אֶת יְהוּדִית בֵּת בָּאֵרֵי הַחֲזִתִי וְאֵת
בְּשָׁמוֹת בֵּת אֵילָן הַחֲזִתִי וְתַהֲיִיךְ מִרְתָּ רוֹחַ לִי יִצְחָק
וְלִרְבֵּקָה וַיְהִי כִּי זָקֵן יִצְחָק וְתַכְהִיךְ

עֵינָיו מִרְאֵת וַיִּקְרָא אֶת עָשׂוֹ בְּנוֹ הַגָּדֹל וַיֹּאמֶר אֱלֹהֵי
בְנֵי וַיֹּאמֶר אֱלֹהֵי הַבְּנֵי וַיֹּאמֶר הִנֵּה זֶה זָקֵנִי לֹא יִדְעֵתִי
יוֹם מוֹתִי וְעֲתָה שָׂא זֶה כְּלִיךְ תְּלִיךְ וּקְשֶׁתְךָ וְצֵא
הַשָּׂדֶה וְצֹדֶה לִי צִידָה וְעֲשֶׂה לִי מִטְעָמִים כְּאֲשֶׁר
אֲהַבְתִּי וְהִבִּיאתָ לִי וְאֲכַלָּה בְּעֵבֹר תִּבְרַכְךָ נְפֹשִׁי
בְּטָרֵם אֲבוֹת וּרְבֵקָה שְׁמוֹעַת בְּדָבָר יִצְחָק אֵל עָשׂוֹ
בְּנוֹ וַיִּלֶּךְ עָשׂוֹ הַשָּׂדֶה לְצֹד צִיד לְהַבִּיא וּרְבֵקָה
אֲמָרָה אֵל יַעֲקֹב בְּנָה לֵאמֹר הִנֵּה שְׁמוֹעַתִּי אֶת אֲבִיךָ
מִדְּבָר אֵל עָשׂוֹ אֲחִיךָ לֵאמֹר הִבִּיאתָ לִי צִיד וְעֲשֶׂה
לִי מִטְעָמִים וְאֲכַלָּה וְאֲבִרְכְּכָה לִפְנֵי יְהוֹה לִפְנֵי
מוֹתִי וְעֲתָה בְנֵי שְׁמוֹעַ בְּקִלִּי לֵאשֶׁר אֲנִי מִצְוֶה אֲתָךְ
לֶךְ זֶה אֵל הַצֵּאֵן וְקַח לִי מוֹשֶׁם שְׁנֵי גִדִּי עֲזִים טָבִים

ואעשה אתם מטעמים לאביר כאשר אלה
והבאת לאביר ואכל בעבר אשר יברכך לפני
מותו ויאמר יעקב אל רבקה אמו הן עשו אחי
איש שער ואנכי איש חלק אובלי ימשיני אבי
והייתי בעיניו כמותעתע והבאתי עלי קללה
ולא ברכה ותאמר לו אמן עלי קללתך בני אך
שמוע בקלי ולך קח לי וילך ויקח ויבא לאמו
ותעש אמו מטעמים כאשר אלה אביו ודתקח
רבקה את בגדי עשו בנה הגדל הזמזמת אשר אתה
בבית ותלבש את יעקב בנה הקטן ואת ערלת גדיי
העזים הלבישה על ידיו ועל חלקת צואריו ותתן
את המטעמים ואת הלחם אשר עשתה ביד יעקב
בנה ויבא אל אביו ויאמר אבי ויאמר הנני מי
אתה בני ויאמר יעקב אל אביו אנכי עשו בברך
עשיתי כאשר דברת אלי קום נא שבה ואכלה
מציד בי בעבור תברכני נפשך ויאמר יצחק אל
בנו מה זה מהרת למצא בני ויאמר כי הקרה
יהוה אליך לפני ויאמר יצחק אל יעקב גשה
נא ואמשך בני האתה זה בני עשו אם לא ויגש
יעקב אל יצחק אביו וימשהו ויאמר הקל קול
יעקב והידיים ידי עשו ולא הבירו כי היו ידיו
כיד עשו אחיו שערת ויברכהו ויאמר אתה
זה בני עשו ויאמר אני ויאמר הגשה לי ואכלה
מציד בני למען תברכך נפשי ויגש לו ויאכל
ויבא לו יין וישת ויאמר אליו יצחק אביו גשה נא
ושקה לי בני ויגש וישק לו וירת את ריחו בגדיו
ויברכהו ויאמר ראה ריח בני כריח שדה אשר
ברכו יהוה ויתן לך האלהים מטל השמים
ומשמני הארץ ורב דגן ותירש יעבדוך עמים
וישתחו לך לאמים הוה גביר לאחריך וישתחו לך
בני אמך ארריך ארור ומברכך ברוך ויהי כאשר
כלה יצחק לברך את יעקב ויהי אך יצא יצא יעקב
בואת פני יצחק אביו ועשו אחיו בא מצידו ויעש
גם הוא מטעמים ויבא לאביו ויאמר לאביו יקם
אבי ויאכל מציד בנו בעבור תברכני נפשך ויאמר
לו יצחק אביו מי אתה ויאמר אני בנך בברך עשו
ויחדר יצחק חרדה גדלה עד מאד ויאמר בני
אפוא הוא הצד ציד ויבא לי ואכל מכל בערם
תבוא ואברכהו גם ברוך יהיה כשמוע עשו את
דברי אביו ויצעק צעקה גדלה ומרה עד מאד
ויאמר לאביו ברכני גם אני אבי ויאמר בא אחריך
במרמה ויקח ברכתך ויאמר הכי קרא שמו יעקב

ויעקבני זה פעמים את בכרתי לך והנה עתה
לקח ברכתי ואמר הלא אצלת לי ברכה ויען
יצחק ויאמר לעשו הן גביר שמתיו לך ואת כל
אוזני נתתי לו לעבדים ודגן ותידש סמכותו ולכה
אפוא מה אעשה בני ויאמר עשו אל אביו
הברכה אחת הוא לך אבי ברכי גם אני אבי וישא
עשו קלו ויבך ויען יצחק אביו ויאמר אליו הנדה
בזעמני הארץ יהיה מושבך ומטל השמים מעל
ועל זרעך תזיה ואת אחיך תעבד והיה כאשר
תריד ופרקת עול מעל צוארך וישטם עשו את
יעקב על הברכה אשר ברכו אביו ויאמר עשו
בלבו יקרבו ימי אבל אבי ואהרצה את יעקב אחי
ויגר לרבקה את דברי עשו בנה הגדל ותשליח
ותקרא ליעקב בנה הקטן ותאמר אליו הנדה עשו
אחיך מתנחם לך להרגך ועתה בני שמוע בקלי
וקום ברח לך אל לבן אחי חרנה וישבת עמו ימים
אחדים עד אשר תשוב חמות אחיך עד שוב אף
אחיך ממך ושכח את אשר עשית לו ושלחתי
ולקחתיך משם כמה אישכל גם שניכם יום אחד
ותאמר רבקה אל יצחק קצתי בחיי מפני בעות זאת
אם לקח יעקב אשה מבנות זאת כאלה מבנות
הארץ כמה לי חיים ויקרא יצחק אל יעקב ויברך
אתו ויצוהו ויאמר לו לא תקח אשה מבנות כנען
קום לך פדנה ארם ביתה בתואל אבי אמך וקח לך
משם אשה מבנות לבן אחי אמך ואל שדי יברך
אתך ויפך וירבך והיית לקהל עמים ויהן לך את
ברכת אברהם לך ולזרעך אתך לרשתך את ארץ
מגריך אשר נתן אלהים לאברהם וישלח יצחק
את יעקב ויכל פדנה ארם אל לבן בן בתואל
הארמי אחי רבקה אם יעקב ועשו וירא עשו כי
ברך יצחק את יעקב ושלח אתו פדנה ארם לקחת
לו משם אשה בברכו אתו ויצו עליו לאמר לא
תקח אשה מבנות כנען וישמע יעקב אל אביו
ואל אמו ויכל פדנה ארם וירא עשו כי רעות בנות
כנען בעיני יצחק אביו ויכל עשו אל ישמעאל
ויקח את מוחלת בת ישמעאל בן אברהם אחות
גביות על נשיו לו לאשה ויצא
יעקב מבאר שבע ויכל חרנה ויפגע במקום ויכל
שם כי בא השמש ויקח מאבני המקום וישם
בראשיתו וישכב במקום ההוא ויחלם והנה סולם
מצב ארצה וראשו מגיע השמימה והנה מלאכי
אלהים עלים וירדים בו והנה יהות מצב עליו

וַיֹּאמֶר אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבֹרָהָם אֲבִיר וְאֱלֹהֵי יִצְחָק
הָאָרֶץ אֲשֶׁר אַתָּה שֹׁכֵן עָלֶיהָ לֵךְ אֲתָנָה וּלְוֹרֶעַךְ
וְהִיא זֶרַעךָ בְּעַפְרֵי הָאָרֶץ וּפְרֻצֶת יְבוּדָה וּקְדֻמָּה
וּצְפֹנָה וְנֹגֶה וְנִבְרָכוּ בְךָ כָּל בְּשִׁפְחוֹת הָאָדָמָה
וּבִזְרַעךָ וְהָנָה אֲנֹכִי עִמָּךְ וּשְׁמוֹרֶתִיךָ כִּכֵּל אֲשֶׁר
תִּלָּךְ וְהִשְׁבַּתִּיךָ אֶל הָאָדָמָה הַזֹּאת כִּי לֹא אֶעֱזָבְךָ
עַד אֲשֶׁר אִם עָשִׂיתִי אֵת אֲשֶׁר דִּבַּרְתִּי בְךָ וַיִּקָּץ
יַעֲקֹב מִשְׁנֵנוֹ וַיֹּאמֶר אֵכֶן יֵשׁ יְהוָה בְּמִקְוֹם הַזֶּה
וְאֲנֹכִי לֹא יָדַעְתִּי וַיֵּירָא וַיֹּאמֶר מַה זֹּרֵא הַמִּקְוֹם
הַזֶּה אֵין זֶה כִּי אִם בֵּית אֱלֹהִים וְזֶה שַׁעַר הַשָּׁמַיִם
וַיֵּשְׁבוּ יַעֲקֹב בְּבֶקֶר וַיִּקַּח אֶת הָאֵבֶן אֲשֶׁר שָׁם
מִרְאשֵׁתוֹ וַיִּשֶׁם אֹתָהּ מִצְבֵּה וַיִּצֶק שִׁמֹן עַל רֹאשָׁהּ
וַיִּקְרָא אֶת שֵׁם הַמִּקְוֹם הַהוּא בֵּית אֵל וְאוֹלָם לַיּוֹם
שֵׁם הָעִיר כִּרְאשֹׁנָה וַיְדַר יַעֲקֹב נֶדֶר לֵאמֹר אִם
יְהִי אֱלֹהִים עִמָּדִי וּשְׁמֹרֵנִי בַדֶּרֶךְ הַזֶּה אֲשֶׁר אֲנִי
הוֹלֵךְ וְנָתַן לִי לֶחֶם לֶאֱכֹל וּבְגָד לִלְבָּשׁ וְשִׁבַּרְתִּי
בְּשָׁלוֹם אֶל בֵּית אָבִי וְהָיָה יְהוָה לִי לֵאלֹהִים
וְהָאֵבֶן הַזֶּאת אֲשֶׁר שָׁמַתִּי מִצְבֵּה יְהִי בֵּית אֱלֹהִים
וְכָל אֲשֶׁר תִּתֵּן לִי עֲשֶׂה אֲעָשֶׂה לְךָ וַיֵּשֶׁא יַעֲקֹב
רִגְלָיו וַיֵּלֶךְ אֶרְצָה בְּנֵי קֶדֶם וַיֵּרָא וְהָיָה בָּאֵר בְּשֹׁדָה
וְהָיָה שֵׁם שְׁלֹשָׁה עֶדְרֵי צֹאן רֹבְצִים עָלֶיהָ כִּי מִן
הַבָּאֵר הַהוּא יִשְׁקוּ הָעֶדְרִים וְהָאֵבֶן גָּדְלָה עַל פִּי
הַבָּאֵר וַיֵּאֱסָפוּ שָׁמָּה כָּל הָעֶדְרִים וַיִּגְּלוּ אֶת הָאֵבֶן
מֵעַל פִּי הַבָּאֵר וְהִשְׁקוּ אֶת הַצֹּאן וְהָשִׁיבוּ אֶת
הָאֵבֶן עַל פִּי הַבָּאֵר לְמִקְוָה וַיֹּאמֶר לָהֶם יַעֲקֹב
אֲחָיו מֵאֵין אַתֶּם וַיֹּאמְרוּ מִזֹּרֶךְ אֲנִינָנוּ וַיֹּאמֶר לָהֶם
הִידַעְתֶּם אֵת לִבִּי בֶן צִיּוֹר וַיֹּאמְרוּ יָדַעְנוּ וַיֹּאמֶר
לָהֶם הִשְׁכֹּם לוֹ וַיֹּאמְרוּ שָׁלוֹם וְהָיָה רִחֹל בֵּיתוֹ
בָּאָה עִם הַצֹּאן וַיֹּאמֶר הֵן עוֹד הַיּוֹם גָּדוֹל לֹא עֵת
הָאֶסֶף הַמִּקְוָה הִשְׁקוּ הַצֹּאן וּלְכוּ רַעֲוֹ וַיֹּאמְרוּ
לֹא נוֹכַח עֹד אֲשֶׁר יֵאֱסָפוּ כָּל הָעֶדְרִים וַיִּגְּלוּ אֶת
הָאֵבֶן מֵעַל פִּי הַבָּאֵר וְהִשְׁקִינוּ הַצֹּאן עוֹדְנוּ מִדְּבַר
עֲבוֹם וּרְחֹל בָּאָה עִם הַצֹּאן אֲשֶׁר לְאֲבִיהָ בִּי רַעֲיָה
הוּא וַיְהִי כַּאֲשֶׁר רָאָה יַעֲקֹב אֶת רִחֹל בֵּית לָבָן
אֲחָיו אָמֵן וְאֵת צֹאן לָבָן אֲחָיו אָמֵן וַיֵּלֶשׁ יַעֲקֹב וַיִּלָּץ
אֶת הָאֵבֶן מֵעַל פִּי הַבָּאֵר וַיִּשֶׁק אֶת צֹאן לָבָן אֲחָיו
אָמֵן וַיִּשֶׁק יַעֲקֹב לְרִחֹל וַיֵּשֶׁא אֶת קָלוֹ וַיִּבֶךְ וַיִּגְדֵּל
יַעֲקֹב כְּרִחֹל כִּי אֲחָיו אֲבִיהָ הוּא וְכִי בֶן רִבְקָה הוּא
וְתִרְץ וְתִגְדֵּל לְאֲבִיהָ וַיְהִי כַּשְּׁמוֹעַ לָבָן אֶת שְׁמוֹעַ
יַעֲקֹב בֶּן אֲחִיתוֹ וַיִּרֶץ לְקִרְאָתוֹ וַיִּחַזַּק לוֹ וַיֵּשֶׁק לוֹ
וַיְבִיאוּהוּ אֶל בֵּיתוֹ וַיִּסְפֹּר לָבָן אֶת כָּל הַדְּבָרִים
הָאֵלֶּה וַיֹּאמֶר לוֹ לָבָן אַךְ עֲצָמִי וּבִשְׁרִי אֵתָּה

וישב עמו חרש ימים ויאמר לבן ליעקב הכי אחי
אתה ועבדתני חנם הנידה לי מזה מעשרתך ולנכנ
שתי בנות שם הגדלה לאה ושם הקטנה רחל
ועיני לאה רכות ורחל היתה יפת תאר ויפת מראה
ויאהב יעקב את רחל ויאמר אעבדך שבע שנים
ברחל בתך הקטנה ויאמר לבן טוב תתי אתה כך
מתתי אתה לאיש אחר שבה עמדי ויעבד יעקב
ברחל שבע שנים ויהיו בעיניו כימים אחדים
באהבתו אתה ויאמר יעקב אל לבן הבה את
אשתי כי מלאו ימי ואבואה אליה ויאספה לבן את
כל אנשי המוקום ויעש משתה ויהי בערב ויקח
את לאה בתו ויבא אתה אליו ויבא אליה וידתן
לבן לה את זלפה שפוחתו ללאה בתו שפוחה ויהי
בבקר ותלד הוא לאה ויאמר אל לבן מזה זאת
עשית לי הלא ברחל עבדתי עמוך ולמה רביתני
ויאמר לבן לא יעשה כן במקומנו כדת הצעירה
לפני הבכירה מלא שבע זאת ונתנה כך גם את
זאת בעבדה אשר תעבד עמדי עוד שבע שנים
אחרות ויעש יעקב כן וימלא שבע זאת ויתן לו
את רחל בתו לו לאשה ויתן לבן לרחל בתו את
בלהה שפוחתו לה לשפוחה ויבא גם אל רחל
ויאהב גם את רחל מלאה ויעבד עמו עוד שבע
שנים אחרות וירא יהוה כי שנואה לאה ויפתח
את רחמה ורחל עקרה ותר לאה ותלד בן
ותקרא שמו ראובן כי אמרה כי ראה יהוה בעיני
כי עתה יאהבני אישי ותר עוד ותלד בן ותאמר
כי שמע יהוה כי שנואה אנכי ויתן לו גם את זה
ותקרא שמו שמעון ותר עוד ותלד בן ותאמר
עתה הפעם יכולה אישי אלי כי ילדתי לו שכלשה
בנים על כן קרא שמו לוי ותר עוד ותלד בן
ותאמר הפעם אודה את יהוה על כן קראה שמו
יהודה ותעמד מלדת ותר רחל כי לא ילדה
ליעקב ותקנא רחל באחיה ותאמר אל יעקב הבה
לי בנים ואם אין מתי אנכי ויחזר אף יעקב ברחל
ויאמר התוות אלהים אנכי אשר מנע ממך פרי
בעץ ותאמר הנה אמותי בלהה בא אליה ותלד
על ברכי ואבנה גם אנכי ממנה ויתן לו את בלהה
שפוחתה לאשה ויבא אליה יעקב ותר בלהה
ותלד ליעקב בן ותאמר רחל דגני אלהים וגם שמע
בקלי ויתן כי בן על כן קראה שמודן ותר עוד
ותלד בלהה שפוחת רחל בן שני ליעקב ותאמר
רחל נפתולי אלהים נפתלתי עם אחותי גם יכלתי

ותקרא שמו נפתלי ותרא לאה כי עמדה בולדת
ותקח את זלפה שפוחתה ותתן אתה ליעקב לאשה
ותלד זלפה שפוחת לאה ליעקב בן ותאמר לאה
בגד ותקרא את שמו גד ותלד זלפה שפוחת לאה
בן שני ליעקב ותאמר לאה באשרי כי אשרוני
בנות ותקרא את שמו אשר וילך ראובן בימי
קציר חטים ויכוצא דודאים בשדה ויבא אתם
אל לאה אמו ותאמר רחל אל לאה תני לי מדודאי
בןך ותאמר לה הבעט קוזתך את אישיו ולקחת
גם את דודאי בני ותאמר רחל לבן ישכב עמך
הלילה תזזת דודאי בןך ויבא יעקב מן השדה
בערב ותצא לאה לקראתו ותאמר אלי תבוא כי
שכר שכרתיך בדודאי בני וישכב עמה בלילה
הוא וישמע אלהים אל לאה ותהר ותלד ליעקב
בן חמישי ותאמר לאה נתן אלהים שכרי אשר
נתתי שפוחתי לאישי ותקרא שמו יששכר ותהר
עוד לאה ותלד בן ששי ליעקב ותאמר לאה
זבדני אלהים אתי זבד טוב הפעם יזבלני אישי
כי ילדתי לו ששה בנים ותקרא את שמו זבולון
ואחור ילדה בת ותקרא את שמה דינה ויזכר
אלהים את רחל וישמע אליה אלהים ויפתח את
רחמה ותהר ותלד בן ותאמר אסף אלהים את חרפתי
ותקרא את שמו יוסף ואמר יסף יהוה לי בן אחר
ויהי כאשר ילדה רחל את יוסף ויאמר יעקב אל
לבן שלחני ואלכה אל מקומי ולארצי תנה את נשי
ואת ילדי אשר עבדתי אתך בהן ואלכה כי אתה
ידעת את עבדתי אשר עבדתיך ויאמר אליו לבן
אם נא מצאתי חן בעיניך חזשתי ויברכני יהוה
בגלגלך ויאמר זקנה שכרך עלי ואתנה ויאמר
אליו אתה ידעת את אשר עבדתיך ואת אשר
היה מקנך אתי כי מעט אשר היה לך לפני
ויפרץ לרוב ויבירך יהוה אתך ברצפי ועתה מזה
אעשה גם אנכי לביתי ויאמר מזה אתן לך ויאמר
יעקב לא תתן לי מאומה אם תעשה לי הדבר הזה
אשובה ארעה צאנך אשמר אעבר בכל צאנך
היום הסר משם כל שה זקד וטלוא וכל שה חום
בכשבים וטלוא וזקד בעזים והיה שכרי וענתה
בי צדקתי ביום מחר כי תבוא על שכרי לפניך
כל אשר איננו זקד וטלוא בעזים וחום בכשבים
גנוב הוא אתי ויאמר לבן הן לו יהי כדברך ויסר
ביום ההוא את התישים העקרים והטלאים ואת
כל העזים הנקדות והטלאת כל אשר לבן

וכל חום בכשבים ויתן ביד בניו וישם דרך
 שלשת ימים בינו ובין יעקב ויעקב רעה את צאן
 לבן הנותרת ויקח לו יעקב מקל כבנה לזו וכו' ו
 וערמוזן ויפצל בהן פצלות לבנות בוזעף הלבן
 אשר על המוקלות ויצא את המוקלות אשר פצל
 ברהטים בשקתות הבנים אשר תבאן הצאן
 לשתות לנכח הצאן ויחמנה בבאן לשתות ויחמו
 הצאן אל המוקלות ותלדן הצאן עקדים נקדים
 וטלאים והכשבים הפריד יעקב ויתן פני הצאן
 אל עקד וכל חום בצאן לבן וישת לו עדרים
 בברו ולא שתם על צאן לבן והיה בכל יחם הצאן
 המקשרות ושם יעקב את המוקלות לעיני הצאן
 ברהטים ליחמנה במוקלות ובהעטיף הצאן לא
 ישום והיה העטפים ללבן והקשרים ליעקב ויפרץ
 האיש מאד מאד ויהי לו צאן רבות ושפחודת
 ועבדים וגמלים וחמורים וישמול את דברי בני לבן
 לאמר לקח יעקב את כל אשר לאבינו וכואשר
 לאבינו עשה את כל הכבוד הזה וירא יעקב את
 פני לבן והנה איננו עמו בתמול שלשום ויאמר
 יהוה אל יעקב שוב אל ארץ אבותיך וכמוכדתך
 ואהיה עמך וישלח יעקב ויקרא לרחל וללאה
 השדה אל צאנו ויאמר להן ראה אנכי את פני
 אביכן כי איננו אלי בתמול שלשם ואחרי אביה
 עמדי ואתנה יד עתה כי בכל כוזי עבדתי את אביכן
 ואביכן התל בי והזלף את משכרתי עשרת מנים
 ולא נתנו אלהים להרע עמדי אם כה יאמר נקדים
 יהיה שכרך וילדו כל הצאן נקדים ואם כה יאמר
 עקדים יהיה שכרך וילדו כל הצאן עקדים ויצל
 אלהים את מקנה אביכם ויתן לו והי בעת יחם
 הצאן ואשא עיני וארא בחלום והנה העתדים
 העלים על הצאן עקדים נקדים וברדים ויאמר
 אלי מלאך האלהים בחלום יעקב ואמר הנני
 ויאמר שא לא עיניך וראה כל העתדים העלים
 על הצאן עקדים נקדים וברדים כי ראיתי את כל
 אשר לבן עשה לך אנכי האל בית אל אשר
 משודת שם מצבה אשר נדרת לי שם נדר עתה
 קום צא מן הארץ הזאת ושוב אל ארץ מולדתך
 ותען רחל וכלאה ותאמר נה לו העוד לנו חלק
 ונחלה בבית אבינו הלא נבריות נחשבנו לו כי
 מוכרנו ויאכל גם אכול את כספנו כי כל העשר
 אשר הציל אלהים מאבינו לנו הוא ולבנינו ועתה
 כל אשר אמר אלהים אליך עשה ויקם יעקב

וישא את בניו ואת נשיו על הגמלים וינהגו את
כל מקנהו ואת כל רכשו אשר רכש מקנה קנינו
אשר רכש בפדן ארם לבוא אל יצחק אביו
ארצה כנען ולבן הלך לגזז את צאנו ותגזז רחל
את התרפים אשר לאביה ויגזז יעקב את לב לבן
הארמי על בלי הגיד לו כי ברח הוא ויברח הוא
וכל אשר לו ויקם ויעבר את הנהר וישם את פניו
הר הגלעד ויגד לבן ביום השלישי כי ברח
יעקב ויקח את אחיו עמו וירדו אחריו דרך
שבועת ימים וידבק אתו בהר הגלעד ויבא אללים
אל לבן הארמי בחלם הלילה ויאמר לו השמור
לך פן תדבר עם יעקב מטוב עד רע וישג לבן
את יעקב ויעקב תקע את אהלו בהר ולבן תקע
את אחיו בהר הגלעד ויאמר לבן ליעקב מה
עשית ותגזב את לבבי ותנהג את בנותי כשבויות
וזרב למה נוצאת לברוח ותגזב אתי ולא הגדת
לי ואשלוך בשמחה ובעשרים בתם ובכנור ולא
גטשתני לנשק לבני ולבנותי עתה הסכלת עשו
יש לאל ידי לעשות עמכם רע ואלהי אביכם
אנוש אמר אלי לאמר השמור לך מדבר עם יעקב
מטוב עד רע ועתה הלך הלכת כי נכסף נכספתה
לבית אבך למה גזבת את אלהי ויען יעקב
ויאמר לבן כי יראתי כי אמרתי פן תגזל את
בנותיך מעמי עם אשר תמצא את אלהיך לא
יחיה נגד אחיו הכר לך מה עמדי וקח לך ולא
ידע יעקב כי רחל גזבתם ויבא לבן באהל יעקב
ובאהל לאה ובאהל שתי האמהות ולא מצאו שם
באהל לאה ויבא באהל רחל ורחל לקחה
את התרפים ותשכמם בכר הגמול ותשב עליהם
וימשש לבן את כל האהל ולא מצא ותאמר
אל אביה אל יחזר בעיני אדני כי לוא אוכל לקום
מפניך כי דרך נשים לי ויחפש ולא מצא את
התרפים ויחזר ליעקב וידע לבן ויען יעקב ויאמר
ללבן מה פשעי מה חטאתי כי דלקת אחרי כי
מששת את כל כלי מה בוצאת מכל כלי ביתך
שים כה נגד אחי ואחייך ויוכחו ביך שנינו זה
עשרים שנה אנכי עמך רחל ויעזר לא שכלו
ואילי צאנך לא אכלתי טרפה לא הבאתי אליך
אנכי אחטנה מזרי תבקשנה גזבתי יום וגזבתי לילה
הייתי ביום אכלתי חרב וקרצ כלילה ותדיד שצדתי
מעיני זה לי עשרים שנה בביתך עבדתך ארבע
עשרה שנה בשתי בנותיך ושש שנים בצאנך

ותזלף את משכרתי עשרת מנים כולי אלהי אני
אלהי אברהם ופוזר יצחק היה לי כי עתה ריקם
שלחתי את עניי ואת יגיע כפי ראה אלהים
ויוכזז אמוש ויעץ לבן ויאמר אל יעקב הגנות בנתי
זהבנים בני והצאן צאני וכל אשר אתה ראה לי
הוא ולבנתי מה אעשה לאלה היום אן לבני דן
אשר ילדו ועתה לכה נכרתה ברית אני ואתה
והיה לעד ביני ובינך ויקחו יעקב אבן ויר יכוד
מצבה ויאמר יעקב לאחיו לקטו אבנים ויקחו
אבנים ויעשו גל ויאכלו שם על הגל ויקרא לו
לבן גר שהדותא ויעקב קרא לו גלעד ויאמר לבן
הגל הזה עד ביני ובינך היום על כן קרא שמו גלעד
והמצפה אשר אמר יצף יהיה ביני ובינך כי נסתר
איש מרעהו אם תענה את בנתי ואם תקח נשים
על בנתי אין איש עמנו ראה אלהים עד — ביני
ובינך ויאמר לבן ליעקב הנה הגל הזה והנה המצבה
אשר יריתי ביני ובינך עד הגל הזה ועדה המצבה
אם אני לא אעבד אליך את הגל הזה ואם אתה
לא תעבד אלי את הגל הזה ואת המצבה הזאת
לרעה אלהי אברהם ואלהי נחור ישפטו בינינו
אלהי אביהם וישבע יעקב בפוזר אביו יצחק ויזבח
יעקב זבח בהר ויקרא לאחיו לאכל לחם ויאכלו
לחם וילינו בהר וישכמו לבן בבקר וישק לבניו
ולבנותיו ויברך אותם וילך וישב לבן למקומו
ויעקב הלך לדרכו ויפגעו בו מלאכי אלהים
ויאמר יעקב באשר ואם מוחנה אלהים זה ויקרא
שם המוקום ההוא מוחנים

וישלח יעקב מלאכים לפניו אל עשו אחיו ארצה
שעיר שדה אדום ויצו אתם לאמר כה תאמרו
לאדני לעשו כה אמר עבדך יעקב עם לבן גרתי
ואחזר עד עתה ויהי לי שור וחמור צאן ועבד
ושפחה ואשלחה להגיד לאדני למצא חן בעיניך
וישבו המלאכים אל יעקב לאמר באנו אל אחיך
אל עשו וגם הלך לקראתך וארבע מאות איש
עמו ויירא יעקב מאד ויצר לו ויחץ את העם
אשר אתו ואת השאן ואת הבקר והגמלים לשני
מוחנות ויאמר אם יבוא עשו אל המוחנה האחת
והכהו והיה המוחנה השני לא פליטה ויאמר
יעקב אלהי אבי אברהם ואלהי אבי יצחק יהיה
האמר אלי שוב לארצך ולמולדתך ואיטיבה עמך
קטנתי מכל החסדים ומכל האמת אשר עשית
את עבדך כי במקלי עברתי את הירדן הזה

ועתה היותי לעשני כמחנות הצילוני צא מיד אחי מיד
עשוכי ידא אנכי אתו פן יבוא והכלני אם על בנים
ואתה אמרת היטב איטיב עמך ושמתי אדני
זרעך כחול הים אשר לא יספר מרב ויכלן שם
בלילה הוא ויקח מן הבא בידו מנחה לעשו אחיו
עזים מאתים ותישים עשרים רחלים מאדנים
ואילים עשרים גמולים מיניקות ובניהם שלשים
פרות ארבעים ופרים עשרה אתנת עשרים ועירם
עשרה ויתן ביד עבדיו עדר עדר לבדו ויאמר
אל עבדיו עברו לפני ורוח תשימו בין עדר ובין
עדר ויצו את הראשון לאמר כי יפגשך עשו אחי
ושאלך לאמר למי אתה ואנה תלך ולמי אלה
לפניך ואמרת לעבדך ליעקב מנחה הוא שלחה
לאדני לעשו והנה גם הוא אחרינו ויצו גם את העשני
גם את השלישי גם את כל הלכים אחרי העדרים
לאמר כדבר הזה תדברון אל עשו במצאכם אתו
ואמרתם גם הנה עבדך יעקב אחרינו כי אמר
אכפרה פניו במנחה ההלכת לפני ואחרי כן אראה
פניו אולי ישא פני ותעבר המנחה על פניו והוא
לן בלילה שהוא במחנה ויקם בלילה הוא ויקח
את שתי נשייו ואת שתי שפוחתיו ואת אחד עשר
ילדיו ויעבר את מעבר יבק ויקחם ויעברם את
הנחל ויעבר את אשר לו ויותר יעקב לבדו ויאבק
איש עמו עד עלות השחר וירא כי לא יכל לו ויצע
בכף ירכו ותקע כף ירך יעקב בהאבקו עמו
ויאמר שלחני כי עלה השחר ויאמר לא אשלח
כי אם ברכתני ויאמר אליו במה שמך ויאמר
יעקב ויאמר לא יעקב יאמר עוד שמך כי אם
ישראל כי שרית עם אלהים ועם אנשים ותוכל
וישאל יעקב ויאמר הגידה צא שמך ויאמר במה
זה תשאל לשמי ויברך אתו עם ויקרא יעקב שם
המקום פניאל כי ראיתי אלהים פנים אל פנים
ותנצל נפשי ויחרז לו השמש כאשר עבר את
פניאל והוא צלע על ירכו על כן לא יאכלו בני
ישראל את גיד הנשה אשר על כף הירך עד
היום הזה כי נצע בכף ירך יעקב בגיד הנשה וישא
יעקב עיניו וירא והנה עשו בא ועמו ארבע מאות
איש ויזיץ את הילדים על לאה ועל רחל ועל שתי
השפוחות וישם את השפוחות ואת ילדיהן ראשנה
ואת לאה וילדיה אחרנים ואת רחל ואת יוסף
אחרנים והוא עבר לפניהם וישתחו ארצה שבע
פעמים עד גשתו עד אחיו וירץ עשו לקראתו

ויהבקהו ויפל על צוארו וישקהו ויבכו וישא את
עיניו וירא את הנשים ואת הילדים ויאמר מי אלה
לך ויאמר הילדים אשר חנן אלהים את עבדך
ותגשן השפחות הנה וילדיהן ותשתחוין ותגשי
גם לאה וילדיה וישתחוון ואחר נגשי יוסה ורחל
וישתחוון ויאמר כוּי לך כל הבחנה הזה אשר
פגשתי ויאמר לכוּצא חן בעיני אדני ויאמר עשו
יש לי רב אחי יהי לך אשר לך ויאמר יעקב אל
נא אם נא מצאתי חן בעיניך ולקחת מנחתי מיד
כי על כן ראיתי פניך כראת פני אלהים ותרגני
קח נא את ברכתי אשר הבאת לך כי חנני
אלהים וכי יש לי כל ויפער בו ויקח ויאמר
נסעה ונלכה ואלכה לנגדך ויאמר אליו אדני
ידע כי הילדים רכים והצאן והבקר עלות עלי
ודפקום יום אחד ומתו כל הצאן יעבר נא אדני
לפני עבדו ואני אתנהלה לאטי לרגל המלאכה
אשר לפני ולרגל הילדים עד אשר אבא אל
אדני שעירה ויאמר עשו אצילה נא עמר מזהעם
אשר אתי ויאמר למה זה אמוצא חן בעיני אדני
וישב ביום ההוא עשו לדרכו שעירה ויעקב
נסע סכתה ויבן לו בית ולמקנהו עשה סכת על
כך קרא שם המקום סכות
ועל
יעקב שלם עיר שכם אשר בארץ כנען בבוא
מפדן ארם ויחן את פני העיר ויקן את חלקת
השדה אשר נטה שם אהלו מיד בני זמור אבי
שכם במאה קשיטה ויצב שם מזבח ויקרא לו אל
אלהי ישראל ותצא דינה בת
לאה אשר ילדה ליעקב לראות בבנות הארץ
וירא אתה שכם בן זמור תחוי נשיא הארץ
ויקח אתה וישכב אתה ויענה ותדבק נפשו בדינה
בת יעקב ויאתה את הנער וידבר על לב הנער
ויאמר שכם אל זמור אביו לאמר קח לי את
הילדה הזאת לאשה ויעקב שמע כי טמא את
דינה בתו ובניו היו את מקנהו בשדה והחרש יעקב
עד באם ויצא זמור אבי שכם אל יעקב לדבר
אתו ובני יעקב באו מן השדה כשמעם ויתעצבו
האנשים ויזר להם מאד כי נבלה עשה בישראל
לשכב את בת יעקב ובן לא יעשה וידבר זמור
אתם לאמר שכם בני וזשקה נפשו בבתכם דתנו
נא אתה לו לאשה והתחתנו אתנו בנדותיכם תתנו
לנו ואת בנותינו נתקחנו לכם ואתנו דתשבו
והארץ תהיה לפניכם שבו וסדדוה והאחוזו בה

ויאמר שכם אל אחיה ואל אחיה אמוצא חן
 בעיניכם ואשר תאמרו אלי אתן הרבו עלי מאד
 במהר ובמתן ואתנה כאשר תאמרו אלי ותנו לי את
 הנער לאשה ויעלו בני יעקב את שכם ואת חמור
 אביו במרמה וידברו אשר טמא את דינה אחתם
 ויאמרו אליהם לא נוכל לעשות הדבר הזה כדת
 את אחדתנו לאיש אשר לו ערכה כי חרפה הוא
 לנו אך בזאת נאות לכם אם תהיו כמנו להמל לכם
 כל זכר ונתנו את בנותינו לכם ואת בנותיכם נקח
 לנו וישבנו אתכם והיינו לכם אחד ואם לא תשמעו
 אלינו להמוול ולקחנו את בתנו והלכנו וייטבו
 דבריהם בעיני חמור ובעיני שכם בן חמור ולא
 אחר הנער לעשות הדבר כי חפץ בבת יעקב
 והוא נכבד מכל בית אביו ויבא חמור ושכם בנו
 אל שער עירם וידברו אל אנשי עירם לאמר
 האנשים האלה שלמים הם אתנו וישבו בארץ
 ויסחרו אתה והארץ הנה רחבת ידים לפניהם
 את בנותם נקח לנו אנשים ואת בנותינו נתן להם
 אך בזאת יאתו לנו האנשים לשבת אתנו להיות
 לכם אחד בהמוול לנו כל זכר כאשר הם גמולים
 מוקנתם וקנינם וכל בהמות הלוא לנו הם אך
 נאותה להם וישבו אתנו וישבעו אל חמור ואל
 שכם בנו כל יצאי שער עירו וימלו כל זכר כל
 יצאי שער עירו ויהי ביום השלישי בהיותם
 באבים ויקחו שני בני יעקב שמעון ולוי אחי דינה
 איש חרבו ויבאו על העיר בטח ויהרגו כל זכר
 ואת חמור ואת שכם בנו הרגו לפי חרב ויקחו
 את דינה מבית שכם ויצאו בני יעקב מאו על
 החללים ויבאו העיר אשר טמאו אחותם את
 צאנם ואת בקרם ואת חמריהם ואת אשר בעיר
 ואת אשר בשדה לקחו ואת כל חילם ואת כל
 טפם ואת נשיהם שבו ויבאו ואת כל אשר בבית
 ויאמר יעקב אל שמעון ואל לוי עברתם אתי
 להבאישני בישב הארץ בכנעני ובפרזי ואני
 מתי מספר ונאספו עלי והבונני ולשמדתי אני וביתי
 ויאמרו הכזונה יעשה את אחותנו

ויאמר אליהם אל יעקב קום עלה בית אל ושם
 שם ועשה שם מזבח לאל הגראה אליך בברחק
 מפני עשו אחיך ויאמר יעקב אל ביתו ואל כל
 אשר עמו הסרו את אלהי הגזר אשר בתכם
 והטהרו והחליפו שכולתיכם ונקומה ונעלה בית אל
 ואעשה שם מזבח לאל העלה אתי ביום צרתי

ויהי עמדי בדרך אשר הלכתי ויתנו אל יעקב
את כל אלהי הנזכר אשר בידם ואת הנזמים אשר
באזניהם ויטבון אתם יעקב תזות האלה אשר
עם שכם ויסעו ויהי זזת אלהים על הערים
אשר סביבותיהם ולא רדפו אחרי בני יעקב
ויבא יעקב לזזה אשר בארץ כנען הוא בית אל
הוא וכל העם אשר עמו ויבן שם מזבח ויקרא
למקום אל בית אל כי שם נגלו אליו האלהים
בברחו מפני אחיו ותבות דברה מלנקת רבקה
ותקבר מתחת לבית אל תזות האלו ויקרא
שמו אלו בכות

וירא אלהים אל יעקב עוד בבאו מפדן ארם
ויברך אתו ויאמר לו אלהים שמך יעקב לא
יקרא שמך עוד יעקב כי אם ישראל יהיה
שמך ויקרא את שמו ישראל ויאמר לו אלהים
אני אל שדי פרה ורבה גוי וקהל גוים יהיה ממך
ובלכים מחלצין יצאו ואת הארץ אשר נתתי
לאברהם וליצחק לך אתננה ולזרעך אחריך אתן
את הארץ ויעל מעליו אלהים במקום אשר דבר
אתו ויצב יעקב מצבה במקום אשר דבר אתו
מצבת אבן ויסך עליה צסך ויצק עליה שמן
ויקרא יעקב את שם המקום אשר דבר אתו שם
אלהים בית אל ויסעו מבית אל ויהי עוד כברת
הארץ לבוא אפרתה ותלד רחל ותקש בלדתה
ויהי בהקשטה בלדתה ותאמר לה המילדת אל
תיראי כי גם זה כך בן ויהי בצאת נפשה כי
מתה ותקרא שמו בן אנוני ואביו קרא לו בנימין
ותבות רחל ותקבר בדרך אפרתה הוא בית לחם
ויצב יעקב מצבה על קברתה הוא מצבת קברת
רחל עד היום ויסע ישראל וילך אלה מהלכה
למגדל עדר ויהי בשכך ישראל בארץ ההוא
ויולך ראובן וישכב את בלהה פילגש אביו
וישבע ישראל

ויהיו בני יעקב שנים עשר בני לאה בכור יעקב
ראובן ושבעון ולוי ויהודה ויששכר וזבלון בני
רחל יוסף ובנימן ובני בלהה שפזת רחל דן
ונפתלי ובני זלפה שפזת לאה גד ואשר אלה
בני יעקב אשר ילד לו בפדן ארם ויבא יעקב
אל יצחק אביו ממרא קרית הארבעה הוא
וזברון אשר גר שם אברהם ויצחק ויהיו ימי
יצחק מאת שנה ושנים שנה ויגוע יצחק וימת
ויאסף אל עמיו זקן ושלבע ימים ויקברו אתו עשו

ויעקב בניו

ואלה תלדות עשו הוא אדום עשו לקח ארבע
נשים מבנות כנען את עדה בת אילון הזדרי
ואת אהליבמה בת ענה בת צבעון הזוי ואת
בשמת בת ישמעאל אחות נביות ותלד עדה
לעשו את אליפז ובשמות ילדה את רעואל
ואהליבמה ילדה את יעיש ואת יעלם ואת
קרוז אלה בני עשו אשר ילדו לו בארץ כנען
ויהקח עשו את נשיו ואת בניו ואת בנותיו ואת
כל נפשות ביתו ואת מקנהו ואת כל בהמותיו
ואת כל קנינו אשר רכש בארץ כנען וילך אל
ארץ מופני יעקב אחיו כי היה רכושם רב משבת
יחדו ולא יכלה ארץ מגוריהם לשאת אתם מפני
מקניהם וישב עשו בהר שעיר עשו הוא אדום
ואלה תלדות עשו אבי אדום בהר שעיר אלה
שמות בני עשו אליפז בן עדה אשת עשו רעואל
בן בשמת אשת עשו ויהיו בני אליפז תימן אומר
צפו וגעתם וקנז ותמונע היתה פילגש לאליפז בן
עשו ותלד לאליפז את עמולק אלה בני עדה אשת
עשו ואלה בני רעואל זהת וזרה שמה ומוזה אלה
היו בני בשמת אשת עשו ואלה היו בני אהליבמה
בת ענה בת צבעון אשת עשו ותלד לעשו את
יעיש ואת יעלם ואת קרוז אלה אלופי בני עשו
בני אליפז בכור עשו אלוף תימן אלוף אומר
אלוף צפו אלוף קנז אלוף קרוז אלוף געתם אלוף
עמולק אלה אלופי אליפז בארץ אדום אלה בני
עדה ואלה בני רעואל בן עשו אלוף זהת אלוף
זרה אלוף שמה אלוף מוזה אלה אלופי רעואל
בארץ אדום אלה בני בשמת אשת עשו ואלה
בני אהליבמה אשת עשו אלוף יעיש אלוף
יעלם אלוף קרוז אלה אלופי אהליבמה בת ענה
אשת עשו אלה בני עשו ואלה אלופיהם הוא
אדום

אלה בני שעיר הזרי וישבו
בארץ לוטן ושובל וצבעון וענה ודשון ואצר
ודישן אלה אלופי הזרי בני שעיר בארץ אדום
ויהיו בני לוטן זרי והימם ואחות לוטן תמנע
ואלה בני שובל עלון וכנזת ועיבל שפן ואונם
ואלה בני צבעון ואיה וענה הוא ענה אשר מצא
את הימם במדבר ברעתו את הזמרים לצבעון
אביו ואלה בני ענה דשן ואהליבמה בת ענה
ואלה בני דישן חמדן ואשבן ויתרן וכרן אלה
בני אצר בלהן וזעון ועקן אלה בני דישן עוז

וארץ אלה אלופי החרי אלוף לוטן אלוף שובל
אלוף צבעון אלוף ענה אלוף דשן אלוף אשר
אלוף דישן אלה אלופי החרי לאלפיהם בארץ
שעיר

ואלה המלכים אשר מלכו בארץ אדום לפני מלך
מלך לבני ישראל וימלך באדום בלעבן בעור
ושם עירו דנהבה וימת בלע וימלך תחתיו יובב בן
זרח מבצרה וימת יובב וימלך תחתיו חשם מארץ
התימני וימת חשם וימלך תחתיו הדר בן בדר
המכה את מדין בשדה מואב ושם עירו עוית וימת
הדר וימלך תחתיו שמלה מושירקה וימת שמלה
וימלך תחתיו שאול מרחבות הנחר וימת שאול
וימלך תחתיו בעל זנן בן עכבור וימת בעל זנן
בן עכבור וימלך תחתיו הדר ושם עירו פעו
ושם אשתו מהיטבאל בת מטרד בת מי זהב
ואלה שמות אלופי עשו למשפחתם למקומתם
בשמותם אלוף תמצע אלוף עלוה אלוף יתת
אלוף אהליבמה אלוף אלה אלוף פינן אלוף
קנז אלוף תימן אלוף מבצר אלוף מגדיאל אלוף
עירם אלה אלופי אדום למשבתם בארץ אחוזתם
הוא עשו אבי אדום

וישב יעקב בארץ מגורי אביו בארץ כנען אלה
תלדות יעקב יוסף בן שבע עשרה שנה היה רעה
את אחיו בצאן והוא נער את בני בלמה ואת בני
זלפה נשי אביו ויבא יוסף את דבתם רעה אל
אביהם וישראל אהב את יוסף מכל בניו כי בן
זקנים הוא לו ועשה לו כתנת פסים ויראו אחיו כי
אתו אהב אביהם מכל אחיו וישנאו אתו ולא יכלו
דברו לשכם ויחזלם יוסף זלום ויגד לאחיו ויוספו
עוד שנאו אתו ויאמרו אליהם שמעו לא הזלום
הזה אשר חלמתי והנה אנחנו מאכלים אלמים
בתוך השדה והנה קמה אלמתי וגם נצבה והנה
תסבינה אלמתיכם ותשתחווין לאלמתי ויאמרו
לו אחיו המלך תמלך עלינו אם משיל תמשל בנו
ויוספו עוד שנאו אתו על חלמתי ועל דברי
ויחזלם עוד זלום אזור ויספר אתו לאחיו ויאמרו
הנה חלמתי זלום עוד והנה העימש והירח ואחרי
עשר כוכבים משתחווים לי ויספר אל אביו ואכל
אחיו ויגד בו אביו ויאמרו לו מה הזלום הזה אשר
חלמת הבוא נבוא אני ואמך ואחייך להשתחוות
לך ארצה ויקנאו בו אחיו ואביו שמר את הדבר
ויכלו אחיו לרעות את צאן אביהם בשכם

ויאמר ישראל אל יוסף הלוא אחיך רעים בשכם
 לכה ואשלחך אליהם ויאמר לו הנני ויאמר לו
 לך נא ראה את שלום אחיך ואת שלום הצאן
 והשבני דבר וישלחוהו מעמק חברון ויבא
 שבמה ויבוצאהו איש והנה תעה בשדה
 וישאלהו האיש לאמר מה תבקש ויאמר את אחי
 אנכי מבקש הגידה נא לי איפה הם רעים ויאמר
 האיש נסעו מזה כי שמעתי אמרים לכה דתיתה
 ויבך יוסף אחר אחיו ויבוצאם בדתן ויראו אתו
 מרחק ובטרם יקרב אליהם ויתנכלו אתו להמיתו
 ויאמרו איש אל אחיו הנה בעל החלמות הלזה
 בא ועדה לכו ונהרגהו ונשלכהו באחד הברות
 ואמרו זויה רעה אכלתהו ונראה מה יהיו חלמתיו
 וישמע ראובן ויצלהו מידם ויאמר לא נכלנו נפש
 ויאמר אליהם ראובן אל תשפכו דם השליכו אתו
 אל הבור הזה אשר במדבר ויד אל תשכחו
 בו למועץ הציל אתו מידם להשיבו אל אביו
 ויהי כאשר בא יוסף אל אחיו ויפשיטו את יוסף
 את כתנתו את כתנת הפסים אשר עליו ויקחהו
 וישלכו אתו הברה והבור רק אין בו מים וישבו
 לאכל לחם וישאו עיניהם ויראו והנה ארזת
 ישמעאלים באה מנלעד ואמליהם נשאים נכאת
 וצרי ולט תולכים להוריד מצרימה ויאמר יהודה
 אל אחיו מה בצע כי נהרג את אחינו וכסינו את
 דמו לכו ונמכרנו לישמעאלים וידנו אל תהי בו
 כי אחינו בשרנו הוא וישכמו אחיו ויעזרו אנשים
 מדינים סחרים ויבושבו ויעלו את יוסף מן הבור
 וימכרו את יוסף לישמעאלים בעשרים כסף
 ויביאו את יוסף מצרימה וישב ראובן אל הבור
 והנה אין יוסף בבור ויקרע את בגדיו וישב אל
 אחיו ויאמר הילד איננו ואני אנה אני בא ויקחו
 את כתנת יוסף וישחטו שער עזים ויטבילו את
 הכתנת בדם וישלחו את כתנת הפסים ויביאו אל
 אביהם ויאמרו זאת מצאנו הכר נא הכתנת בןך
 הוא אם לא ויכירה ויאמר כתנת בני זויה רעה
 אכלתהו טרף טרף יוסף ויקרע יעקב שכמותו
 וישם שק במתניו ויתאבל על בנו ימים רבים
 ויקמו כל בניו וכל בנותיו לבוזמו וימאן להתנחם
 ויאמר כי ארד אל בני אבלי שאכלתי ויבך אתו
 אביו והמדנים מכרו אתו אל מצרים לפוטפרי
 סריס פריעה שר הטבחים
 ויהי בעת ההוא וירד יהודה מאת אחיו

וַיֵּץ עַד אִישׁ עַד לָמִי וּשְׁמוֹ חִירָה וַיֵּרָא שָׁם יְהוּדָה
בֵּת אִישׁ כְּנַעֲנִי וּשְׁמוֹ שׁוּעַ וַיִּקְחָהּ וַיָּבֵא אֶל־יָדָה
וַתֵּהָר וַתֵּלֶד בֶּן וַיִּקְרָא אֶת שְׁמוֹ עֵר וַתֵּהָר עוֹד—
וַתֵּלֶד בֶּן וַתִּקְרָא אֶת שְׁמוֹ אוֹנָן וַתִּסֶּף עוֹד וַתֵּלֶד בֶּן
וַתִּקְרָא אֶת שְׁמוֹ שִׁלָּה וְהָיָה בְּכֹלֶיב בְּלִדְתָּהּ אֹתוֹ וַיִּקְחֻ
יְהוּדָה אִשָּׁה לְעֵר בְּכוֹרוֹ וּשְׁמָהּ תָמָר וַיְהִי עֵר בְּכוֹר
יְהוּדָה רֵעַ בְּעֵינֵי יְהוָה וַיָּמָתְהוּ יְהוָה וַיֹּאמֶר יְהוּדָה
לְאוֹנָן בֵּא אֶל אִשְׁתְּ אַחִיךָ וַיְבִים אֹתָהּ וְהָקָם זֶרַע
לְאַחִיךָ וַיֵּדַע אוֹנָן כִּי לֹא לוֹ יִהְיֶה הַזֶּרַע וְהָיָה אִם
בֵּא אֶל אִשְׁתְּ אֹחִיו וּשְׁחָזָה אֶרְצָהּ לְבַלְתִּי נָתַן זֶרַע
לְאֹחִיו וַיִּרַע בְּעֵינֵי יְהוָה אֲשֶׁר עָשָׂה וַיָּמָת גַּם אֹתוֹ
וַיֹּאמֶר יְהוּדָה לְתָמָר כִּלְתִּי שִׁבִי אֶלְמָנָה בִּידְיָךְ
אֲבִיךָ עַד יֵגְדֹל שִׁלָּה בְנִי כִי אָמַר פֶּן יָמוּת גַּם הוּא כְּאֹחִיו
וַתֵּלֶךְ תָמָר וַתֵּשֶׁב בֵּית אָבִיהָ וַיִּרְבוּ הַיָּמִים וַתָּמָת
בֵּת שׁוּעַ אִשְׁתְּ יְהוּדָה וַיָּנֻחַם יְהוּדָה וַיַּעַל עַל גִּזְזֵי
צֹאֲנוֹ הוּא וְחִירָה רֵעֵהוּ הָעַד לָמִי תִמְנָתָהּ וַיֵּגֵד לְתָמָר
לֵאמֹר הִנֵּה חֲמוּךְ עָלֶיךָ תִמְנָתָהּ לָלוֹ צֹאֲנוֹ וַתִּסָּר בְּגָדֶי
אֶלְמָנוּתָהּ מֵעַלְיָהּ וַתִּכַּסּ בַּצִּעִיף וַתִּתַּעַכֵּף וַתֵּשֶׁב
בַּפֶּתַח עֵינִים אֲשֶׁר עַל דֶּרֶךְ תִּמְנָתָהּ כִּי רָאָתָהּ כִּי
גָדֹל שִׁלָּה וְהוּא לֹא נָתַן לָהּ לְאִשָּׁה וַיִּרְאָהּ יְהוּדָה
וַיִּחַשְׁבֶּהָ לְזוֹנָה כִּי כִסְתָהּ פָּנֶיהָ וַיֵּץ אֶלֶּיהָ אֶל הַדֶּרֶךְ
וַיֹּאמֶר הִבֵּה נָא אֲבוֹא אֵלֶיךָ כִּי לֹא יָדַעְתִּי כִּלְתִּי
הוּא וַתֹּאמֶר מַה תֵּתֵן לִי כִי תָבוֹא אֵלַי וַיֹּאמֶר אֲנִי
אֶשְׁלַח גִּדִּי עֹזִים מִן הַצֹּאֵן וַתֹּאמֶר אִם תֵּתֵן עֲרִבּוֹן
עַד שְׁלֹחַךְ וַיֹּאמֶר מַה הָעֲרִבּוֹן אֲשֶׁר אַתָּן לִךְ
וַתֹּאמֶר זֶהְתָּמָךְ וּפְתִילֶךָ וּזְמֹטֶךָ אֲשֶׁר בְּיָדְךָ וַיִּתֵּן
לָהּ וַיָּבֵא אֶלֶּיהָ וַתֵּהָר לּוֹ וַתִּקֶּם וַתֵּלֶךְ וַתִּסָּר צִעִיפָהּ
מֵעַלְיָהּ וַתִּלְבַּשׁ בְּגָדֵי אֶלְמָנוּתָהּ וַיִּשְׁלַח יְהוּדָה אֶת
גִּדֵּי הָעֹזִים בְּיַד רֵעֵהוּ הָעַד לָמִי לִקְחַת הָעֲרִבּוֹן מִיָּד
הָאִשָּׁה וְלֹא מוֹצֵאָהּ וַיִּשְׁאַל אֶת אֲנָשֵׁי מִקְּמָהּ לֵאמֹר
אֵיזָה הַקְּדֻשָּׁה הוּא בְּעֵינֵים עַל הַדֶּרֶךְ וַיֹּאמְרוּ לֹא
הִיטָה בָּזֶה קְדֻשָּׁה וַיֵּשֶׁב אֶל יְהוּדָה וַיֹּאמֶר לֹא
מוֹצֵאתִיהָ וְגַם אֲנָשֵׁי הַמִּקּוֹם אָמְרוּ לֹא הִיטָה בָּזֶה
קְדֻשָּׁה וַיֹּאמֶר יְהוּדָה תִּקַּח לָהּ פֶּן נִהְיֶה לְבוֹז הַנָּהָר
שְׁלֹחַתִּי הַגִּדִּי הִזֵּה וְאַתָּה לֹא מוֹצֵאתָהּ וַיְהִי
כַּמִּשְׁלֹשׁ חֳדָשִׁים וַיֵּגֵד לִיְהוּדָה לֵאמֹר זִנְיָתָהּ
תָּמָר כִּלְתִּיךָ וְגַם הִנֵּה הָרָה לְזִנּוּנִים וַיֹּאמֶר יְהוּדָה
הוֹצִיָּאוּהָ וַתִּשְׂרָף הוּא מוֹצֵאתָּהּ וְהִיא שְׁלֹחַתָּה אֶל
חֲמוּיָהּ לֵאמֹר לֹאִישׁ אֲשֶׁר אָכַל לּוֹ אֲנִכִּי הָרָה
וַתֹּאמֶר הֵכֵר נָא לָמִי הַזֹּאת כֹּמֶת וְהַפְתִּילִים וְהַמִּטָּה
הָאֵלֶּה וַיִּכַּר יְהוּדָה וַיֹּאמֶר צַדִּיקָה מִמֶּנִּי כִּי עַל
כֵּן לֹא נָתַתִּיהָ לְשִׁלָּה בְנִי וְלֹא יִסֵּף עוֹד לְדַעְתָּהּ

ויהי בעת לדתה והנה תאומים בבטנה וידהי
בלדתה ויתן יד ותקח המילדת ותקשר על ידו
שני לאמר זה יצא ראשונה ויהי כמשיב ידו והנה
יצא אחיו ותאמר מזה פרצת עליך פרץ ויקרא
שמו פרץ ואחר יצא אחיו אשר על ידו השני
ויקרא שמו זרח ויוסף

הורד בוצרימה ויקנהו פוטיפר סריס פרעה שר
העבדים איש בוצרי מיד הישמעאלים אשר
הורדהו שמה ויהי יהוה את יוסף ויהי איש מצליח
ויהי בבית אדניו המצרי וירא אדניו כי יהוה אתו
וכל אשר הוא עשה יהוה מצליח בידו וימצא
יוסף חן בעיניו וישרת אתו ויפקדהו על כל ביתו
וכל יש לו נתן בידו ויהי מאז הפקיד אתו בביתו
ועל כל אשר יש לו ויברך יהוה את בית המצרי
בגלל יוסף ויהי ברכת יהוה בכל אשר יש לו בבית
ובשדה ויעזב כל אשר לו ביד יוסף ולא ידע
אתו מאומה כי אם הלחם אשר הוא אוכל ויהי
יוסף יפה תאר ויפה מראה ויהי אחר הדברים
האלה ותשא אשת אדניו את עיניה אל יוסף
ותאמר שכבה עמי וימאן ויאמר אל אשת אדניו
הן אדני לא ידע אתי מה בבית וכל אשר יש לו
נתן בידי איננו גדול בבית הזה מזמני ולא זשך
מזמני מאומה כי אם אותך באשר את אשתו ואין
אעשה הרעה הגדלה הזאת וחטאתי לאלהים ויהי
כדברה אל יוסף יום יום ולא שמע אליה לשכב
אצלה להיות עמה ויהי כהיום הזה ויבא הביתה
לעשות מלאכתו ואין איש מאנשי הבית שם
בבית ותתפשטה בגדו לאמר שכבה עמי ויעזב
בגדו בידה וינם ויצא החוצה ויהי כראותה כי עזב
בגדו בידה וינם החוצה ותקרא לאנשי ביתה
ותאמר להם לאמר ראו הבוא לנו איש עברי
לצחוק בנו בא אלי לשכב עמי ואקרא בקול גדול
ויהי כששמעו כי הרימתי קולי ואקרא ויעזב בגדו
אצלי וינם ויצא החוצה ותנו בגדו אצלה עד בוא
אדניו אל ביתו ותדבר אליו כדברים האלה לאמר
בא אלי העבדה העברי אשר הבאת לנו לצחוק
בי ויהי כהרימתי קולי ואקרא ויעזב בגדו אצלי
וינם החוצה ויהי כששמע אדניו את דברי אשתו
אשר דברה אליו לאמר כדברים האלה עשה
לי עבדך ויחר אפו ויקח אדני יוסף אדנו
ויתנהו אל בית הסהר מקום אשר אסורי המלך
אסורים ויהי שם בבית הסהר ויהי יהוה את יוסף

וַיֵּט אֱלֹהֵי חֹסֶד וִיחַן חֲנּוּ בְעֵינָי שֶׁר בֵּית הַסֵּהר
וִיחַן שֶׁר בֵּית הַסֵּהר צִיד יוֹסֵף אֶת כָּל הַאֲסִירִם
אֲשֶׁר בְּבֵית הַסֵּהר וְאֵת כָּל אֲשֶׁר עֹשִׂים שָׁם הוּא
הִיָּה עֹשֶׂה אֵין שֶׁר בֵּית הַסֵּהר רֹאֵה אֶת כָּל
מֵאוֹמֶה צִידוֹ בְּאֶשֶׁר יִהְיֶה אֹתוֹ וְאֲשֶׁר הוּא עֹשֶׂה
יִהְיֶה מִצְלִיָּה

וַיְהִי אַחֲרֵי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה חֲנָאוּ מִשְׁקָה מֶלֶךְ
מִצְרַיִם וְהָאֶפֶה לְאֹדְנֵיהֶם לְמֶלֶךְ מִצְרַיִם וַיִּקְצֹף
פָּרַעֲה עַל שְׁנֵי סֹרִיסָיו עַל שֶׁר הַמִּשְׁקִים וְעַל שֶׁר
הָאוֹפִים וִיחַן אֹתָם בְּמוֹשְׁמֹר בֵּית שֶׁר הַטְּבָחִים אֶל
בֵּית הַסֵּהר מִקוֹם אֲשֶׁר יוֹסֵף אֲסוּר שָׁם וַיִּפְקֹד שֶׁר
הַטְּבָחִים אֶת יוֹסֵף אֹתָם וַיַּעֲרֹת אֹתָם וַיְהִי יָמִים
בְּמוֹשְׁמֹר וַיַּחֲלֹמוּ חֲלוֹם שְׁנֵיהֶם אִישׁ חֲלֹמוֹ בְּלִילָה
אֶחָד אִישׁ כִּפְתָּרוֹן וַחֲלֹמוֹ הַמִּשְׁקָה וְהָאֶפֶה אֲשֶׁר
לְמֶלֶךְ מִצְרַיִם אֲשֶׁר אֲסוּרִים בְּבֵית הַסֵּהר וַיָּבֹא
אֲלֵיהֶם יוֹסֵף בְּבֹקֶר וַיֵּרָא אֹתָם וְהֵם זָעֲפִים וַיִּשְׁאַל
אֶת סֹרִיסֵי פָּרַעֲה אֲשֶׁר אֹתוֹ בְּמוֹשְׁמֹר בֵּית אֹדְנָיו
לֵאמֹר מִדּוּעַ פָּנִיכֶם רַעִים הַיּוֹם וַיֹּאמְרוּ אֱלֹהֵינוּ חֲלוֹם
חֲלֹמָנוּ וּפְתָר אֵין אֹתוֹ וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם יוֹסֵף הֲלוֹא
לְאֵלֹהִים פְּתָרִים סִפְּרוּנָה לִי וַיִּסְפֹּר שֶׁר הַמִּשְׁקִים
אֶת חֲלֹמָם לַיוֹסֵף וַיֹּאמֶר לוֹ בְּחֲלֹמוֹי וְהִנֵּה גֹפֶן לִפְנֵי
וּבִגְפֶן שְׁלֹשָׁה שָׁרִיגִם וְהוּא כִּפְרֻחַת עֹלֶתָה נִצְּהָ
הַבְּשִׁילוֹ אֲשַׁכְּלֶתִיהָ עֲנָבִים וְכוֹס פָּרַעֲה צִידִי וְאֶקַּח
אֶת הָעֲנָבִים וְאֲשִׁיזֵנִי אֹתָם אֶל כּוֹס פָּרַעֲה וְאֹתָן אֶת
הַכוֹס עַל כֹּף פָּרַעֲה וַיֹּאמֶר לוֹ יוֹסֵף זֶה פְּתָרִנִּי
שְׁלֹשַׁת הָשָׁרָגִים שְׁלֹשַׁת יָמִים הֵם בְּעוֹד שְׁלֹשַׁת
יָמִים יֵשֶׁא פָּרַעֲה אֶת רֹאשׁוֹ וְהִשְׁיִבְךָ עַל כֶּנֶךְ
וְנָתַת כּוֹס פָּרַעֲה צִידוֹ כְּמוֹשֶׁפֶט הָרֹאשׁוֹן אֲשֶׁר
הָיִית מִשְׁקָהוּ כִּי אִם זָכַרְתָּנִי אֲתָךְ כֹּאשֶׁר יֵיטֵב
לָךְ וַעֲשִׂית נָה עֲמָדִי וְחֹסֶד וְהַזְכַּרְתָּנִי אֶל פָּרַעֲה
וְהוֹצֵאתָנִי מִן הַבֵּית הַזֶּה כִּי גָּנַבְתִּי מֵאֶרֶץ
הַעֲבָרִים וְגַם כֹּהֵל לֹא עֲשִׂיתִי מֵאוֹמֶה כִּי שָׂמוּ אֹתִי
בְּבוֹר וַיֵּרָא שֶׁר הָאֲפִים כִּי טוֹב פְּתָר וַיֹּאמֶר אֶל
יוֹסֵף אֵף אֲנִי בְּחֲלֹמוֹי וְהִנֵּה שְׁלֹשָׁה סִלֵּי חֲרִי עֲלֵי
רֹאשִׁי וּבִסֵּל הָעֵלְיוֹן מִכָּל מֵאֵכֶל פָּרַעֲה מִעֲשֶׂה
אֶפֶה וְהָעוֹף אֲכַל אֹתָם מִן הַסֵּל מִעַל רֹאשִׁי וַיַּעַן
יוֹסֵף וַיֹּאמֶר זֶה פְּתָרִנִּי שְׁלֹשַׁת הַסִּלִּים שְׁלֹשַׁת
יָמִים הֵם בְּעוֹד שְׁלֹשַׁת יָמִים יֵשֶׁא פָּרַעֲה אֶת
רֹאשׁוֹ מִעַלְיָךְ וְתֹכַל אֹתָךְ עַל עֵץ וְאֲכַל הָעוֹף
אֶת בְּשָׂרְךָ מִעַלְיָךְ וַיְהִי בַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי יוֹם הַלָּדֶת
אֶת פָּרַעֲה וַיַּעַשׂ מִשְׁתָּה לְכָל עַבְדָּיו וַיֵּשֶׂא אֶת רֹאשׁוֹ
שֶׁר הַמִּשְׁקִים וְאֶת רֹאשׁ שֶׁר הָאֲפִים בְּחֹךְ עַבְדָּיו

וישב את שר המשקים על משקהו ויתן הכוס
על כף פרעה ואת שר האפים תלה כאשר
פתר להם יוסף ולא זכר שר המשקים אדם
יוסף וישבחהו

ויהי במקץ שנתים ימים ופרעה חלם והנה עמוד
על היאר והנה מן היאר עלת שבע פרות יפות
מראה ובריא את בשרו ותרעינה באחו והנה
שבע פרות אחרות עלות אחריהן מן היאר
רעות מראה ודקות בשר ותעמדנה אצל הפרות
על שפת היאר ותאכלנה הפרות רעות המראה
ודקת הבשר את שבע הפרות יפת המראה
והבריא את ויקץ פרעה וישן ויחלם שנית
והנה שבע שבלים עלות בקנה אחד בריאות
וטבות והנה שבע שבלים דקות ושדופדופ
קדים צמוחת אחריהן ותבלענה השבלים הדקות
את שבע השבלים הבריאות והמלאות ויקץ
פרעה והנה חלום ויהי בבקר ותפעם רוחו
וישלח ויקרא את כל חרטמו מצרים ואת כל
חכמיה ויספר פרעה להם את חלמו ואין פתר
אותם לפרעה וידבר שר המשקים את פרעה
לאמר את חטאי אני מזכיר היום פרעה קצף על
עבדיו ויתן אתי במשמר בית שר הטבחים אדני
ואת שר האפים ותחלמה חלום בלי לילה אחד אני
והוא איש כפתרון חלמו חלמנו ושם אתנו צער
עברי עבד לשר הטבחים ונספר לו ויפתר לנו
את חלמתינו איש כחלמו פתר ויהי כאשר פתר
לנו בן היה אתי השיב על כני ואתו תלה וישלח
פרעה ויקרא את יוסף ויריבהו מן הבור ויגלה
ויחלם שכלתיו ויבא אל פרעה ויאמר פרעה אל
יוסף חלום חלמתי ופתר אין אתו ואני שמעתי
עליך לאמר תשימע חלום לפתר אתו ויען יוסף
את פרעה לאמר בלעדי אלהים יענה את שלום
פרעה וידבר פרעה אל יוסף בחלמי הנני עמוד
על שפת היאר והנה מן היאר עלת שבע פרות
בריאות בשר ויפת תאר ותרעינה באחו והנה
שבע פרות אחרות עלות אחריהן דלות ורעות
תאר מאוד ודקות בשר לא ראיתי כהנה בכל
ארץ מצרים לרע ותאכלנה הפרות הרקות
והרעות את שבע הפרות הראשונות הבריאות
ותבאנה אל קרבנה ולא נודע כי באו אל קרבנה
וכראיהן רע כאשר בתחלה ואיקץ וארא בחלמי
והנה שבע שבלים עלת בקנה אחד מלאה וטבות

והנה שבע שבטים צמחות דקות שדפות קדים
צמחות אחריהם ותכלען השבטים הדקת את
שבע השבטים הטבות ואמר אל החרטמים ואין
מגיד לי ויאמר יוסף אל פרעה חלום פרעה אחד
הוא את אשר האלהים עשה הגיד לפרעה שבע
פריה הטבת שבע שנים הנה ושבע השבטים
הטבת שבע שנים הנה חלום אחד הוא ושבע
הפרות הרקות והרעת העלת אחריהן שבע שנים
הנה ושבע השבטים הרקות שדפות הקדים יהיו
שבע שני רעב הוא הדבר אשר דברתי אל פרעה
אשר האלהים עשה הראה את פרעה הנה שבע
שנים באות שבע גדול בכל ארץ מצרים וקמו
שבע שני רעב אחריהן ונשכו כל השבע בארץ
מצרים וכלה הרעב את הארץ ולא יורע השבע
בארץ מפני הרעב ההוא אחרי כן כי כבד הוא
מאד ועל השנות החלום אל פרעה פעמים כי
נכון הדבר מועם האלהים ומומהר האלהים לעשותו
ועתה ירא פרעה איש נבון וחכם וישיתתו על
ארץ מצרים יעשה פרעה ויפקד פקדים על
הארץ ויחמוש את ארץ מצרים בשבע שני השבע
ויקבצו את כל אכל השנים הטבות הבאת האלה
ויצברו בר תזת יד פרעה אכל בערים ושמרו
והיה האכל לפקדון לארץ לשבע שני הרעב
אשר תהיין בארץ מצרים ולא תכרת הארץ
ברעב ויטב הדבר בעיני פרעה ובעיני כל עבדיו
ויאמר פרעה אל עבדיו הנמצא כזה איש אשר
רוח אלהים בו ויאמר פרעה אל יוסף אחרי הודיע
אלהים אותך את כל זאת איך נבון וחכם כמור
אתה תהיה על ביתי ועל פך ישק כל עמי רק
הכסא אגדל בומר ויאמר פרעה אל יוסף ראה
גתתי אתך על כל ארץ מצרים ויסר פרעה את
טבעתו מעל ידו ויתן אותה על יד יוסף וילבש אותו
בגדי שש וישם רבד הזהב על צוארו וירכב אותו
במרכבת המשנה אשר לו ויקראו לפניו אברך
וזתון אתו על כל ארץ מצרים ויאמר פרעה אל
יוסף אני פרעה ובכל עדיך לא ירים איש את ידו
ואת רגלו בכל ארץ מצרים ויקרא פרעה שם
יוסף צפנת פענח ויתן לו את אסנת בת פוטי פרע
כהן אן לאשה ויצא יוסף על ארץ מצרים
ויוסף בן שלשים שנה בעמדו לפני פרעה בוכך
מצרים ויצא יוסף מלפני פרעה ויעבר בנל ארץ
מצרים ותעש הארץ בשבע שני השבע לקמצים

וּיִקְבֹּץ אֶת כָּל אֹכֵל שֶׁבַע שָׁנִים אֲשֶׁר הָיוּ בָאָרֶץ
מִצֵּרִים וַיֵּתֶן אֹכֵל בְּעֵרִים אֹכֵל שְׂדֵה הָעִיר אֲשֶׁר
סָבִיבָתִּיהָ נָתַן בַּתּוֹכָהּ וַיַּצְבֵּר יוֹסֵף כֶּסֶף כְּחוֹל הַיָּם
הַרְבֵּה בָּיָד עַד כִּי חָדַל לִסְפֹּר כִּי אֵין מִסְפָּר
וּלְיוֹסֵף יָלַד שְׁנֵי בָנִים בְּטֶרֶם תָּבוֹא עֵלֶּת הָרַעֲב
אֲשֶׁר יָלְדָה לוֹ אִסְנַת בַּת פּוֹטִי פָרֹעַ כֶּהֵן אֲחִי וַיִּקְרָא
יוֹסֵף אֶת שֵׁם הַבְּכוֹר מְנַשֶּׁה כִּי נִשְׁלִי אֱלֹהִים אֶת
כָּל עֲבֹלִי וְאֶת כָּל בֵּית אָבִי וְאֶת שֵׁם הַשְּׁנִי קָרָא
אֶפְרַיִם כִּי הִפְרִנִּי אֱלֹהִים בָּאָרֶץ עֲנִי וְתַכְלִיתָהּ
שֶׁבַע שְׁנֵי הַשְּׁבַע אֲשֶׁר הָיָה בָאָרֶץ מִצֵּרִים
וְתַחֲלִינָה שֶׁבַע שְׁנֵי הָרַעֲב לָבוֹא כֹּאֲשֶׁר אָמַר
יוֹסֵף וַיְהִי רָעֵב בְּכָל הָאֲרָצוֹת וּבְכָל אֶרֶץ מִצְרַיִם
הָיָה לֶחֶם וְהָרַעֲב כָּל אֶרֶץ מִצְרַיִם וַיִּצְעַק הָעָם
אֶל פְּרֹעֶה לֵּלֶחֶם וַיֹּאמֶר פְּרֹעֶה לְכָל מִצְרַיִם לָכוּ
אֶל יוֹסֵף אֲשֶׁר יֹאמַר לָכֶם תַּעֲשׂוּ וְהָרַעֲב הָיָה
עָלֵיכֶם כָּל פְּנֵי הָאָרֶץ וַיִּפְתָּחוּ יוֹסֵף אֶת כָּל אֲשֶׁר בָּהֶם
וַיָּשֻׁבּר לְמִצְרַיִם וַיִּחְזַק הָרַעֲב בָּאָרֶץ מִצְרַיִם וּבְכָל
הָאָרֶץ בָּאוּ מִצְרִימָה לְשֹׁבֵר אֶל יוֹסֵף כִּי חֲזַק
הָרַעֲב בְּכָל הָאָרֶץ וַיֵּרָא יַעֲקֹב כִּי יֵשׁ שֹׁבֵר
בְּמִצְרַיִם וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב לְבָנָיו לָמָּה תִּתְּרָאוּ וַיֹּאמֶר
הִנֵּה שָׂמַעְתִּי כִּי יֵשׁ שֹׁבֵר בְּמִצְרַיִם רִדּוּ עִמָּה
וּשְׁבֵרוּ לָנוּ מִשֶּׁם וְנֹחֲיָהּ וְלֹא נָכוֹת וַיֵּרְדּוּ אֲחֵי יוֹסֵף
עִשְׂרֵה לְשֹׁבֵר בָּר מִמִּצְרַיִם וְאֶת בְּנִימִין אֲחִי יוֹסֵף
לֹא שָׁלַח יַעֲקֹב אֶת אֲחִיו כִּי אָמַר פֶּן יִקְרָאוּ אֹתוֹ
וַיָּבֹאוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל לְשֹׁבֵר בְּתוֹךְ הַבָּאִים כִּי הָיָה
הָרַעֲב בָּאָרֶץ כְּנֻעַן וַיּוֹסֶף הוּא הַשְּׁלִיטָה עַל הָאָרֶץ
הוּא הַמִּשְׁבִּיר לְכָל עַם הָאָרֶץ וַיָּבֹאוּ אֲחֵי יוֹסֵף
וַיִּשְׁתַּחֲווּ לוֹ אִפְּסִים אֲרָצָה וַיֵּרָא יוֹסֵף אֶת אֲחָיו
וַיִּכְרַם וַיִּתְּנָם לָהֶם וַיִּדְבֹּר אֶתֶּם קִשּׁוֹת וַיֹּאמֶר
אֱלֹהִים מֵאֵין בָּאתֶם וַיֹּאמְרוּ בָּאָרֶץ כְּנֻעַן לְשֹׁבֵר
אֹכֵל וַיִּכַּר יוֹסֵף אֶת אֲחָיו וְהֵם לֹא הִכְרִתוּ וַיִּכַּר
יוֹסֵף אֶת הַחֲלָמוֹת אֲשֶׁר חָלֵם לָהֶם וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים מִרְגָּלִים
אֶתֶּם לִרְאוֹת אֶת עֲרוֹת הָאָרֶץ בָּאתֶם וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו
לֹא אֲדֹנָי וְעַבְדֶּיךָ בָּאוּ לְשֹׁבֵר אֹכֵל כִּלְנוּ בְנֵי אִישׁ
אֶחָד נִחְזָק כְּנִים אֲנַחְנוּ לֹא הָיוּ עַבְדֶּיךָ מִרְגָּלִים וַיֹּאמֶר
אֱלֹהִים לֹא כִּי עֲרוֹת הָאָרֶץ בָּאתֶם לִרְאוֹת וַיֹּאמְרוּ
שָׁנִים עֶשֶׂר עַבְדֶּיךָ אֲחִים אֲנַחְנוּ בְנֵי אִישׁ אֶחָד
בָּאָרֶץ כְּנֻעַן וְהִנֵּה הִקְטַן אֶת אֲבִינוּ הַיּוֹם וְהָאֶחָד
אֵינָנו וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יוֹסֵף הוּא אֲשֶׁר דִּבַּרְתִּי אֲלֵכֶם
לֵאמֹר מִרְגָּלִים אֶתֶּם בָּאתֶם תַּבְחֲנוּ חַי פְּרֹעֶה אִם
תֵּצֵאוּ מִזֶּה כִּי אִם בָּבוֹא אֲחִיכֶם הִקְטַן הִנֵּה
שָׁלַח מִכֶּם אֶחָד וַיִּקָּח אֶת אֲחִיכֶם וְאֶתֶּם הֹאמְרוּ

וַיִּבְחַלּוּ דְבַר יִכֶם הָאֱמֶת אֲתֶכֶם וְאִם לֹא הִיא פְרִיעָה כִּי
מִרְגָּלִים אַתֶּם וַיֹּאסֶף אֲתֶם אֶל מִשְׁמַר שְׁלֹשֶׁת יָמִים
וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם יוֹסֵף בְּיוֹם הַשְּׁלִישִׁי זֹאת עֲשׂוּ וְחִיו
אֶת הָאֱלֹהִים אֲנִי יֹרָא אִם כֹּנִים אַתֶּם אֲחִיכֶם אֶחָד
יֹאסֶר בְּבֵית מִשְׁמָרְכֶם וְאַתֶּם לָכוּ הִבִּיאוּ שָׁבֵר
רַעְבוֹן בְּתִיכֶם וְאֵת אֲחִיכֶם הִקְטַן תִּבְיֹאוּ אֵלַי וַיֹּאמְרוּ
דְּבָרֵיכֶם וְלֹא תִמּוּתוּ וַיַּעֲשׂוּ כֵן וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל
אֲחִיו אֲבֹל אֲשָׁמִים אֲנַחְנוּ עַל אֲחִינוּ אֲשֶׁר רָאִינוּ
צָרָת נַפְשׁוֹ בַּהֲתַחַנְנוּ אֲכִלְנוּ וְלֹא שָׁמַעְנוּ עַל כֵּן בָּאָה
אֲלֵינוּ הַצָּרָה הַזֹּאת וַיַּעַן רָאוּבֵן אֲתֶם לֹאמַר הֲלוֹא
אָמַרְתִּי אֲלֵיכֶם לֹאמַר אֵל תִּחַטְּאוּ בִּילָד וְלֹא
שָׁמַעְתֶּם וְגַם דְּבָרוֹ הֵנָּה נִדְרַשׁ וְהֵם לֹא יָדְעוּ כִּי
שָׁמַע יוֹסֵף כִּי הִמְלִיץ בִּינְתָם וַיִּסֵּב מִעֲלֵיהֶם וַיִּבֶן
וַיֵּשֶׁב אֲלֵהֶם וַיְדַבֵּר אֲלֵהֶם וַיִּקַּח מֵאֲתֶם אֶת שְׂמֹעוֹן
וַיֹּאסֶר אֹתוֹ לַעֲיִנְיָהֶם וַיֵּצֵא יוֹסֵף וַיַּמְלֵאוּ אֶת כָּלִיהֶם
בָּר וְלֹהֲשֵׁיב כִּסְפֵיהֶם אִישׁ אֶל שִׁקּוֹ וְלָתֵת לָהֶם
צֹדֵה לַדֶּרֶךְ וַיַּעַשׂ לָהֶם כֵּן וַיֵּשְׂאוּ אֶת שַׁבְרָם עִם
וְחִמְרֵיהֶם וַיֵּלְכוּ מִשָּׁם וַיִּפְתָּח הָאֶחָד אֶת שִׁקּוֹ לָתֵת
מִסָּפּוֹא לְחִמְרוֹ בַּמִּלּוֹךְ וַיֹּרָא אֶת כִּסְפּוֹ וְהֵנָּה הוּא
בְּפִי אֲמַתֹּחָתוֹ וַיֹּאמֶר אֵל אֲחִיו הוֹשֵׁב בִּסְפִי וְגַם הֵנָּה
בְּאֲמַתֹּחָתִי וַיֵּצֵא לָבָם וַיִּזְרְדּוּ אִישׁ אֶל אֲחִיו לֹאמַר
מָה זֹאת עָשָׂה אֲלֵהֶם לָנוּ וַיִּבְאוּ אֵל יַעֲקֹב אֲבִיהֶם
אַרְצָה כְּנָעַן וַיִּגִּידוּ לוֹ אֶת כָּל הַקֶּרֶת אֲתֶם לֹאמַר
דְּבַר הָאִישׁ אֲדֹנֵי הָאָרֶץ אֲתָנוּ קָשׁוֹת וַיִּתֵּן אֲתָנוּ
כְּמִרְגָּלִים אֶת הָאָרֶץ וַנֹּאמֶר אֲלֵינוּ כֹּנִים אֲנַחְנוּ לֹא
הִיָּינוּ מִרְגָּלִים שְׁנַיִם עָשָׂר אֲנַחְנוּ אֲחִים בְּנֵי אֲבִינוּ
הָאֶחָד אֵינָנו וְהִקְטַן הַיּוֹם אֶת אֲבִינוּ בָּאָרֶץ כְּנָעַן
וַיֹּאמֶר אֲלֵינוּ הָאִישׁ אֲדֹנֵי הָאָרֶץ בּוֹאֵת אֲדַע כִּי כֹנִים
אַתֶּם אֲחִיכֶם הָאֶחָד הִנִּיחוּ אֲתִי וְאֵת רַעְבוֹן בְּתִיכֶם
קָחוּ וּלְכוּ וְהִבִּיאוּ אֶת אֲחִיכֶם הִקְטַן אֵלַי וְאֲדַעָה כִּי
לֹא מִרְגָּלִים אַתֶּם כִּי כֹנִים אַתֶּם אֶת אֲחִיכֶם אֲדַתֵן
לָכֶם וְאֵת הָאָרֶץ תִּסְתָּרוּ וַיְהִי הֵם מִרְיָקִים שִׁקְיָהֶם
וְהֵנָּה אִישׁ צָרוּר כִּסְפּוֹ בְּשִׁקּוֹ וַיִּרְאוּ אֶת צָרָרוֹת
כִּסְפֵיהֶם הַבָּמָה וְאֲבִיהֶם וַיִּירְאוּ וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם יַעֲקֹב
אֲבִיהֶם אֲתִי שִׁכַּלְתֶּם יוֹסֵף אֵינָנו וְשָׁמַעוֹן אֵינָנו וְאֵת
בְּנֵי מִן תִּקְחוּ עָלַי בְּיוֹם כְּלוֹהָ וַיֹּאמֶר רָאוּבֵן אֵל אֲבִיו
לֹאמַר אֶת עֲנִי בְנֵי תִמִּית אִם לֹא אֲבִי אֲנִי אֲלִיךָ תִּנֶּה
אֹתוֹ עַל יְדֵי וְאֲנִי אֲשִׁיבֵנוּ אֲלִיךָ וַיֹּאמֶר לֹא יִרַד בְּנֵי
עִמְכֶם כִּי אֲחִיו מֵת וְהוּא לְבָדוֹ נִשְׁאָר וְקִרְאֵהוּ
אֶסּוֹן בַּדֶּרֶךְ אֲשֶׁר תֵּלְכוּ בָּהּ וְהוֹרַדְתֶּם אֶת שִׁיבְתִּי
בִּיגּוֹן שְׂאוּכָה וְהִרְעַב כְּבֹד בָּאָרֶץ וַיְהִי כַּאֲשֶׁר
כָּלוּ לֹאכֹל אֶת הַשֶּׁבֶר אֲשֶׁר הִבִּיאוּ מִמִּצְרַיִם

וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם אֲבִיהֶם שֵׁבוּ שָׁבְרוּ לָנוּ מִעַתָּה אֲכַל
וַיֹּאמֶר אֲלֵינוּ יְהוּדָה לֵאמֹר הָעֵד הָעֵד בְּנוֹ הָאִישׁ
לֵאמֹר לֹא תֵרְאוּ פָנַי בְּלִיתִי אֲחֵיכֶם אֲתֹכֶם אִם יֵשֶׁךְ
מִשְׁלַח אֶת אֲחֵינוֹ אֲתָנוּ צָרָה וְנִשְׁבְּרָה לָךְ אֲכַל
וְאִם אֵינֶךָ מִשְׁלַח לֹא צָרָה כִּי הָאִישׁ אָמַר אֲלֵינוּ
לֹא תֵרְאוּ פָנַי בְּלִיתִי אֲחֵיכֶם אֲתֹכֶם וַיֹּאמֶר יִשְׂרָאֵל
לִמָּה הִרְעַתֶּם לִי לְהַגִּיד לְאִישׁ הָעוֹד לָכֶם
אֹחַ וַיֹּאמְרוּ שְׂאוֹל שֶׁאֵל הָאִישׁ לָנוּ וּלְמוֹלֶדְתָּנוּ
לֵאמֹר הָעוֹד אֲבִיכֶם הִי הִישׁ לָכֶם אֹחַ וְנִגַּד לָנוּ
עַל פִּי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה הִידוּעַ צָרָה כִּי יֹאמֶר
הוֹרִידוּ אֶת אֲחֵיכֶם וַיֹּאמֶר יְהוּדָה אֵל יִשְׂרָאֵל
אֲבִינוֹ שְׁלֹחַ הַנֶּעֱר אֶתִּי וְנִקְוָמָה וְנִלְכְּהָ וְנִחְיֶיהָ וְלֹא
נָמוּת גַּם אֲנַחְנוּ גַּם אַתָּה גַּם טַפָּנוּ אֲנֹכִי אֶעֱרֹבנוּ
מִיָּדִי תִּבְקֹשְׁנוּ אִם לֹא תִּבְיָאתִנוּ אֲלֵיךְ וְהַצַּדִּיקִים
לִפְנֵיךְ וְהַנְּטָאתִי לָךְ כָּל הַיָּמִים כִּי לֹא תִּמְחַמְּתֵנוּ
כִּי עַתָּה שֵׁבוּ זֶה פְּעָמִים וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם יִשְׂרָאֵל
אֲבִיהֶם אִם כֵּן אֲפֹאֵא זֹאת עֲשׂוּ קִחוּ מִזְמֶרֶת הָאָרֶץ
בְּכָלֵיכֶם וְהוֹרִידוּ לְאִישׁ מִנְחָה מִעַתָּה צָרָה וְנִמְעַתָּה
דָּבַשׁ נִכְאֵת וְלֵט בָּטָנִים וְשִׁקְדִים וְכֶסֶף מִשְׁנָה
קִחוּ בְיָדְכֶם וְאֵת הַכֶּסֶף הַמּוֹשֵׁב בְּפִי אֲמַתְחֹתֵינוּ
תֵּשִׁיבוּ בְיָדְכֶם אוֹכְלֵי מִשְׁנָה הוּא וְאֵת אֲחֵיכֶם
קִחוּ וְקוּמוּ שׁוּבוּ אֶל הָאִישׁ וְאֵל שְׂדֵי יִתֵּן לָכֶם
רִחְמִים לִפְנֵי הָאִישׁ וְשִׁלַּח לָכֶם אֶת אֲחֵיכֶם אֲחֵר
וְאֵת בְּנֵימִין וְאֲנִי כֹאשֶׁר שְׂכַלְתִּי שְׂכַלְתִּי וַיִּקְחוּ
הָאֲנָשִׁים אֶת הַמִּנְחָה הַזֹּאת וּבִמְשָׁנָה כֶּסֶף לִקְחוּ
בְיָדָם וְאֵת בְּנֵימִין וַיִּקְבְּמוּ וַיֵּרְדּוּ מִצֻּרִים וַיַּעֲבֹדוּ לִפְנֵי
יוֹסֵף וַיֵּדָא יוֹסֵף אֲתָם אֵת בְּנֵימִין וַיֹּאמֶר לְאִשְׁרֵי עַל
גִּיתוֹ הֵבֵא אֶת הָאֲנָשִׁים הַבֵּיתָה וְנִבְחַח טַבַּח וְהִכֵּן
כִּי אֲתִי יֵאָכְלוּ הָאֲנָשִׁים בַּצְּהָרִים וַיַּעַשׂ הָאִישׁ
כֹּאשֶׁר אָמַר יוֹסֵף וַיֵּבֵא הָאִישׁ אֶת הָאֲנָשִׁים בֵּיתָה
יוֹסֵף וַיֵּירֶאוּ הָאֲנָשִׁים כִּי הוּבְאוּ בֵּית יוֹסֵף וַיֹּאמְרוּ
עַל דָּבָר הַכֶּסֶף הַשֵּׁב בְּאֲמַתְחֹתֵינוּ בְּתַחֲלָה אֲנַחְנוּ
מוֹצְאִים לְהַתְּחַלֵּל עֲלֵינוּ וּלְהַתְּנַפֵּל עֲלֵינוּ וּלְקַחֲתָה
אֲתָנוּ לַעֲבָדִים וְאֵת חֲבֵרֵינוּ וְנִגְשׂוּ אֶל הָאִישׁ אֲשֶׁר
עַל בֵּית יוֹסֵף וַיִּדְּבָרוּ אֲלָיו פְּתוּחַ הַבַּיִת וַיֹּאמְרוּ
בִּי אֲדֹנָי יֵרֵד יֵרְדְּנוּ בְּתַחֲלָה לְשֹׁבֵר אֲכַל וַיְהִי כִּי
בָאוּ אֵל הַמֶּלֶךְ וְנִפְתְּחָה אֶת אֲמַתְחֹתֵינוּ וְהִנֵּה
כֶּסֶף אִישׁ בְּפִי אֲמַתְחֹתָיו כֶּסֶפָּנוּ בְּמִשְׁקָלוֹ וְנִשְׁבַּ
אֲתָנוּ בְיָדָנוּ וְכֶסֶף אֲחֵר הוֹרְדָנוּ בְיָדָנוּ לְשֹׁבֵר אֲכַל
לֹא יֵדְעֵנוּ כִּי שֵׁם כֶּסֶפָּנוּ בְּאֲמַתְחֹתֵינוּ וַיֹּאמֶר
שְׁלוֹם לָכֶם אֵל תִּירָאוּ אֲלֵהֵיכֶם וְאֲלֵהֵי אֲבִיכֶם
נָתַן לָכֶם מַלְכוּת בְּאֲמַתְחֹתֵיכֶם כֶּסֶפְכֶם בָּא אֲלֵי

ויוצא אלהם את שבעון ויבא האיש את
האנשים ביתה יוסף ויתן מים וירחצו רגליהם
ויתן מספוא לחמריהם ויכינו את המנחה על
בוא יוסף בצהרים כי שבעו כי שם יאכלו לחם
ויבא יוסף הביתה ויביאו לו את המנחה אשר
בידם הביתה וישתחוו לו ארצה וישאל לדהם
לשלו ויאמר השלום אביכם הזקן אשר
אמרתם העודנו חי ויאמרו שלום לעבדך
לאבינו עודנו חי ויקדו וישתחו וישא עיניו וירא
את בנימין אחיו בן אמו ויאמר הזה אחיכם הקטן
אשר אמרתם אלי ויאמר אלהים יתן בן וימחר
יוסף כי נכמרו רחמיו אל אחיו ויבקש לבכור
ויבא החדרה ויבך שמה וירחץ פניו ויצא ויתאפק
ויאמר שימו לחם וישימו לו לבדו ולהם לבדם
ולמזרים האכלים אתו לבדם כי לא יוכלון
המזרים לאכל את העבדים לחם כי תועבה הוא
למזרים וישבו לפניו הבכר כבכרתו והצעיר
כצערתו ויתמהו האנשים איש אל רעהו וישא
משאת מאת פניו אלהם ותרב משאת בנימין
ממשאת כלם חמש ידות וישתו וישכרו עמו
ויצו את אשר על ביתו לאמר מלא את אמתחת
האנשים אכל כאשר יוכלון שאר ושים כסף
איש בפי אמתחתו ואת גביעי הכסף תשים
בפי אמתחת הקטן ואת כסף שברו ויעש כדבר
יוסף אשר דבר הבקר אור והאנשים שלחו המה
והחמריהם הם יצאו את העיר לא הרחיקו ויוסף
אמר לאשר על ביתו קום רדף אחרי האנשים
והשגתם ואמרת אלהם למה שלמתברעה תחת
טובה הלוא זה אשר ישתה אדני בו והוא נחש
יחזש בו הרעתם אשר עשיתם וישגם וידבר
אלהם את הדברים האלה ויאמרו אליו למה
ידבר אדני כדברים האלה חלילה לעבדך מעשות
כדבר הזה הן כסף אשר מצאנו בפי אמתחתנו
השיבנו אליך מארץ כנען ואיך נגנב מבית אדניך
כסף או זהב אשר ימצא אתו מעבדך ונזר וגם
אנחנו נהיה לאדני לעבדים ויאמר גם עתה
כדבר יכם כן הוא אשר ימצא אתו יהיה לי עבד
ואתם תהיו נקים ויבחרו ויורדו איש את אמתחתו
ארצה ויפתחו איש אמתחתו ויתפש בגדו ויחל
ובקטן כלה וימצא הגביע באמתחת בנימין ויקרעו
שמלתם ויעבס איש על חמרו וישבו העירה
ויבא יהודה ואחיו ביתה יוסף והוא עודנו שם

וּפְּלוּ לִפְנֵי אֶרְצָה וַיֹּאמֶר לָהֶם יוֹסֵף מִה־הַמַּעֲשִׂה
הַזֶּה אֲשֶׁר עֲשִׂיתֶם הֲלוֹא יָדַעְתֶּם כִּי נָחֵשׁ יִנְחָשׁ
אִישׁ אֲשֶׁר כְּמוֹנִי וַיֹּאמֶר יְהוּדָה מִה־נֹּאמַר לְאֲדֹנָי מִה־
לְדַבֵּר וּמִה־לְנַטְרָה הָאֱלֹהִים בּוֹצֵא אֶת עֵינַי עַבְדֶּיךָ
הֵנּוּ עֲבָדִים לְאֲדֹנָי גַּם אֲנֹחֲנוּ גַם אֲשֶׁר נִמְצָא הַגִּבִּיעַ
בְּיָדוֹ וַיֹּאמֶר חֲלוּלָה לִי מַעֲשִׂוֹת זֹאת הָאִישׁ אֲשֶׁר
נִמְצָא הַגִּבִּיעַ בְּיָדוֹ הוּא יִהְיֶה לִּי עֶבֶד וְאַתֶּם עִלּוּ
לְשִׁלּוֹם אֶל אֲבִיכֶם ^{וַיֵּשֶׁ אֵלָיו יְהוּדָה}
וַיֹּאמֶר בִּי אֲדֹנָי יִדְבָּר נָא עַבְדְּךָ דָּבָר בְּאָזְנֵי אֲדֹנָי
וְאֵל יִזְרֶה אִפְךָ בַּעֲבֹדְךָ כִּי כְמוֹךָ כִּפְרָעָה אֲדֹנָי שָׂאֵל
אֶת עַבְדּוֹ לֵאמֹר הִישׁ לָכֶם אֵב אוֹ אוֹת וַיֹּאמֶר אֵל
אֲדֹנָי יֵשׁ לָנוּ אֵב זָקֵן וְיֶלֶד זָקִים קִטָּן וְאָחִיו מֵוֶה
וְיֹתֵר הוּא לְבָדּוֹ לְאָמוֹ וְאֲבִיו אֲהַבּוֹ וַיֹּאמֶר אֵל
עַבְדֶּיךָ הוֹרְדֵהוּ אֵלַי וְאֲשִׁימָה עֵינַי עָלָיו וַיֹּאמֶר אֵל
אֲדֹנָי לֹא יוּכַל הַנֶּעַר לָעֵזֶב אֶת אֲבִיו וְעֵזֶב אֶת אֲבִיו
זְכוֹת וַיֹּאמֶר אֵל עַבְדֶּיךָ אִם לֹא יֵרֵד אֲחִיכֶם הַקָּטָן
אִתְּכֶם לֹא תִסְפְּקוּ לְרֹאוֹת פָּנָי וַיְהִי כִּי עָלִינוּ אֵל
עַבְדְּךָ אֲבִי וְנָגַד לוֹ אֶת דְּבָרֵי אֲדֹנָי וַיֹּאמֶר אֲבִיו
שִׁבוּ שִׁבְרוּ לָנוּ מִעֵט אֲכַל וַיֹּאמֶר לֹא נוּכַל לְרִידָה
אִם יֵשׁ אֲחִינוּ הַקָּטָן אִתָּנוּ וַיִּרְדּוּ כִּי לֹא נוּכַל לְרֹאוֹת
פָּנָי הָאִישׁ וְאֲחִינוּ הַקָּטָן אִינֵנוּ אִתָּנוּ וַיֹּאמֶר עַבְדְּךָ
אֲבִי אֵלָינוּ אַתֶּם יָדַעְתֶּם כִּי שְׁנַיִם יֻלְּדָה לִי אִשְׁתִּי
וַיֵּצֵא הָאֶחָד מֵאֵתִי וַיֹּאמֶר אֵךְ טָרַף טָרַף וּלֹא רָאִיתִיו
עַד הַנָּה וּלְקַחְתֶּם גַּם אֵת זֶה מִעַם פָּנָי וּקְרָדוֹ אִסּוֹן
וְהוֹרַדְתֶּם אֶת שִׁיבְתִּי בָרְעָה שְׂאֵלָה וְעַתָּה כִּבְאִי אֵל
עַבְדְּךָ אֲבִי וְהַנֶּעַר אִינֵנוּ אִתָּנוּ וְנִפְשׁוֹ קִשּׁוּרָה בְּנַפְשׁוֹ
וְהִנֵּה כְּרֹאוֹתוֹ כִּי אֵיךְ הַנֶּעַר וּמָת וְהוֹרִידוּ עַבְדֶּיךָ אֶת
שִׁיבְתִּי עַבְדְּךָ אֲבִינוּ בִּיזְיוֹן שְׂאֵלָה כִּי עַבְדְּךָ עָרַב
אֶת הַנֶּעַר מִעַם אֲבִי לֵאמֹר אִם לֹא אֲבִיָּאנוּ אֵלֶיךָ
וְחִטָּאתִי לֵאמֹר כֹּל הַיָּמִים וְעַתָּה יֵשֶׁב נָא עַבְדְּךָ תַּחַת
הַנֶּעַר עֶבֶד לְאֲדֹנָי וְהַנֶּעַר יַעֲלֶה עִם אֲחִינוּ כִּי אֵיךְ
אֵעֲלֶה אֵל אֲבִי וְהַנֶּעַר אִינֵנוּ אִתִּי פֶן אֲרֹאֲהָ בָרַעַ
אֲשֶׁר יִמְצָא אֶת אֲבִי וְלֹא יִכַּל יוֹסֵף לְהִתְאַפֵּק
לְכָל הַנִּצְבִּים עָלָיו וַיִּקְרָא הוֹצִיאוּכֶם אִישׁ מִעָלָיו
וְלֹא עָמַד אִישׁ אִתּוֹ בְּהִתּוֹדֵעַ יוֹסֵף אֵל אֲחִיו וַיִּתֵּן
אֶת קֻלּוֹ בַּבִּי וַיִּשְׁמְעוּ מִצָּרִים וַיִּשְׁמְעוּ בֵּית פַּרְעֹה
וַיֹּאמֶר יוֹסֵף אֵל אֲחִיו אֲנִי יוֹסֵף הָעוֹד אֲבִי חַי וְלֹא יָכֹל
אֲחִיו לָעֲנוֹת אֹתוֹ כִּי נִבְהָלוּ מִפְּנֵי וַיֹּאמֶר יוֹסֵף אֵל
אֲחִיו גִּשּׁוּ נָא אֵלַי וַיֵּגֶשׁוּ וַיֹּאמֶר אֲנִי יוֹסֵף אֲחִיכֶם
אֲשֶׁר מִכְּרַתֶּם אֹתִי מִצְרִימָה וְעַתָּה אֵל תַּעֲצָבוּ וְאֵל
יִזְרֶה בְּעֵינֵיכֶם כִּי מִכְּרַתֶּם אֹתִי הִנֵּה כִּי לִמְחִיָּה שְׁלַחְתִּי
אֱלֹהִים לִפְנֵיכֶם כִּי זֶה שְׁנַתִּים הָרַעַב בְּקֶרֶב הָאָרֶץ

ועוד חמש שנים אשר אין זריש וקציר וישלחני
אלהים לפניכם לשום לכם שארית בארץ
ולחיות לכם לפליטה גדלה ועזה לא אתם
עליותם אתי הנה כי האלהים ושימני לאב
לפרעה ולאדון לכל ביתו ומשל בכל ארץ
מצרים מהרו ועלו אל אבי ואמרתם אליו כה
אמר בנך יוסף שמני אלהים לאדון לכל מצרים
רדה אני אל תעמוד וישבת בארץ גשן והיית
קרוב אלי אתה ובניך ובני בניך וצאנך ובקרך
וכל אשר לך וכלכלתי אתך שם כי עוד חמש
שנים רעב פן תורש אתה וביתך וכל אשר לך
והנה עיניכם ראות ועיני אחי בנימין כי פי המדבר
אליכם והגדתם לאבי את כל כבודי במצרים
ואת כל אשר ראיתם ומהרתם והורדתם את
אבי הנה ויפל על צוארי בנימין אחיו ויבך ובנימין
בכה על צואריו וינשק לכל אחיו ויבך עלהם
ואחרי כן דברו אחיו אתו והקל לשמע בית פרעה
לאמר באו אחי יוסף ויטב בעיני פרעה ובעיני
עבדיו ויאמר פרעה אל יוסף אמר אל אחי זאת
עשו טענו את בעירכם ולכו באו ארצה כנען וקחו
את אביכם ואת בתיכם ובאו אלי ואתנה לכם
את טוב ארץ מצרים ואכלו את חלב הארץ ואתה
צויתנה זאת עשו קחו לכם מארץ מצרים עגלות
לטפכם ולנשיכם ונשאתם את אביכם ובאתם
ועיניכם אל תזז על כליכם כי טוב כל ארץ
מצרים לכם הוא ויעשו כן בני ישראל ויתן להם
יוסף עגלות על פי פרעה ויתן להם צדה לדרך
לכלם נתן לאיש חלפות שמלת ולבנימין גדין
שלש מאות כסף וחמש חלפות שמלת ולאבי
שלו כזאת עשרה חמורים נשאים מטוב מצרים
ועשר אתנת נשיאת בר ולחם ומזון לאביו לדרך
וישלח את אחיו וילכו ויאמר אלהם אל תרגזו
בדרך ויעלו ממצרים ויבאו ארץ כנען אל יעקב
אביהם ויגדו לו לאמר עוד יוסף חי וכי הוא משל
בכל ארץ מצרים ויפג לבו כי לא האמין להם
וידברו אליו את כל דברי יוסף אשר דבר אלהם
וירא את העגלות אשר שלח יוסף לשיאת אתו
ותחי רוח יעקב אביהם ויאמר ישראל רב עוד
יוסף בני חי אלכה ואראנו בטרם אמות ויסע
ישראל וכל אשר לו ויבא בארזה שבע ויזבח
זבחים לאלהי אביו יצחק ויאמר אלהים לישראל
במראת הלילה ויאמר יעקב יעקב ויאמר דגלי

וַיֹּאמֶר אֲנֹכִי הֵאֵל אֱלֹהֵי אֲבִיךָ אֵל תִּירָא מִרְדָּה
מִצְרִימָה כִּי לֹאִי גָדוֹל אֲשִׁימְךָ שֵׁם אֲנֹכִי אֶרְדָּה
עִמָּךְ מִצְרִימָה וְאֲנֹכִי אֶעֱלֶךָ גַּם עִלָּה וְיוֹסֵף יֵשִׁית
יָדוֹ עַל עֵינֶיךָ וְיִקָּם יַעֲקֹב מִבְּאֵר שָׁבַע וַיֵּשְׂאוּ
בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת יַעֲקֹב אֲבִיהֶם וְאֶת טַפָּם וְאֶת
נְשֵׁיהֶם בַּעֲלֹתָם אֲשֶׁר שָׁלוּ פִּרְעָה לִשְׂאת אֹתוֹ
וַיִּקְחוּ אֶת בִּמְלָהֶם וְאֶת רְכוּשָׁם אֲשֶׁר רָכְשׁוּ
בְּאֶרֶץ כְּנָעַן וַיָּבֹאוּ מִצְרִימָה יַעֲקֹב וְכָל זֶרְעוֹ אֹתוֹ
בָּנָיו וּבְנֵי בָנָיו אֹתוֹ בָּנוֹת וּבָנוֹת בָּנָיו וְכָל זֶרְעוֹ
הָבִיָּא אֹתוֹ מִצְרִימָה
וְאֵלֶּה

שְׁמוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַבָּאִים מִצְרִימָה יַעֲקֹב וּבָנָיו
בְּכֹר יַעֲקֹב רָאוּבֵן וּבְנֵי רָאוּבֵן חֲזוֹן וּפְלֹא וְחֲזָרָן
וּכְרָמִי וּבְנֵי שִׁמְעוֹן יִמּוֹאֵל וַיְמִיִן וְאֶהֱד וַיְכִין וְצֹחַר
וּשְׂאוּל בֶּן הַכְּנַעֲנִית וּבְנֵי לֵוִי גֵרְשׁוֹן קָהָת וּמֹרָרִי
וּבְנֵי יְהוּדָה עֶר וְאוֹנָן וְשֵׁלָה וּפְרָץ וְחִד וַיָּמָת עֶר
וְאוֹנָן בְּאֶרֶץ כְּנָעַן וַיְהִי בְנֵי פְרָץ חֲצֹרֶן וְחִמּוֹכִי
וּבְנֵי יִשְׁשָׁכָר הוּלֵעַ וּפּוּה וַיֹּז וְשִׁמְרוֹן וּבְנֵי זְבֻלֹן
סֹרֵד וְאֶלֹן וַיִּחְלָאֵל אֱלֹהֵי בְנֵי לֵאָה אֲשֶׁר יָלְדָה
לְיַעֲקֹב בְּפֶדֶן אֲרָם וְאֶת דִּינָה בָתּוֹ כָּל נַפְשׁ בָּנָיו
וּבָנוֹתָיו שְׁלֹשִׁים וּשְׁלֹשׁ וּבְנֵי גָד צַפְיֹן וְחַזְקִי שִׁוְנִי
וְאַצַּבֵּן עָרִי וְאַרְוָדִי וְאַרְאֵלִי וּבְנֵי אִשָּׁר יִמְנָה
וַיֵּשׁוּהָ וַיֵּשׂוּי וּבְרִיעָה וְשִׂרָח אֹחֹתָם וּבְנֵי בְרִיעָה
זָבִיר וּמַלְכִּיָּאֵל אֱלֹהֵי בְנֵי זְלָפָה אֲשֶׁר נָתַן לָבֶן
לְלֵאָה בָתּוֹ וְתָלָד אֶת אֱלֹהֵי לְיַעֲקֹב שֵׁשׁ עֶשְׂרֵה
נַפְשׁ בְּנֵי רָחֵל אֵשֶׁת יַעֲקֹב יוֹסֵף וּבְנִימֵן וַיִּזְכֹּר
כִּי יוֹסֵף בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם אֲשֶׁר יָלְדָה לוֹ אֲסֹנֶת בָּת
פּוֹטִי פֶרַע כֹּהֵן אֵן אֶת מִנְשָׁה וְאֶת אֶפְרַיִם וּבְנֵי
בְנִימֵן בָּלֵעַ וּזְבִיר וְאַשְׁבֵּל גָּרָא וְנַעֲמָן אֹחִי וְרָאשׁ
מִזְפִּים וְחִזְפִּים וְאֶרֶד אֱלֹהֵי בְנֵי רָחֵל אֲשֶׁר יָלְדָה
לְיַעֲקֹב כָּל נַפְשׁ אַרְבַּעַּה עָשָׂר וּבְנֵי דִין חֲשִׁים
וּבְנֵי נַפְתָּלִי יִזְצִאֵל וְגֹזִי וַיִּצֵּר וְשִׁלֹם אֱלֹהֵי בְנֵי
בִלְהָה אֲשֶׁר נָתַן לָבֶן לְרָחֵל בָּתּוֹ וְתָלָד אֶת אֱלֹהֵי
לְיַעֲקֹב כָּל נַפְשׁ שִׁבְעָה כָּל הַנַּפְשׁ הַבָּאָה לְיַעֲקֹב
מִצְרִימָה יִצְחָק יֶרֶכוֹ מַלְכָּד נָשִׂי בְנֵי יַעֲקֹב כָּל נַפְשׁ
שְׁשִׁים וּשְׁשִׁים וּבְנֵי יוֹסֵף אֲשֶׁר יָלְדָה לוֹ בְּמִצְרַיִם
נַפְשׁ שְׁנַיִם כָּל הַנַּפְשׁ לְבֵית יַעֲקֹב הַבָּאָה מִצְרִימָה
שִׁבְעִים וְאֵת יְהוּדָה שָׁלוּ לִפְנֵי

אֵל יוֹסֵף לְהוֹרֵת לִפְנֵי גִשְׁתָּה וַיָּבֹאוּ אֶרֶצָה גִּשְׁתָּן
וַיֹּאסֶר יוֹסֵף מִרְכַּבְתּוֹ וַיַּעַל לְקִרְאֹת יִשְׂרָאֵל אֲבִיו
גִּשְׁתָּה וִירָא אֵלָיו וַיִּפֹּל עַל צוּאָרָיו וַיִּבֶךְ עַל צוּאָרָיו
עוֹד וַיֹּאמֶר יִשְׂרָאֵל אֵל יוֹסֵף אֲמֹנֶתָה הַפֶּעַם אֲחִירִי
רְאוּתִי אֶת פָּנֶיךָ כִּי עוֹדֶךָ זֶה וַיֹּאמֶר יוֹסֵף אֵל אֲחִירִי

ואל בית אביו אעלה ואגידה לפרעה ואמרה אביו
אחי ובית אביו אשר בארץ כנען באו אביו
והאנשים רעי צאן כי אנשי מקנה היו וצאנם
ובקרם וכל אשר להם הביאו והיה כי יקרא לבם
פרעה ואמר מה מעשיכם ואמרתם אנשי מקנה
היו עבדיך מנעורינו ועד עתה גם אנחנו גם
אבותינו בעבור תשבו בארץ גשן כי תועבת מצרים
כל רעה צאן ויבא יוסף ויגד לפרעה ואמר אביו
ואחיו וצאנם ובקרם וכל אשר להם באו מארץ
כנען והנם בארץ גשן ומקצה אחיו לקח חמשה
אנשים ויצגם לפני פרעה ויאמר פרעה אל
אחיו מה מעשיכם ויאמרו אל פרעה רעה צאן
עבדיך גם אנחנו גם אבותינו ויאמרו אל פרעה
לגור בארץ באנו כי אין מרעה לצאן אשר
לעבדיך כי כבד הרעב בארץ כנען ועדתה
ישבו לא עבדיך בארץ גשן ויאמר פרעה אל יוסף
לאמר אביך ואחיו באו אליך ארץ מצרים לפניך
הוא במיטב הארץ הושב את אביך ואת אחיו
ישבו בארץ גשן ואם ידעת ויש בם אנשי חיל
ושמות שרי מקנה על אשר לי ויבא יוסף את
יעקב אביו ויעמדהו לפני פרעה ויברך יעקב את
פרעה ויאמר פרעה אל יעקב כמה ימי שני חיוך
ויאמר יעקב אל פרעה ימי שני מגורי עששים
ומאת שנה מעט ורעים היו ימי שני חיי וכל השנה
את ימי שני חיי אבתי בימי מגוריהם ויברך יעקב
את פרעה ויצא מלפני פרעה ויושב יוסף את אביו
ואת אחיו ויתן להם אחזה בארץ מצרים במיטב
הארץ בארץ רעמסס כאשר צוה פרעה ויכלכל
יוסף את אביו ואת אחיו ואת כל בית אביו לחם
לפי הטף ולחם איך בכל הארץ כי כבד הרעב
מאד ותלה ארץ מצרים וארץ כנען מפני הרעב
וילקט יוסף את כל הכסף הגמלא בארץ מצרים
ובארץ כנען בשבר אשר הם שברים ויבא יוסף
את הכסף ביתה פרעה ויתם הכסף מארץ מצרים
ומארץ כנען ויבאו כל מצרים אל יוסף לאמר
הבה לנו לחם ולחם ולחם נמות נדרך כי אפס כסף
ויאמר יוסף הבו מקניכם ואתנה לכם במקניכם אם
אפס כסף ויביאו את מקניהם אל יוסף ויתן להם
יוסף לחם בסוסים ובמקנה הצאן ובמקנה הבקר
ובחמורים וינהלם בלחם בכל מקניהם בשנה ההוא
ותתם השנה ההוא ויבאו אליו בשנה השנייה
ויאמרו לו לא נבחר מאדני כי אם תת הכסף

ומוקנה הבהמה אל אדני לא נשאר לפני אדני
 בלתי אם גויתו ואדמותו למה נמות לעיניך גם
 אנחנו גם אדמותנו קנה אתנו ואת אדמותנו בכל
 ונהיה אנחנו ואדמותנו עבדים לפרעה ונתן זרע
 ונחיה ולא נמות והאדמה לא תשם ויקן יוסף את
 כל אדמת מצרים לפרעה כי מכרו מצרים איש
 שדהו כי חזק עליהם הרעב ויהי הארץ לפרעה
 ואת העם העביר אתו לערים מקצה גבול מצרים
 ועד קצהו רק אדמת הכהנים לא קנה כי חזק
 לכהנים בואת פרעה ואכלו את חקם אשר נתן
 להם פרעה על כן לא מכרו את אדמתם ויאמר
 יוסף אל העם הן קניתי אתכם היום ואת אדמתכם
 לפרעה הא לכם זרע וזרעתם את האדמה והיה
 בתבואת ונתתם חמישית לפרעה וארבע הירדת
 יהיה לכם לזרע השדה ולאכלכם ולאשר
 בבתיכם ולאכל לעפכם ויאמרו החיידתנו נמצא
 חן בעיני אדני והיינו עבדים לפרעה וישם אתה
 יוסף לזקק עד היום הזה על אדמת מצרים לפרעה
 לחמש רק אדמת הכהנים לבדם לא היתה לפרעה
 וישב ישראל בארץ מצרים בארץ גשן ויאחזו
 בה ויפרו וירבו מאד ויחי יעקב בארץ מצרים
 שבע עשרה שנה ויהי ימי יעקב שני חייו שבע
 שנים וארבעים ובמאת שנה ויקרבו ימי ישראל
 למוות ויקרא לבנו ליוסף ויאמר לו אם נא מצאתי
 חן בעיניך שים נא ידך תחת ירכי ועשית עמדי
 חסד ואמת אל נא תקברני במצרים ושכבתי עם
 אבתי ונשא אתי במצרים וקברתני בקברתם ויאמר
 אזכי אעשה כדברך ויאמר השבעה לי וישבע לו
 וישתחו ישראל על ראש המטה

ויהי אחרי הדברים האלה ויאמר ליוסף הנה אביך
 חלה ויקח את שני בניו עמו את מנשה ואת אפרים
 ויגד ליעקב ויאמר הנה בן יוסף בא אליך ויתחזק
 ישראל וישב על המטה ויאמר יעקב אל יוסף
 אל שדי נראה אלי בלוי בארץ כנען ויברך אתי
 ויאמר אלי הנני מופדך והרביתך ונתתיך לקהל
 עמים ונתתי את הארץ הזאת לזרעך אחריך
 אחזת עולם ועתה שני בניך הנולדים לך בארץ
 מצרים עד באי אליך מצרימה לי הם אפרים
 ומנשה כראובן ושמועון יהיו לי ומוכדתיך אשר
 הולדת אחריהם לך יהיו על שם אחיהם יקראו
 בנחלתם ואני בבאי מופדך מזה עלי רחל בארץ
 כנען בדרך בעוד כברת ארץ לבא אפרתה

ואקברה שם בדרך אפרת הוא בית לזוס וירא
 ישראל את בני יוסף ויאמור מי אלה ויאמור יוסף
 אל אביו בני הם אשר נתן לי אלהים בזה ויאמור
 קחם נא אלי ואברכם ועיני ישראל כבדו בוזקן
 לא יוכל לראות ויגש אתם אליו וישק כלם
 ויחבק כלם ויאמור ישראל אל יוסף ראה פניך
 לא פללתי והנה הראה אתי אלהים גם את זרעך
 ויוצא יוסף אתם כולם ברכיו וישתחוו לאפיו
 ארצה ויקח יוסף את שניהם את אפרים בימינו
 משמאל ישראל ואת מנשה בשמאלו מימין
 ישראל ויגש אליו וישלח ישראל את ימינו וישת
 על ראש אפרים והוא הצעיר ואת שמאלו על
 ראש מנשה שכל את ידיו כי מנשה הבכור
 ויברך את יוסף ויאמר האלהים אשר התהלכו
 אבתי לפניו אברהם ויצחק האלהים הרעה אתי
 מעודי עד היום הזה המלאך הגאל אתי מכל רע
 יברך את הנערים ויקרא בהם שמי ושם אבדתי
 אברהם ויצחק וידעו לרב בקרב הארץ וירא
 יוסף כי ישית אביו יד ימינו על ראש אפרים
 וירע בעיניו ויתמך יד אביו להסיר אתה מעל
 ראש אפרים על ראש מנשה ויאמור יוסף אל
 אביו לא כן אני כי זה הבכר שים ימינך על
 ראשו וימאן אביו ויאמור ידעתי בני ידעתי גם הוא
 יהיה בעם וגם הוא גדל ואוכם אחיו הקטן יגדל
 ממנו וזרעו יהיה מלא הגוים ויברכם ביום ההוא
 לאמור בך יברך ישראל לאמור ישבך אלהים
 כאפרים ובמנשה וישם את אפרים לפני מנשה
 ויאמור ישראל אל יוסף הנה אנכי מת והיה
 אלהים עמכם והשיב אתכם אל ארץ אבותיכם
 ואני נתתי לך שכם אחד על אחיך אשר לקחתי
 ביד האמורי בחרבי ובקשתי

ויקרא יעקב אל בניו ויאמר האספו ואגידה לכם
 את אשר יקרא אתכם באחריית הימים הקבצו
 וישמעו בני יעקב ושמעו אל ישראל אביכם
 ראובן בברי אתה כוזי וראשית אונן יתר שאת
 ויתר עז פוזז כמים אל תותר כי עלידת מעשבי
 אביר אז תכלת יצועי עליה

שמעון וכו' ארזים כלי חכום מכרתיהם בסדם
 אל תבא נפשי בקהלם אל תוזל כבדי כי באפם
 הרגו איש וברצנם עקרו שור ארור אפם כי
 עז ועברתם כי קשתה אחלקם ביעקב ואפיצם
 בישראל

יהודה אתה יודוך אחיך ידך בערף איבך
יעתזו לך בני אבך גור אריה יהודה מטרף
בני עליה כרע רבץ כאריה וכרביא נוי יקיבנו
לא יסור שבט מיהודה ומוזקק מביין רגליו
עד כי יבא שיכלה וכו' יקחת עמוס אסרי לגפן
עירה ולשרקה בני אתנו כבס ביין כ—בשו
ובדם ענבים סוטה וזכילי עינים מויין ולבן שנים
כוזלב

זבולן לחזק ימים ישכנ והוא לחזק אנית וירכתו
על צידך

יששכר חמור גרם רבץ בין המשפתיים וירא מנוזה
כי טוב ואת הארץ כי נלמה ויע שכמו לסבל ויהי
למוס עבד

דן ידין עמו כאחד

שבטי ישראל יהי דן נחש עלי דרך שפיפן עלי
ארוח הנשך עקבי סוס ויפל רכבו אחור לישועתך
קויתי יהוה

גד גדוד יגודנו והוא
מאשר שמונה לחמו
יגד עקב

זהו יתן מעדני מלך

אילה שלחה הנתן אמרי שפר

פרת יוסף בן פרת עלי עין בנות צעדה עלי שור
וימררהו ורבו וישלמהו בעלי חצים ותשב באיתן
קשיתו ויפזו זרעי ידיו מידי אביר יעקב מושם
רעה אבן ישראל מאל אביר ויעזרך ואת שדי
ויברך ברכת שמים מעל ברכת תהום רבצת תוצת ברכת
שדים ורחם ברכת אביר גברו על ברכת הודי עד תאות גבעת
עולם תהיין לראש יוסף ולקדקד נזיר אחיו

בנימין זאב יטרף בבקר יאכל עד ולערב

יחלק שלל כל אלה שבטי ישראל שנים
עשר וזאת אשר דבר להם אביהם ויברך
אותם איש אשר כברכתו ברך אדם ויצו

אותם ויאמר אלהם אני נאסף אל עמי קברו

אתי אל אבותי אל המערה אשר בשדה עפרון

הזאת במערה אשר בשדה המכפלה אשר

על פני ממורא בארץ כנען אשר קנה אברהם

את השדה מאת עפרן הזאתי לאחזת קבר

שמה קברו את אברהם ואת שרה אשדנו

שמה קברו את יצחק ואת רבקה אשדנו

ושמה קברתי את לאה מקנה השדה והמערה

אשר בו מאת בני חזת ויכל יעקב לצות את

בניו ויאסף רגליו אל המטה ויצוע ויאסף אל

עמיו ויפיל יוסף על פני אביו ויבך עליו וישקלו

ויצו יוסף את עבדיו את הרפאים לזנט את אביו

ויהצטו הרפאים את ישראל וימלאו לו ארבעים
יום כי כן ימלאו ימי הצטוים ויבכו אדמו
מוצרים שבעים יום ויעצרו ימי בביתו וידבר
יוסף אל בית פרעה לאמר אם נא מוצאתי
חן בעיניכם דברו נא באזני פרעה לאמר
אבי השביעני לאמר הנה אנכי מת בקברי
אשר כריתי לי בארץ כנען שמה תקברני
ועתה אעלה נא ואקברה את אבי ואשובה
ויאמר פרעה עלה וקבר את אביך כאשר
השביעך ויעל יוסף לקבר את אביו ויעלו
אתו כל עבדי פרעה וקני ביתו וכל זקני
ארץ מצרים וכל בית יוסף ואחיו ובית אביו
רק טפם וצאנם ובקרם עזבו בארץ גשן ויעל
עמו גם רכב גם פרשים ויהי המוזהב כבוד
מואד ויבאו עד גרן האטד אשר בעבר הירדן
ויספדו שם מספד גדול וכבוד מואד ויעש
לאביו אבל שבעת ימים וירא יושב הארץ
הכנעני את האבל בגרן האטד ויאמרו אבל
כבוד זה למצרים על כן קרא שמה אבל
מוצרים אשר בעבר הירדן ויעשו בניו לו כן
כאשר צום וישאו אתו בניו ארצה כנען
ויקברו אתו במערת שדה המכפלה אשר
קנה אברהם את השדה לאחזת קבר
מאת עפרן הזוזתי על פני מבוא וישב יוסף
מוצרימה הוא ואחיו וכל העלים אתו לקבר
את אביו אחרי קברו את אביו ויראו אחי יוסף
כי מת אביהם ויאמרו לו ישטמונו יוסף והשב
ישיב לנו את כל הרעה אשר גמלנו אתו ויצו
אל יוסף לאמר אביך צוה לפני מותו לאמר
כה תאמרו ליוסף אנא שא נא פשע אחיך
וחטאתם כי רעה גמלוך ועתה שא נא לפשע
עבדי אלהי אביך ויבך יוסף בדברם אליו
וילכו גם אחיו ויפלו לפניו ויאמרו דגלנו לך
לעבדים ויאמר אלהם יוסף אל תיראו כי התזת
אלהים אני ואתם חשבתם עלי רעה אלהים
חשבה לטובה כמועץ עשה ביום הזה להזיז את
רב ועתה אל תיראו אנכי אכלכל אתכם ואת
טפכם ויצו אתם וידבר על לבם וישב יוסף
במצרים הוא ובית אביו ויוסף מואד ועשר
שנים וירא יוסף לאפרים בני שלשים גם בני
מוכיר בן מנשה ילדו על ברכי יוסף ויאמר יוסף
אל אחיו אנכי מת ואלהים פקד פקד אתכם

והעלה אתכם מן הארץ הזאת אל הארץ אשר
נשבע לאברהם ליצחק וליעקב וישבע יוסף
את בני ישראל לאמר פקד פקד אלהים אתכם
והעלתם את עצמותי כזה וימת יוסף בן מאד
ועשר שנים ויחזנו אתו וישם בארון במצרים

ואלה שמות בני ישראל הבאים מצרימה את
יעקב איש וביתו באו ראובן שמעון לוי ויהודה
יששכר זבולן ובנימין דן נפתלי אד ואשר ויהי
כל נפש יצאי ירך יעקב שבעים נפש ויוסף היה
במצרים וימת יוסף וכל אחיו וכל הדור ההוא
ובני ישראל פרו וישרצו וירבו ויעצמו במאד
מאד ותמלא הארץ אתם

ויקם מלך חדש על מצרים אשר לא ידע את
יוסף ויאמר אל עמו הנה עם בני ישראל רב
ועצום ממנו הבה נתחכמה לו פן ירבה והיה
כי תקראנה מלחמה ונוסף גם הוא על שגאיו
ותלוצם בננו ועלה מן הארץ וישלחו עליו שרי
כוסים למועץ ענתו בסבלתם ויבן ערי מוסכנות
לפרעה את פתם ואת רעמסס וכאשר יענו
אתו כן ירבה וכן יפרץ ויקצו מפני בני ישראל
ויעבדו מצרים את בני ישראל בפרך וימררו
את זמיתם בעבדה קשה בחמר ובלבנים ובכל
עבדה בשדה את כל עבדתם אשר עבדו בהם
בפרך ויאמר מלך מצרים למיילדת העברית
אשר שם האוזת שפרה ועם השגית פועה
ויאמר בילדכן את העבריות וראידכן על
האבנים אם בן הוא והמתן אתו ואם בת הוא
ודחיה ותיראן המילדת את האלהים ולא עשו
כאשר דבר אליהן מלך מצרים ותחייץ את
הילדים ויקרא מלך מצרים למיילדת ויאמר
להן מדוע עשיתן הדבר הזה ותחייץ את
הילדים ותאמרן המילדת אל פרעה כי לא
כפשיים המצרית העברית כי חיות הנה בטרם
תבוא אליהן המילדת וילדו וייעב אלהים
למיילדת וירב העם ויעצמו מאד ויהי כי יראו
המיילדת את האלהים ויעש להם בתים ויצו
פרעה לכל עמו לאמר כל הבן היילוד היארה
תשליכו וכל הבת תחיוץ